T. 147

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

காருடபுராணமென்று வழங்குகிற

ஸ்ரீ

கருடபுராணவசனம்

இதில் ஆங்காங்கு ஐதிகப்படி

அரும்படங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இஃது கவித்தலம்

ஸ்ரீமான். துரைசாமிமூப்பனாரவர்களால்

மொழிபெயர்த்தச்சிபற்றிய பிரதிக்கிணங்க

சுத்தப் பிரதி] [விலை அணா 10.

MADRAS:

PRINTED AT THE S. P. V. PRESS.

No. 84, Aucharappen Street.

1911.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கவித்தலம்

கல்விச்சாலைத்தமிழ்ப்புலவர்

மூ. வை. ஐயாத்துரையையரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

பூமகளும் புவிமகளும் புகழ்மகளு மகலாத புணர்ச்சி நோக்கி
நாமகளு நோற்றவரி னனிபுரியப் பெற்றதுரை சாமி நாமன்
தூமகளு நறுந்துளவத் தொடையலுஞ்சே ரகலத்தான் றூய வன்பன்
பாமகளுங் களிசிறப்பப் பைந்தமிழிற் காருடத்தைப் பகர்ந்தான் பாரீர்.

உலகிளிக்குந் திருமார்ப னுவந்துவணப் புள்ளரசுக் குரைத்த நூலை
பலகலையு நன்குணர்ந்த சவுனகா தியர்கேட்பப் பகர்ந்தான் சூதன்
அலகில்புகழ்க் கவித்தலத்தி லவதரித்த துரைசாமி யருளிற் றந்தான்
நிலவலயத் தோருவப்பக் கருடபுரா ணந்தமிழி னிகழ்த்தி மன்னோ.

சென்னை

சர்வகலாசாலைத் தமிழ்த்தலைமைப்புலவர்

கோமளபுரம்

இராஜகோபாலப்பிள்ளையவர்கள்செய்த

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னு ரிதழிப் புரிசடையோன் புண்ட ரிகவா னவன்முதல்
அன்னு ராதி மூலமல ராமே யிவனென் றறையுண்மை
இந்நா னிலமீ மிசையாரு மினிது ணர்ந்துய் வாளிபமுன்
புன்னு வழைப்ப வந்தவன்கண் படைகொள் வதுவண் கவித்தலமே.

கன்னற் கமுக வேலிநனி கதழும் பண்ணைக் கருமேதி
உன்னக் குழவி முலைவழித்தா லொழுகு தீம்பா லொண்டுவலை
நன்னர்க் கதிர்தெண் டாளமென நாகு நன்கு தெருளாமே
முன்னிமருண்மா லின்னவள மொய்க்கு நாடு கவித்தலமே.

இறந்து பாடு பிறந்ததையெனு மிடர்வெம் பவத்தி னுலையாமே
சிறந்து பாடு திருமறையாற் சிவனவ் விரிஞ்சி தேவரெலாம்
துறந்து பாடு தூயர்பலர் துவன்றி வழிபா டியற்றியுளம்
மறந்து பாடு படாதேத்து வளமா நாடொண் கவித்தலமே.

இந்தத் தொன்மா நகர்க்கேந்த லினிய கருணை யன்புடைமை
உந்தற் கரிய வாய்மைபொறை யுணர்வா தியநற் குணனொருங்கு
வந்துற் றொருமா னிடப்படிவம் வாய்ந்தாங் கமைந்த பெருந்தகையான்
சிந்தைத் தூய னெனலென்னே செயலுந் தூயன் றெரிக்கினம்மா.

இறுதி வேலைத் தனிமுதல்வா யினிது புக்குக் குக்கியிடை
அறுதி யாக வோர்புடையி னடங்கி மற்று முமிழுமையத்
துறுதி மேயவ் வெச்சில்படு மும்பர்ச் சிறிதும் பேணுமே
பெறுதின் யேறிஃ தெனத்திருமாற் பேணிப்பா ராய்வாழ் பேரியல்பான்

பொய்மை திளைக்கும் புறச்சமயப் பொருவெம் முரட்கார் மதக்களிறு
வெய்மை தணந்து வீறழுங்கி மிரியல் போக வெண்டடர்த்து
மெய்மை தெரித்த விறற்சீய முக்கோர் பகவர் வேங்கென்னும்
எம்மை யுடையா னுணையின்கீ ழிடைய வொழுகும் பெற்றியான்.

தெனுது குமரி வடாதுவரை திருவேங் கடமென் சிலம்பூடு
தனுது புகழ்மை நிறவியுயர் தமிழ்மாப் புணரி வாய்மடுத்தோன்
பிறுது மின்பென் றுறுபொருளைப் பெட்பிற் காப்போர் முகங்கவிழ
மனுது மனுதென் றிரவலர்க்கு வாய்ந்து புரவு செயும்வள்ளல்.

என்னுஞ் சீமாந் துரைசாமி யேந்த லிருநீர் நிலவரைப்பில்
மன்னு முயிர்சென் மறுமைக்கு வகுக்குங் கரும மற்றில்லை
இன்ன புரிக மன்றவென வியம்பு கருட புராணமுறை
தென்னன் சொல்லிற் செய்தளித்தான் றெளிசொல் வசனந் தெரிபாக்கே

ஸ்ரீகருடபுராண சங்கிரகம்.

அகிலமங்களகுண சொரூபனாகிய ஸ்ரீசர்வேசன் கருடபகவானுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இப்புராணம் பின்னர்ச் சூதமாமுனிவரால் நைமிசாரணியவாசிகளுக்குச்சொல்லப்பட்டது. ஸ்ரீகருடபகவான்கேட்டமையால் ஸ்ரீகருடபுராணமெனப்பெயராயிற்று ஜீவனிறக்கும்விதத்தையும், இறந்தவுடனே வாயுசரீரம்பெற்று யமதூதர்களோடு யமலோகஞ்சேர்ந்து, கணப்பொழுதில்மீண்டு, சவத்தினருகேவந்து, இச்சையடைதலையும், கிருத்தியம்செய்யவேண்டியவிதத்தையும், பத்துநாட்பிண்டங்களால் ஜீவன்சரீரம் பெறுதலையும், பதின்மூன்றும் நாள் யமதூதர் பிண்டசரீரம்பெற்றஜீவனைப் பாசத்தால்பிணித்துநாளொன்றுக்கு இருநூற்றுநாற்பத்தேழு காதவழிதூரம் ஓராண்டுவரையிலும் நடத்திச் செல்லுதலையும், பூலோகத்துக்கும் யமபுரிக்கும் இடையிலுள்ள எண்பத்துநான்காயிரகாதவழியில் அசிபத்திரவனம் அதாவது சூரிபோன்ற இலைகளுடையவனமும், உருக்கிவிட்ட செம்புபோலக் காந்தும்இடமும், அதிகஉஷ்ணமும்குளிருமுள்ளஇடங்களும், இருளுமுள்ளஇடமும், சில வருடமுடைய இடமும் இருத்தலையும், சீயாலும் இரத்தத்தாலும்நிறைந்துபாவிகளுக்கும் அப்பாவிகளைஊறுசெய்யப்பலவகைஜந்துக்களுக்கும் ஸ்தானமாய்வைதரணிநதி கிடத்தலையும், யாமியம்-சௌரி-கந்தருவநகரம்-குரூரம்-கிரௌஞ்சம்-விசித்திரம்-பக்வாபதம்-துக்கம்-நாநாக்கிரந்தம்-சுதப்தம்-சீதாப்ரம்என்ற பட்டணங்களில்யமதூதர்கட்டளையால் ஜீவன் சிறிதுபொழுதுதங்கி மாசிகபிண்டங்களை யுண்ணுதலையும், மேற்சொன்னவற்றில் விசித்திரமென்கிற நரகம்சார்ந்து, ஊனஷாண் மாசிகபிண்டத்தையுண்டு, ஏழாமாசிகபிண்டத்தையுண்ணுங்காலைசில பிசாசங்கள்வந்து அப்பிண்டத்தைக்கவர்ந்துகொள்ளுதலையும், ஜீவன் யமபுரிக்கருகில் சாரலும், பிண்டசரீரம் நீங்கி அங்குஷ்டப் பிரமாணமாய் ஒரு வன்னிமரத்தில்

சற்றுதங்கி கருமத்தாலாகிய சரீரம்பெற்று யமன்முன்பு போதலையும், யமபுரியின் தன்மையையும் யமனுடைய அரண்மனையும், யமன்வீற்றிருக்கின்றமண்டபமும், சித்ர குப்தனரண்மனையும், மகாரோகங்களின் கிருகங்களும் நரகங்களின்பெயருமாகியஇவற்றின்பெற்றிமையையும், பாபம்செய்த ஜீவர்உலக்கையால்மொத்துண்டும், ஆயுதங்களால் சிதைக்கப்பட்டும், சுரிகையால் சீவப்பட்டும், செக்கால்அரைக்கப்பட்டும், நெருப்பில்வாட்டப்பட்டும், செம்பினால்செய்யப்பட்டுத் தப்தமாயிருக்கின்ற ஆண்பாவைபெண்பாவைகளோடு சேர்க்கப்பட்டும், கரும்பைப் போல ஆலையில் கொடுக்கப்பட்டும் நரகங்களில் தள்ளி அழுத்தப்பட்டும் துன்பப்படுதலாயும், இன்னபாவம்செய்தவனின்ன ஜன்மமடைகின்றனனென்பதையும், இன்னபாவம்செய்தவன் நரகமநுபவித்து இன்னகுறிப்போடுபிறப்பானென்பதையும், இன்ன தீவினையால் கொடிதாகிய பிரேதஜென்மம் வருமென்பதையும், நித்தியசிராத்தமும்-வருடசிராத்தமும்செய்யவேண்டியவிதியையும், கருமம் செய்யாவிடின் மரித்தசீவன் துன்பப்பட்டு பிரேதஜென்மமடைந்து,குலநாசஞ்செய்தலையும், கருமஞ்செய்யப்பட்டால் சீவனினிதாய்ச்சென்று இன்புற்றுச் சுவர்க்கவாசஞ்செய்து, குலத்தோரை ஆசீர்வதித்தலையும், நல்வினைசெய்த சீவனுத்தமஉலகு அடைதலையும், சீவன் நல்லுலகடைய ஏதுவாகிய பூதானம் - சொர்னதானம்-கோதானம்-பருத்தித்தானம்-சய்யாதானம்-இரும்புத்தானம்-திலதானம்-தீபாதானம்-உப்புத்தானம்-கடதானம்-பததானம் - விருஷோற்சர்க்கம் - நாராயணபலிமுதலியவைசெய்யவேண்டியவிதியையும்,பிறத்தலுக்குமிறத்தலுக்கு மாசௌசமுள்ளவிதத்தையும், துன்மரணமடைந்தவனுக்கும், இன்னகாலத்தில் இவ்விதகருமஞ்செய்யவேண்டுமென்பதையும், சந்நியாசமும்,பிராயோபவேசமும், சக்கமனமுமாகிய இவற்றின்மேன்மையையும், பின்னும் ஜீவனுக்கு உறுதியாகியவற்றையும் வீடுபேற்றிற்கு நிமித்தமாயாவற்றையும், இப்புராணம் புகலாநின்றது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீகருடபுராணவசனம்.

நூன்முகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருவடிகள்.

கைம்மழு மூவிலையெஃகங் கதிலாச் செஞ்சடை கார்க்களன் கரந்து
மைம்மலி கார்க்குழலி யஞ்சனைமீதலி பணிவயிறு வந்த தோன்றல்
தெம்மலி முப்புர மெரித்த செயலெற்றென் றும்பருமே செப்பிவாழ்த்த
விம்முற நீளிலங்கையிற் பல்புரமெரித்த விறலொன்றுள் விரும்பி வாழ்வாம்.

பெரியதிருவடிகள்.

வரிய திருவடிப் பனையும் விழியுடைய விநதையணி வயிறுவந்து
கரிய திருவடி வுடைய மறைமுதலி யிவரும்வா கனமதாயோன்
உரிய திருவடியவன்று என்கணவன் கீர்த்தியென வுரைத்தே னெஞ்சே
பெரிய திருவடி யையின்று பேணுதியேற் பிறவாத பேறுற்றாயே.

ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசாரியர்.

திருமான் மெய்ப்பர னேனேர் திறனிலா வுயிர்களெனச் செய்யவேதம்
ஒருவாம லுரைசெயவு மஃதுணரா திழுதையர்செய் குருவாதந்துய்
பெருவாத முன்படமோ றியற்றிவயம் பெறுநங்கள்பிரா னெப்பில்லாக்
கருமா தவன்சமயங் கழுமவரு தூப்பு லம்மாற் கருதிவாழ்வாம்.

ஸ்ரீமத் பாஷியகாரர்.

முதுமறை நீவெணறியோடு முரணியிகன் மொய்ச்சமய முரணீத் தேக
மதுவிரிபைந் துழாயலங்கன் மணிவண்ணன் சமயநெறி மலிந்திட் டோங்க
எதுபொருளு மூணராருஞ் செம்பொருளை யினிதினுணர்ந் துய்ய யாணர்ப்
புதுவெயில்சூழ் மணிமாடப் பூதபுரி புங்கவன்றாள் போற்றி செய்வாம்.

ஸ்ரீமத் பராங்குசர்.

விண்ணவர்க்குஞ் செவிபூற நாவூற விரிதமிழ் மாமறை விரித்து
மண்ணவர்க்கு வருத்தவம்மான் மலிபொருநற் றிருக்குருகூர் வந்த வள்ளல்
எண்ணவர்க்குத்தந்துபிறப்பெண்ணனைத்து மிழுக்குறவானிமையோர்க்குந்திக்
கண்ணவர்க்கு மெட்டாத கதிபெறயா மவன் கழல்கள் கருதிவாழ்வாம்.

ஸ்ரீமத் தெய்வநாயகியார்.

நய்யாத நான்மறைக ணவிற்றுமொரு செழுமுதனன் னிறத்து வைகி
மெய்யாத தவம்புரிந்தோர் விதுவணிவோன் விரிமலரோன் விண்ணோ ராகப்
பெய்யாது புரிந்தவரைப் புரந்தளிக்குங் கடைக்கனருள் பொழிந்து புன்கண்
செய்யாளை யயிந்திர புரத்திலமர் செய்யாளைச் சிந்தித் துய்வாம்.

ஸ்ரீமத் தெய்வநாயகப்பெருமான்.

நயந்தரிக்கும் படைக்குமளிக் குந்தொழில்பூ ணற்குணக்குங் கடலாய் நல்கு
வியந்தரிக்கு முக்கணெனக ளுயிரங்க ளுடையார்க்கும் விபுதர்க் குந்தன்
சயந்தரிக்குந் திகிரிசிரம் பொரிக்கிமயிந் திரபுரத்துத் தலத்தின் மேய
வயந்தரிக்குந் தெய்வநா யகப்பெருமான் மானடியை வழுத்தல் செய்வாம்.

பெரியார் அருளிச்செயல்.

வாணிலா முறுவற் சிறுநுதற் பெருந்தோண் மாதரார் வனமுலைப்பயனே
பேணினே னதனை பிழையெனக்கருதி பேதையேன் பிறவி நோயறுப்பான்
ஏணிலே னிருந்தே னெண்ணினே னெண்ணி யிளையவர் கலவியின் றிறத்தை
நாணினேன் வந்துன் றிருவடியடைந்தே னைமிசா ரண்ணியத்து ளெந்தாய்.

ஏதம்வந்தணுகா வண்ணநாமெண்ணி யெழுமினோதொழுதுமென் றிமையோர்
நாதன்வந் திறைஞ்சு நைமிசாரணியத் தெந்தையைச் சிந்தையுள் வைத்துக்
காதலே மிகுந்த கலியன்வா யொலிசெய் மாலைதான் கற்றுவல்லார்கள்
ஓதநீர் வையமாண்டுவெண் குடைக்கீழ் உம்பருமாகுவர் தாமே.

இரண்டாவது படம்.

ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு. கருடபகவான்.

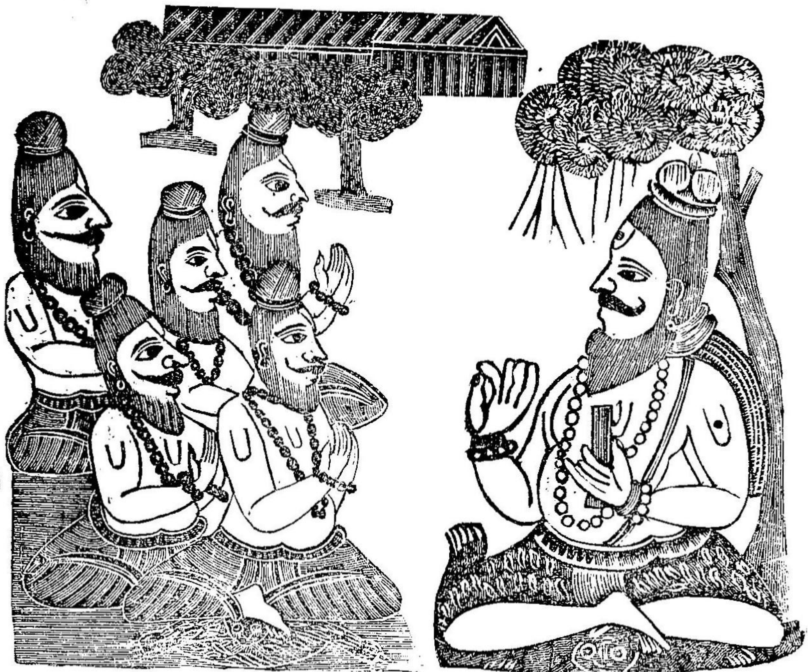

சௌனகர்திமகாரிஷிகள். சூதமாமுனிவர்.

முதலாம் அத்தியாயம்.

திருவரையும் திருமார்பனுகிய திருயாலினது உந்தியில்தோன்றிய நான்முகக்கடவுள் படைத்தஇடம் அகன்ற இப்புவியின் கண்ணே தவம்புரிவதற்குத் தகுந்ததானமாய், புராணங்களென்னும் பைங்கூழ்விளையும் நல்ல செய்ந்நிலனுய், அடவிகளுக்கெல்லாம் அரசெனற்பாலதாய், விளங்காநின்ற * நைமிசாரணியத்தில் வசிக்கின்றவர்களும், வேதவேதாந்தங்களை ஐயந்திரிபற உணர்ந்தவர்களும், பிரம ருத்திரேந்திராதி தேவர்களை நேரானவர்களும், சொரூபத்தியானம் செய்கின்றவர்களும்; ஸ்ரீ அரிகதா சங்கீர்த்தனசீலர்களும் ஆகிய சௌனகாதிமக ருஷிகளைச் சேவிக்க விரும்பிப் புராணம் புகல்வோரில் தலைமை பெற்றவராகிய சூதமாமுனிவர் அந் நைமிசவனம் வந்து அச்சௌனகாதி அருந்தவர்களைக் கண்டு தண்டஞ் சமர்ப்பித்து, அம் மாமுனிவர்கள் உவந்து ஈந்த ஆசனத்தில் விநயத்தோடு வீற்றிருந்தனர்.

பின்னர் ஆங்கிருந்த ருஷிகளெல்லாம் சூதபுராணிகரைப் பார்த்து அஞ்சலிசெய்து சூதமாமுனிவரே? தேவரீர்முகமாய் வைணவசைவ புராணங்களைக்கேட்டு மிகக்களித்தோம் பிரம்மனைக் குறித்தவை இராசத புராணமாகலாலும், சிவனைக் குறித்தவை தாமதபுராணமாகலாலும், முதற்கடவுளைக் குறித்தவை சாத்துவிக புராணமாகலாலும், விஷ்ணுபுராணம் ஒன்றனை இன்னும் கேட்கவிரும்புகின்ருேம். தேவரீரோ பகவதமிசராகிய வேதவியாசபகவானுடைய மாணுக்கராயினீர். அல்லதூஉம் அப்பகவானியாவற்றையும் ஓதுவித்தருளத்தெளிந்திராயினீர் நீர் அறியாதது ஒன்றும் இலது. தர்ம்மார்த்தகாமமோட்சங்களைக் கொடுப்பதாகிய ஒருசாத்துவிகபுராணத்தை எங்கட்குச் சொல்லும்படி கருணைக்கோ ரில்லமாய் எழுந்தருளியிராநின்ற தேவரீரைப் பிரார்த்திக்கின்

---

* நைமிசாரணியம் - நூற்றெட்டுத் திருப்பதியில் ஒன்று.

ரேம். ஓ! சூதமாமுனிவரே? உலகில் ஜீவர்களுக்குச் சனனமும் மரணமும் எக்காரணத்தால் உண்டாகின்றன எந்தச்செய்கையால் நரகமும் சுவர்க்கமும்வருகின்றன? எக்காரணத்தால் தீராப்பிணிவரும்? எப்போது பிரேத ஜன்மம் வரும்? எதனால் அச்சன்மம் நீங்கும்? எதனால் முத்திகிடைக்கும்? இவற்றையெல்லாம் எங்கட்குத்தெளிவுறச் சாற்றவேண்டும் என்று வேண்டினர்.

உடனே சூதமா முனிவர் வியாசபகவானுடையசீர் பாதங்களைத் திருவுளத்தில் தியானித்துச் சிரமேற்கரங் குவித்துச் சர்வசகத்காரணனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தொழுது சௌனகாதி முனிவர்களைநோக்கி அந்தணர்களே! யாவற்றையும் முற்றும் உணர்ந்தநீர் நன்குவினவினீர். உங்களுடைய வினாவிற்கு விடையாக ஒரு நல்ல கதை சொல்லுகின்றேன், மனதை ஒரு வழிப்படுத்திக் கேட்பீராக. ஓ! ருஷிகளே? அயனரனாதி தேவர்கட்கு தேவனும், சர்வாந்தர்மியாயும், சிருஷ்டி திதிசங்காரங்களை லீலையாகச் செய்கின்றவனும், புருஷோத்தமனும், பரம பதவாசியும் ஆகியஸ்ரீமத்நாராயணனை முன்னொரு காலத்தில் ஸ்ரீகருடபகவான் பணிந்து, நீர் இப்போது வினவியதுபோலவே உலக நன்மையின்பொருட்டு வினவிவிடை பெற்றனன் அவற்றைச் சொல்லுகின்றேன் கேண்மின். அக்கருடபகவான் பரமனைநோக்கி ஏஜகந்நாதா! பரந்தாமா! எள்ளினுள் எண்ணெய்போல எங்கும் நிறைந்தவனே! அயனரனாதியரும் இன்னதன்மையனென்று அறியாத ஸ்ரீ ஹரியே! ஜீவர் உலகில் யாது காரணத்தால்பிறந்துஇறந்து சுவர்க்கநரகங்களை அடைகின்றனர்? எந்தப் பாபத்தால் *பிரேதசன்மம் அடைகின்றனர்? எந்தப்புண்ணியத்தால் அதை நீக்குகின்றனர்? எக்கருமத்தால் நிரதிசயஇன்பவீடாகிய நினது உலகை எய்துவர்? முன்செய்த பாவங்களை மரணகாலத்தில் எதனால் நீக்கி நல்லுலகு பெறுவர்? பாபங்களெல்லாம்நீக்

* பிரேதஜன்மம் - பூதப்பிரேதபைசாசாதிசன்மங்களிலொன்று.

கருமத்தால் நிவர்த்தியாகும்? ஓ! பரந்தாமனே? மரிக்குங் காலத்தில் யாவரை நினைத்தால் நற்கதி கிடைக்கும். இவற்றைஎல்லாம் அடியேனுக்குச் சாற்றியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, பிரபுவும் நாரத்தில் அயனஞ்செய்கின்றவனும் சாரசமுகம் கொள்கின்றவனும் எல்லாருடையமனத்தினுலும் உறைந்து யாவற்றையும்பார்க்கின்றவனும், சகலசெயல்களுக்கும் காரணமாகியவனும், ஆகிய அந்த அரிபகவான் கருணைபுரிந்து கருடனைப்பார்த்து, மகாபராக்கிரமசாலியாகிய கருடா? நன்கு கேட்டனை. நீ கேட்டவையெல்லாம் உலகில் இரகசியமாயுள்ளன. அவற்றைக் கூறுகின்றோம் கேண்மோ? பலநாள் வாழ்ந்தாலும் ஒருநாளில் இறப்பது சத்தியம்என்பதை ஒரு சேதனனாயினும் நினைக்கின்றான் இவன். பிறத்தலுற்றபின்பு இறந்தால் உண்மையென்று நினைக்கின்றவன் கோடியில் ஒருவன் உளனோ? இலனோ? உயிர்கவருங் கூற்றுவன் ஒருவனுளன் என்றும், இறுதிக்காலத்தில் அவன்கையில் அகப்படவேண்டும் என்றும் அடுத்தடுத்து நினைத்துத்திடுகிடுகின்றவன் யாவனோ அவன் ஒருவனே நேற்றுபோயிற்று இன்றுபோயிற்று என்றும் வராநாள் வீணாய்க்கழிகின்றதே நமன் வந்துவிடுவனே ஐயோ என்ன செய்வேன் என்று அஞ்சி நல்லறம் செய்வான். ஒருவன் தனக்கு உரியகர்மங்களைச் செய்வானேல் அக்கருமங்களே அவனைக் காப்பாற்றும் இன்னமரபில் பிறந்தவனுக்கு இன்ன கர்மங்கள் தாம் உளவென்றுவேதசாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. கலுழனே! அவற்றையுணர்ந்து தான் பிறந்த குலத்திற்கு ஏற்பனவாகிய கர்மங்களைத் தவிர்த்து, மேலிலும் கீழிலும் செல்லாமல் உரிய கர்மங்களையே யாவன் புரிகின்றானோ அவனே எவ்விடத்திலும் மேன்மை பெறுவன்.

பிர்ம்ம-க்ஷத்திரிய-வைசிய-சூத்திரர் என்று நான்கு வருணத்தார்உளர் அவர்களில் பிராமணருக்குத் தானங்கொடுத்தாலும், வாங்கலும், யாகம் செய்தலும், செய்ய

உரியவர்கட்குச்செய்வித்தலும், வேதமோதலும், ஓதஉரியவர்களுக்கு ஓதுவித்தலும், ஆகிய ஆறுகர்மங்கள்உளவாம். க்ஷத்திரியருக்கும் வைசியருக்கும் தானம்கொடுத்தலும், யாகம் செய்தலும், வேதம் ஓதலும் ஆகிய மூன்று கருமங்கள்உரியவாம் சூத்திரருக்கு முதல்வருணத்தோர் ஏவும் தொழில்களைப் பணிந்து செய்தலே உரிய தாகும். ஓ! கருடா? அவரவர் மரபிற்குரிய ஒழுக்கத்தில் நிற்றலே அவரவருக்குப் பெரிய தவமாகும். அத்தவத்தில்வழாது ஒழுகுவார்யாவரோ அவரே போகமும் யோகமும் ஒருங்கெய்தி நெடுநாள் வாழ்ந்து இறுதியில் நல்லுலகு அடைவர் ஆகையால் யாவரும் தத்தமக்கு உரிய ஒழுக்கத்தில் நிற்பதுவே சிறப்பாகும் யாவராயினும் எப்பொருளையும் விழையலாகாது. எத்தன்மைத்தாய மாதவத்தையும் அந்த இச்சைகொடுத்து விடும் அவாவை யொழித்தவரே பேரறிஞராகுவர் என்றருளிப் பின்னும் அருளிச்செய்கின்றனர்.

முதலாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர் திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

சூதமகா முனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளே! பின்னர் வாசுதேவன் பறவைக்கரசே? உலகில் எண்பத்து நாலுலட்சம் யோனிப்பேதங்கள்உண்டு. அவை அண்டசம்-உற்பிசம்-சராயுசம்-சுவேதம் என்ற நான்கு பிரகாரமாய் உள. அந்த நான்குவகுப்பில் முட்டையினின்றும் இருபத்தொரு லட்சம் பறவை முதலியவைகளும், பூமியினின்று இருபத்தொருலட்சம் மரம்முதலியவைகளும் கருப்பப்பையினின்றும் இருபத்தொரு லட்சம் மனிதர் முதலானவர்களும், வேர்வையினின்றும் இருபத்தொரு லட்சம் கொசுகுமுதலியவைகளும் தோன்றுவனவாகும். கலுழனே! ஜன்மங்களில் மானிட ஜன்மம் கிடைப்பது

அரிதினும் அரிது. அச்சன்மமே புண்ணிய சன்மமாகும். ஒரு பொருளைப் பார்க்கக் கண்ணும், கேட்கச் செவியும், இனிமையையுணர நாவும், நாற்றமறிய நாசியும், காமவின்பத்துக்கு மெய்யும், நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துணர உணர்வும் உளவாயினபடியால், மானிடசன்மமே சிறப்புடையதாகும் அம்மானிட சன்மத்தில் பிராமணர் க்ஷத்திரியர்-வைசியர்-சூத்திரர் என்று நான்கு சாதியாருளர். ஆடையொலிக்கும் வண்ணாரும்-தோல்தைப்போரும்-நாட்டியமாடுவோரும்-ஓடம் விடுவோரும்-கம்மாளரும் - * நுளையரும்-வேடரும் ஆகிய இவர்கள் சூத்திரசாதியாரினும் தாழ்ந்தசாதியாராவார். உணவும் உறக்கமும்-அச்சமும்-புணர்ப்புமாகிய இவைகள், எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் இயற்கையாய் உள்ளனவாகும், ஞானமாத்திரம் எல்லாஉயிர்களுக்கும் பொதுவன்று சிலதேசங்களில் மானிடர் ஒரேகாலுடையவராயும்-இரண்டுகால்களுடையவராயும் அனேககால்களுடையவராயும்இருக்கின்றனர். கிருஷ்ண சாரமென்ற மான் எந்தப்பூமியிலிருக்கின்றதோ அப்பூமியே புண்ணியபூமியாகும். அப்பூமியில்தேவர்களையும் - மகருஷிகளையும்-பிதிரர்களையும், பூசிப்போருக்கு அதிகநன்மைஉண்டாகும். அப்புண்ணிய பூமியில் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் எப்போதும்சந்நிதிகொண்டிருக்கின்றார்கள்.

கலுழனே பூதப்பிரேத பைசாச சாதியுள் தேகம் பெற்ற சீவர் சிரேஷ்டர் அச்சீவருள் பசுபட்சி சன்மமடைந்து, சிறிதுஅறிவினால் சீவிப்போர்சிரேஷ்டர். அவருள் மனிதர் சிரேஷ்டர் அம்மானிடருள்பிராமணர்மிகச்சிரேஷ்டர் அப்பிராமணருள் வேதசாஸ்திரம் உணர்ந்தவர் சிரேஷ்டர். அவருள் அப்படியோ இப்படியோ என்று ஐயப்படாது உபசார வழக்கை நீக்கி வேதார்த்தங்களை உள்ளபடி உணர்ந்தவர் சிரேஷ்டர். உணர்ந்த

* நுளையர் - நெய்தனிலமாக்கள்.

வழியிலேயே நிற்பவர் உணர்ந்தவரினும்சிரேஷ்டர். அவருள் பிரம்மஞான மடைந்தவரே மிகச் சிரேஷ்டராவர் ஓ! கருடா? அநேககோடி சன்மங்களாலே பெறப்படுவனவாகிய சுவர்க்கமோட்சங்களை அடைவதற்குமானிட சன்மமே காரணமாகியது அச்சன்மத்தை அடைந்து நல்வினைசெய்து நல்லுலகு பெருமல் நரகம்புகத்தீவினையேபுரிந்து அச்சன்மத்தைவியர்த்தமாக்குவோரே உலகில்பலருளர் புண்ணியத்தால் அடைந்த அம்மானிட சன்மத்தால்பேறுபெருதோர் தமக்குத்தாமே வஞ்சனை புரிவோராவர் மண்ணாசை-பெண்ணாசை பொருளாசை ஆகிய இவற்றிலேயே தலைப்பட்டுத் சன்மங்களை அறியாது உழல்பவன் யாவனே? அவன் மிருகங்களோடு ஒப்பாவனே யன்றி நன்மக்களோடு சேரான். அவனினும் தீயன் ஒருவனுமிலன். ஆசைப்பெருக்கத்தினாலே பிணிக்கப்பட்ட மனமுடையான் இவ்வளவு அவ்வளவு என்பது இல்லாமல், யாவும் நிரம்பக் கிடைத்தாலும்இன்னும் வேண்டும் வேண்டுமென்றே அலைவானே அல்லாமல் கிடைத்தமட்டில் போதுமென்று திருப்தியடையான் நூறுபொன் பெற்றனேல் அவன்திருப்தி அடையாதுஆயிரம்பொன்னை இச்சிக்கின்ருன் ஆயிரம்பொன் அடைந்தவன் லட்சம்பொன்னை இச்சிக்கின்ருன். லட்சம்பொன் அடைந்தவன்கோடிப்பொன்னைவிரும்புகின்ருன் கோடிப்பொன் அடைந்தவன் ஒருதேசத்தைவிரும்புகின்ருன் தேசமடைந்து அரசனுயினவன் புவிமுழுதுக்கும் சக்கரவர்த்தியாகவிரும்புகின்ருன் சக்கரவர்த்தி தேவனுக விழைகின்ருன் தேவர்களோ இந்திரனுகவிரும்புகின்ருர்கள் அவ்விதம் இச்சை மேலும் மேலும்பெருகுமேயன்றி ஒருவருக்கும் அது ஒழியாது. அந்த இச்சையை ஒழிக்காதவன் கண்டவரையெல்லாங் கரங்குவித்துஇரந்து அவர்களால் இகழப்பட்டு, நரகத்துக்கே ஆளாவான் கொடுங்கேடு யாவும் ஒருங்கெய்துவதற்கு அவாவே காரணம் என்று அதனைவேறுத்த மகான்கள்

யாவராலும் போற்றப்பட்டு, அந்திய காலத்தில் சுவர்க்க லோகம் சார்வார்கள் புலன் சென்றவழி மனத்தைவிடாது அடக்கிச் சுதந்தரனாய் யாவன் யிருக்கிறானோ, அவனே எல்லா நலங்களுக்கும் உரியவனாவன் சுதந்தரமில்லான் பாலியபருவத்தில் தந்தைதாயாரது சொற்கேட்பன் யௌவனபருவத்தில் மோக்ஷஸ்ரீக்கு மூதேவியாகிய தன்தேவியினது கட்டளையிடுதலைப் பணிந்து, தலைமேற்கொள்வன் வார்த்தவிய பருவத்தில் புத்திரர் பௌத்திரர் சினந்து கிழப்பிணமே வாய்புதைத்து வெறுமனே கிடப்பாய் என்று அதட்டிச் சொல்லுகின்ற மொழியைக் கேட்டுப் பொருமிக்கிடப்பன் ஆதலால் கற்றுணர்ந்த ஞானமில்லான் பெண்களைப் போலவே யென்றுஞ்சுதந்தரமில்லாதவனே யாவன்.

கலுழனே! கலைமான் புள்ளாங்குழலின் இசையைக் கேட்டு இருப்பிடம் விட்டுப் பேராது இருந்து, வேடனாற்பிடிக்கப் படுதலால் அக்கலைமான் காதல் கெடுவதாகும். யானைபுணர்ச்சியை விழைந்து பெண் யானையைத் தொடர்ந்து சென்று, யானைப்பாகர்கள்தோண்டிய குழியில் விழுதலால் அவ்வானை பரிச இன்பத்தால் கெடுவதாகும்விட்டிற்பூச்சிவிளக்கைக்கண்டு நல்லகனியென்று நினைத்துவீழ்ந்து அவ்விளக்கில் சாகின்றமையால் அப்பூச்சி கண்ணால்கெடுவதாகும். வண்டுஉண்ணக்கருதிஇருலில் தேனைச்சேர்த்து அதில் இருக்கும்போதுநறுந்தேன்கொள்பவன் தீயால்கொளுத்துகின்றமையால் அவ்வண்டு நாவால் கெடுவதாகும். மீன் தூண்டிலின் முனையில் கோத்த இறைச்சியின் நாற்றத்தை விரும்பி உயிர் நீத்தலால் அம்மீன் நாசியால் கெடுவதாகும். ஓ! கருடனே? அங்ஙனம் ஓர் இந்திரியத்தாலேயே அவைகள் நாசம் அடையுமேல் பஞ்சேந்திரிய வாஞ்சைகளையும்உடையமனிதன் அருங்கேடுற ஐயமுளதோ? இல் வாழ்க்கையில் சுகதுக்கங்களில் எதுமிகுதியானாலும், பெண்டு, பிள்ளைகளாகியவன்கயிற்றால் கட்டுண்டமனிதன் என்றும்நற்கதி

யடையான். பாலியனாயினும், யுவாவாயினும், விருத்தனாயினும் நாள் கழிதலை எண்ணும் மிருத்தியு ஒருவன் உளஎன்றுஉணர்ந்து நடப்பான்இலன். உலகில்பிறந்து பிறந்தே இறக்கின்றான். கேளாதேவந்து பிறப்பதுபோலவே பெண்டுபிள்ளை மனைகளைவிட்டுயாவரும்பார்த்திருக்கசொல்லியது சொல்லாமலே போகின்றான். தாய் தந்தையர் பெண்டு பிள்ளைகள் ஒருவரும் துணையின்றித் தானொருவனாகவே எப்படி வந்தானோ? அப்படி அவன் மாத்திரம் ஒரு தனியே போகின்றான். ஒருவன் மரித்தவுடனே அவன் தேகத்தைக் காஷ்டம்போலப் புவியில் கிடத்தி உறவினர் எல்லாரும் ஆ ஆ வென்று அறற்றுகின்றனர். அவர் அழுகின்றமையால் இறந்தவன் அடையும்பயன்யாதுஉளது? பொய்ப்பத்திரமெழுதுதல் பொய்க்கரிகூறுதல் வழிபறித்தல் கொலைபுரிதல் முதலிய தீத்தொழில்களைப் புரிந்து ஒருவன் பொருள் சம்பாதிக்க அப்பொருளை அவனைச்சார்ந்த எல்லாரும் அனுபவிப்பார். பொய்யோலை எழுதுதல்முதலிய அத்தீயவினைகளைச்செய்தலால் வரும் கொடியபாபத்தில் அப்பொருளை அனுபவிக்கிறவர்களுக்கும் பங்குண்டோ வெனில், ஒரு சிறிதும்அவர்களுக்குஇல்லை. அப்பாபச்செயலைசெய்து பிறர்பொருளைக் கவர்ந்தவன் யாவனோ? அவன் ஒருவனே பாவமுழுதுக்கும் பாத்தியனாகி தீவாயநரகம் எய்துவன். அங்ஙனம் தீத்தொழில் புரிந்து ஈட்டியபொருள் இறந்தபின் அவனோடு செல்லுமோ வென்றால் ஒருசிறிதுஞ்செல்லாமல் அவனைவிட்டு மனைக்கண்ணே இருப்பதாகும். உறவினர் முதலியோரே சவத்தோடு மயானம் வரையிலேசென்று உடனேமீளுவர்: இறக்குமுன்னமே அவன்செய்தபாபபுண்ணியங்களே அவனுடன்செல்வனவாகும். எந்தப் பொருளானது எமக்குத் தொண்டனாகிய ஒரு பிராமணன் கையில் கொடுக்கப் படவில்லையோ அப்பொருள் உடையவனது பொருளன்று. உலோபனிடத்திலிருப்பதாகிய பெரும்பொருள், ஐயோ நாம்பிரா

மணர்கையில் கொடுக்கப்படவில்லையே, திருவணைமுத லியயாத்திரைகளிலும் செலவுசெய்யப்படவில்லையேபுழு மலக்கூடாகியதேகம் அநித்தியமாயிற்றே! நம்மையுடை யான் அதனை யறிவானிலனே! அவனிறந்தபின்பு நம் மையாவன் கவர்ந்துகொள்வனோ! ஒருங்கு கவர்ந்து அவன் எந்த விலைமகள்கையில் கொடுப்பனோவென்று கதறுவதாகும். பூர்வசன்மத்தில் தான தர்மங்கள்செய்த வனே மறுசன்மத்தில் மகாபாக்கியவானாகின்றமையால் அச்சன்மத்திலும் அப்படியேசெய்தால் மறுசன்மத்தில் அதிக தனவானாவான். யாவன் அத்தானதருமங்களைப பத்தி சிரத்தையோடு செய்கின்றானோ அவனே தர்மார் த்தகாமமோக்ஷங்களைப்பெறுவன். பத்திகிரத்தையின்றி அவற்றைச்செய்தவன் செய்யாதவனேயாவன். தர்மதா னங்களைச் செய்கின்றமையாலே எண்ணியவற்றை யெல் லாம்எண்ணியபடிப்பெறலாகும். அரும்பெறலாகியமோ க்ஷமுங்கிடைக்கும். பத்தியோடுசெய்யந் தருமம் தினையி னுஞ் சிறிதாயினும் மலையினும் பெரிதாகும். ஒருபொரு ளுமில்லாத ருஷிகளெல்லாம் தம்மனச் செய்கையாலே யே விதிசிவேந்தி ராதியருக்கும் அரிய நிரதிசய இன்ப வீடாகிய எம்முலகுபெறுகின்றனர். ஆதலால்மனத்தூய் மையும் பத்தியும்இல்லாமல் தானம் தருமம் தவமுதலிய வற்றைச் செய்தால், அவைசிறிதும் பயன்படா முத்தி சாதனங்களாகிய பத்தியேனும் பிரபத்தியேனும் செய்த லும், பத்தியோடு தருமதானங்களைச் செய்தலுமே உத் தமமாம் என்றோதியருளினர்.

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றும் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் மாமுனிவர்களே! பின்னர்ப் பெரிய திருவடி ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தொழுது ஏநாதா! மனிதர்களுக்கு மகாகொடிதாகிய பிரேதசன்மம் எதனால் வாராமல்ஒழியும். அதனை அருளிச்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தலும், சர்வாந்திரியாமியாகிய பகவான் ஓ! கருடா மனிதர்இறந்தவுடனே செய்யவேண்டிய கருமங்களைச் சிறிது நவில்கின்றோம். கேண்மோ! பிரேத சன்மத்தை நிவர்த்திக்க விரும்பிய யாவரும் இறக்குமுன்னமே தமதுகரத்தாலே விருஷோச்சர்க்கம்செய்தல்வேண்டும். ஸ்திரீ சூத்திரராயினும் தவிராது அதனைச்செய்தல் வேண்டும். ஐந்துவயதுக்கு மேற்பட்ட வயதுடையாரில் ஆண், பெண், யார் மரித்தாலும் அவருக்குப் பிரேதசன்மம் வாராமையின் பொருட்டுக் கருமஞ் செய்கின்றவன் விருஷோச்சர்க்கம் செய்யவேண்டும். பிரேதசன்மம் அடையாமைக்கு விருஷோச்சர்க்கம் செய்ய வேண்டியதன்றி வேறொன்றுமிலது. உயிரோடிருக்குங்காலையாயினுமிறந்த பின்பாயினும் யாவனுக்கு விருஷோற் சர்க்கஞ் செய்யப்பட்டதோ அவனுக்குப் பிரேதசன்மம் வருவதிலது. இந்த விருஷோற் சர்க்கம்செய்யாமலே வேறு எவ்வித தானம்கொடுத்தாலும், விரதங்கள்செய்தாலும், யாகம் இயற்றினாலும், அப்பிரேதசன்மம்பிடியாமல் ஒழியாது என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

பெரியதிருவடிசர்வேசனைவணங்கி ஓ!தேவதேவே? விருஷோற்சர்க்கம் இறக்காதமுன்னர் எக்காலத்தில் செய்யவேண்டியது? இறந்தபின்னர் எச்சமயத்தில் செய்யவேண்டியது ? அதற்கு இன்னுமபலன் யாது ? அவற்றைக் கூறியருளவேண்டுமென, அயனரனாதியர்க்கு அரியனும், நம்போலிய அடியாருக்கு எளியனும்ஆகிய கரு

ணையங்கடவுள், கலுழனே? இறந்தவனைக்குறித்து விருஷோற்சர்க்கம் செய்யாமல் சிராத்தமுதலிய யாவும் செய்தாலும் சிறிதும் அவனுக்குப் பயனில்லை மரித்த பதினொன்றாம்நாள் எவனுக்கு விருஷோற் சர்க்கம் செய்யப் படவில்லையோ அவனுக்குப்பிரேதசன்மம்உறுதியாகும். விருஷோச்சநம் செய்யப்பட்டால் இறந்தவன் பிரேத சன்மம் அடையாது பெரியோர்கள்சேரும் உலோகம் சேருவன், முத்திக்ஷேத்திரங்களில்மாய்ந்தவன் எமனால் பீடிக்கப்படாமல் நல்லுலகுசேர்வன். விருஷோச்சநம் யாவனுக்குச் செய்யப்பட்டதோ அவனும் அவ்வுலகு சேர்வன். புத்திரனாயினும், மனைவியாயினும், பெண்வயிற்றுப்பிள்ளையாயினும், பெண்ணாயினும், விருஷோச்சநம்செய்யலாம். புத்திரன் இருப்பானானால் வேறுயாரும் செய்யலாகாதுஎன்றருளினர். வேதவுருவனாகியபறவைக்காசன், ஓ!வாசுதேவா? புத்திரன்முதலிய ஒருவருமில்லாதவனும், இல்லாதவளும் இறப்பின் அவர்களுக்கு உத்தரகிரியை யாவர் செய்யவேண்டியது. அருளுகவெனலும், எம்பெருமான் ஓ கருடா? பிள்ளையில்லாதவன் நரகமன்றி நல்லுலகு அடையான். ஆதலின் எவ்வித அரிதாகிய கருமஞ் செய்தேனும் ஆண்மகப் பெறுதல் வேண்டும். ஒருவன் தனக்கு நல்வினை ஒன்றும் செய்து கொள்ளாமல் இறந்தாலும் அப்படி மரித்தவனுக்கு அவனுடைய புத்திரர் கிருத்தியஞ் செய்யாவிட்டாலும், அவன் இராப்பகல் பசிதாகத்தோடு ஐயோ! ஐயோ! என்று இறைந்து உலகெங்கும் நெடுங்காலம் அலைந்து பின்பு புழுமுதலிய சன்மமெடுத்து மீண்டு மனிதருள் கடையோன் வயிற்றில் பிறந்து பிறந்துமரிப்பன். ஆதலால் ரோகத்தால்பீடிக்கப்படுவதற்கு முன்னரும், வயோதிகம்வருவதற்கு முன்னரும், செயல் ஒடுங்குதற்கு முன்னரும், ஆயுசு குறைவதற்கு முன்னரும் தெரிந்தவன் தான் அந்திகாலத்தில் நல்லுலகு அடையவேண்டியதற்கு நல்வினைகளைச் செய்யக்கடவன். அப்படிச்செய்யா

மல் பின்னிட்டுச் செய்வோமென்று ஆலோசிப்பது தீப் பற்றி இல்லம்எரியும்காலே அதனை அவிப்பதற்குக் கூபந் தோண்ட எத்தனிப்பதை ஒப்பாகுமென்றருளினர்.

மூன்றும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளேசரணம்.

நான்காம் அத்தியாயம்.

சூதர் அருந்தவர்களே! வேதவுருவனாகிய கருடன் சர்வலோக நாதனைவணங்கி ஏபரந்தாமா! தானதருமங் களை ஒருவன் மனத்தூய்மையோடு தன் கையாலேசெய் யின் பயன் யாது? அவனுக்காக அவன்புத்திரன் முத லியோர்செய்யின் பலன் என்னை? செய்யும் முறைபிறழ் ந்துசெய்யின் பலன்என்னை? இவற்றைமொழிந்தருளுக எனலும் பாம்பணைப்பரமன் கலுழனே? மனத்தூய்மை யில்லாமலும் உறுதியில்லாமலும் செய்யப்படும் நூறு கோதானங்கட்கு எவ்வளவு பயனுளதோ அவ்வளவு பலன் சித்தபரிசுத்தத்தோடு சாஸ்திரத்தில் விதித்தவண் ணம் ஒருகோதானஞ்செய்யின் அதற்குளதாகும். ஒரு வன் மரித்தபின்பு அவனைக் குரித்துச் செய்யும் லட்சம் கோதானங்கட்கு எவ்வளவுபலனோ அவ்வளவு பலன் அவன் இறக்குங்காலத்தில் ஆயிரங்கோதானம்செய்யின் உளதாகும் கலுழனே? அங்ஙனமாகலால் மரணகாலத் திலேயே கோதானமுதலிய யாவற்றும்செய்தல் மிகநன் றென்றுதெளிக; நல்லதானமும் நல்லபாத்திரமும் நல்ல க்ஷேத்திரமும் கொடுப்போனுடைய தூயமனமும் ஒருங் குறின் ஒன்றுகோடியதாகும். கற்றுணர்ந்த பெரியோர்க ளிடத்தில்கொடுக்கப்படும் தானம்நாள்தோறும்விருத்தி யடையும். வாங்குவோர் உத்தமரானால் கொடுப்போனுக் கதிக புண்ணியமுளது. விஷத்தைப்போக்கும் மந்திர மும், குளிரைப்போக்கும் அக்கினியும்தம்சத்தியினின்று

குறைவுபடாதவாறுபோலத் தானம்வாங்கும் அவ்வுத்தமரும் அவருடையநற்கருமத்தால் குற்றமிலர வர். உத்தமபலனை யடையவேண்டுமென்று விரும்புவோன் கோதானமுதலியவற்றை வேதசாஸ்திரங்களையுணர்ந்த உத்தமபிராமணனுக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும். அவ்வேதசாஸ்திரங்களை ஓதாமலும் ஒழுக்கத்தில் நில்லாமலும் பிராமணன்என்ற பெயரைமாத்திரம் உடையவனுக்குக் கொடுத்தால் அக்கோதானமேகொடுத்தவனுக்கு நரகம் கொடுக்கும். அன்றியும் தகுதியில்லான் வாங்குவானேல் அவன் இருபத்தொரு தலைமுறையுள்ளவர்களோடு நிரயம்புகுவன் ஒருகோவையொருவனுக்கேகொடுத்தல்வேண்டும் எக்காலத்திலும் ஓராவினைப் பலருக்குக் கொடுக்கலாகாது. அப்படிக்கொடுத்துத் தானம்வாங்கினோர்விற்றுத் தொகையைப் பங்குசெய்துக்கொண்டாலும் ஒருவர் ஒருமாதம் மற்றொருவர் ஒருமாதம் அநுபவித்துக்கொள்ளுகிறதென்று விதித்துக் கொண்டாலும் தானங்கொடுத்தவன் அவனுடைய ஏழுதலைமுறையோடு நெடுங்காலம் நரகவாசஞ்செய்வன். சாதுக்கள்கரத்தில் பொருள்முதலியவற்றைப்பத்தி சிரத்தையோடு கொடுப்போன், அச்சன்மத்திலேயோமறுசன்மத்திலேயோபயனைஐயமின்றி அடைதலால் அவைபெட்டியில்வைத்துப் பூட்டியபொருளேயென்று நினைக்கத்தக்கது அதிகதனமுடையோன் இறந்தபின்னர் அவனுடையமக்கள் அப்பனுக்கென்று பத்தி சிரத்தையோடுசெய்யும் கிருத்தியங்களால் அவன் அடையும்நல்லுலகினும்மேலாகியஉலகைப்புத்திரனில்லாதவனும் தரித்திரனும் சொற்பதருமத்தை ஆர்த்தியோடுதமதுகரத்தால்செய்வாராகில்ஐயமின்றியடைவர்.

கருடா? அயலூருக்குப் போவோன் கட்டமுது கையிற்கொண்டு செல்வானேல் வழியில் வருத்தமின்றி இனிதாய்ச் செல்வானல்லனோ? அங்ஙனம் உயிரோடிருக்குங்கால் அன்னதானமுதலியவற்றைத்தன துகையால்

செய்தவன் இறந்துசெல்லும்போது பசிதாகத்தால்வருந்தாது நல்லுலகடைவன் கையில்கட்டமுதுஇன்றிவழிச்செல்வோன் பசிதாகத்தால்வருந்துவதுபோலத் தானதருமங்களைத் தானே செய்யாதவன் இறந்து செல்லும்போது அதிகமும்துன்பப்படுவன். புண்ணியக்ஷேத்திரத்தில் புண்ணியகாலத்தில்செய்த நல்வினை நெய்யினால் அங்கி ஓங்குதல்போல வளர்வதாகும். புண்ணியக்ஷேத்திரமில்லாதஎவ்விடத்திலேனும்புண்ணியகாலமில்லாத எக்காலத்திலேனும் விருக்ஷோச்சநம்செய்து நற்சீலனல்லாப் பார்ப்பானுக்குத் தானங்கொடுப்பினும் அவ்விருக்ஷோச்சநத்தின் மகிமையால் உத்தமக்ஷேத்திரத்தில்,உத்தமகாலத்தில் உத்தமபிராணனுக்குக் கொடுப்பின் எப்பலனோ அப்பலன் தவிராது கைகூடும். மானிடன் நற்கதியடைவதற்கு முதற்காரணம் விருக்ஷோச்சநமேயென்றுணர்க. கருடனே? தேகம் அநித்தியமாதலால் நல்வினைகளை நாளைசெய்வோமென்று நினையாமல்நாளும் ஒல்லும் வகையாலே செய்தல்வேண்டும். புத்திரனுடையோன் தன்கையால் ஒரு தருமமுஞ்செய்யாமல் இறப்பானேல் நற்கதியடையான் புத்திரனில்லாதவன் நல்வினைகளைச்செய்துமரித்தானேல் நற்கதியை அடைவன். மகம் இயற்றுதலினும் கோதானமுதலிய மகாதானம் செய்தலினும் விருக்ஷோச்சநம்செய்தல் மிகஉத்தமமாம் கார்த்திகைமாதத்தின் பௌர்ணமியிலானும் உத்தராயணத்தில் சுக்கிலபட்சத்திலாயினும் கிருஷ்ணபட்சத்திலாயினும் துவாதசியிலாயினும் மற்றெந்தப் புண்ணியதினத்திலாயினும் தூயமனத்தோடு உத்தமக்ஷேத்திரத்தில் நல்லநட்சத்திரத்தில் நல்லஇலக்கினம் வேதசாஸ்திரங்களையுணர்ந்து ஒழுக்கமுடைய தெய்வப்பிராமணர்களை வருந்தியழைத்து சபம் ஓமம்முதலியவை செய்து தன்னைப்பரிசுத்தனாக்கிக்கொண்டு நவக்கிரகபூசைசெய்து மாதுர்தேவதைகளை அருச்சித்துப் பூர்ணாவுதிசெய்து மகாவிஷ்ணுவைக்குறித்துச் சிராத்தஞ்செய்து மந்திர

நீரால் இடபக்கன்றை மஞ்சனமாட்டி வஸ்திரம் சந்தனம்-புஷ்பம்-ஆபரணம்ஆகிய இவற்றுல் அலங்கரித்து நான்கு ஆண்கன்றுகளோடு அக்காளைக்கன்றை அக்கினியை வலம்வரச்செய்து வடக்குநோக்கிநின்று அவ்விடபக்கன்றைப்பார்த்து தருமமே இடபமாயினை பிரமனாலே ஆதியிலேபடைக்கப்பட்டனைஎன்றுசொல்லி இறந்தவனுக்குச்செய்யின் அவனைக்குறித்தும் செய்பவன் தனக்கே செய்துகொள்வானாயின் தன்னைக்குறித்தும், அதன்வாலில் புனல்விடுத்து அந்நீரைக் கரத்திலேந்திச் சிரசில்புரோக்ஷித்துக்கொண்டு ஆண்கன்றுகளோடு அவ்விடபக்கன்றை விடுதல்வேண்டும்.

கலுழனே ? விருஷோச்சநம் இறந்தவனைக் குறித்துச் செய்யப்பட்டதானுல்,உடனேஏகாதிஷ்டசிராத்தம் புரிதல்வேண்டும் இறவாதிருப்போன் தனக்குத்தானே செய்துக்கொள்வானேல் தனக்கு அதுகுணமான வற்றைப் பிராமணர்களுக்கு ஈதல்வேண்டும். விருஷோச்சநம் செய்யாவிடின் பிரேதசன்மம் பற்றுதொழியாதலால் அவ்விருஷோச்சநம் செய்யாமலே மற்றநல்வினைகளைத் தானே தனக்குச்செய்து கொள்ளினும் மரித்தபின்புபுத்திரர் முதலியோர் பல நல்வினைகளை மாத்திரம் செய்யினும் மரித்தபின்பு புத்திரர் முதலியோர் பலநல் வினைகளைமாத்திரம்செய்யினும்அவைகளால்பயலனில்தென்றுணர்க மரித்த பதினொன்றும் நாளிலேனும், பன்னிரண்டாம் நாளிலேனும்சோடசசிராத்தம் சுபிண்டிகரணத்திற்குமுன்னமேசெய்து சத்பிராமணர்களை எழுந்தருளச்செய்து ததியாராதனஞ் செய்து பலதானங் கொடுத்தல் வேண்டும். பருத்தியின்மேல் செம்பின்வட்டிலில் சாளக்கிராமம்வைத்து வஸ்திரமுதலியவற்றுல் அலங்காரமும் ஆராதனமுஞ்செய்து சத் பிராமணனுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் வைதரணி என்னும் நதியை இனிது கடக்கும் பொருட்டுக் கரும்பினுல் ஓடஞ்செய்து பட்டினுல் அதனைச்சுற்றி நெய்வார்த்த வெண்கலப் பாத்திரத்தை

அதனுள் வைத்து ஸ்ரீமந்நாராயணனை அர்ச்சித்து அவ்வோடத்தைப் பிராமணனுக்குத் தானங் கொடுத்தல்வேண்டும் கலுழனே? எள்ளும்-இரும்பும்-பொன்னும் பருத்தியும்-உப்பும்-சப்ததானியங்களும் தவிராது பிராமணருக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும். செய்வோன் எளியவனாயின் அவற்றில் ஒன்று கொடுப்பினும் அமைவதாகும். சத்தியை யநுசரித்துப் பொருள்கொடுத்துத் தலதானமும், சய்யாதானமும் செய்தல்வேண்டும். இவ்விரண்டுதானங்களுக்கும் தட்சணை மிகுதியாய்க் கொடுத்து பிராமணரை உகந்தருளச் செய்தல் வேண்டும். சய்யாதானம் வாங்கும் பிராமணனை அச்சேக்கைகயி லிருக்கச்செய்து தானம் செய்தல் மிகவிசேடமாம் புத்திரனில்லாமல் மரித்தவனுக்குப் பௌத்திரன் முதலியோர் யாரேனும் இவ்விதம் செய்யின் நற்கதியுளதாகும், தன் சக்தியை யநுசரித்து நித்தியதானம் செய்கின்றவன் யாவனோ அவன் இறுதியில் நற்கதி யடைவான். சரீரம் திடமாயிருக்குங் காலத்தில் திருவணை யாத்திரையும் கங்காயாத்திரையும் செய்தல்வேண்டும். தாய்தந்தையர் இறந்தபின்பு ஆண்டுகள்தோறும் அவர்களுச்குச் சிராத்தம புரிதல் வேண்டும். மாதா பிதா குருக்களுக்குத் தன்னால் இயன்றபுண்ணியம் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். கலுழனே? மரித்தவரைக் குறித்துக்கிருத்தியம் செய்யும்போது பிராமணர்களுக்கு யாவன் பூரிகொடுக்கிறானோ அவன் வேண்டிய நல்லவையாவும் பெறுவன் பிரேதசன்மம் அடையான். சந்நியாசிகள்-யோகிகள்-முதலியோர்கள் எந்தலோகமடைவார்களோ அப்புண்ணியலோகம் அவன் கையதாகும். மரித்தபின்பு செய்யவேண்டியவற்றை ஒருவாறாய் நினக்கு நவின்றோம் என்றருளினர்.

நான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளேசரணம்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீவியாசர்மாணுக்கர்நைமிசாரணிய வாசிகளைநோக்கி ஓகுணமாண்டோரே! கருடபகவான் திருமகள் கேள்வனைப் பணிந்துசர்வலோக சரணியா! யமலோகம்எவ்வளவுதூரத்திலிராநின்றது? அதன் தன்மையாது? அவற்றைப் புகன்றருள வேண்டுமெனலும், நற்கருணையங்கடல் கலுழனே! கேட்டி ? மனுஷ லோகத்திற்கும் யமபுரிக்கும் இடையில் எண்பத்தாறாயிரகாதவழியுளது. அப்புவியில்வாழ்கின்ற கூற்றுவன் சீவகாலமுடிந்த சீவனைப் பிடித்துவருமாறு யாரும்அஞ்சத்தக்கஉருவமுடையவர்களும் கனலையும் - காயும் - சினமுடையவர்களும் பாசம் மூசலம்-உடையவர்களும், காரெனக்கருத்த ஆடைதரித்தவர்களும் ஆகியமூன்று தூதர்களை யாண்டும் ஏவுகின்றன். அம்மூவரும் சென்று ஆயுசுமுடிந்த சீவனைப்பிடித்து, காற்றுருவமாகிய தேகத்தில் அடைத்துக்கொண்டு போய் யமபுரிக்கு நாயகனாகிய காலனுக்கு முன்னே நிறுத்தி ஓ! தருமராஜரே? நின் கட்டளையின்படி வாணாளற்றவனை நினது சந்நிதிமுன்னர்க் கொண்டு வந்தோம் இனி யாங்கள் செய்யவேண்டியது என்னை கட்டளையிடுவீராயின் பணிந்து செய்கின்றோ மென்பர். மகிடவாகனன் அத்தூதரைப் பார்த்து ஓ! கிங்கரரே? நன்று அச்சீவனை மீண்டுங் கொண்டுபோய் அவன் மனையின் மாட்டேவிடுத்துப் பன்னிரண்டாம்நாள் கழிந்தபின்னர்க்கிரமமாய் அவனை நமக்குமுன் கொண்டுவருக என்பன் தூதர் அதனைக்கேட்டு நொடிக்கு முன்னரே அச்சீவனைக் கொண்டு எண்பத்தாறாயிர காதவழிகடந்து வந்துசேருவர், இறந்தவுடனே சீவன் யமபுரிசென்று மீண்டு வருகின்றமையால், சரீரத்தை உடனே தகனம் செய்யாமல் சிறிதுபொழுது கழிந்தபின்னரே செய்தல் வேண்டும். யமதூதர்கள் அடைந்த வாயுதேகமுடைய அச்சீவன் சி

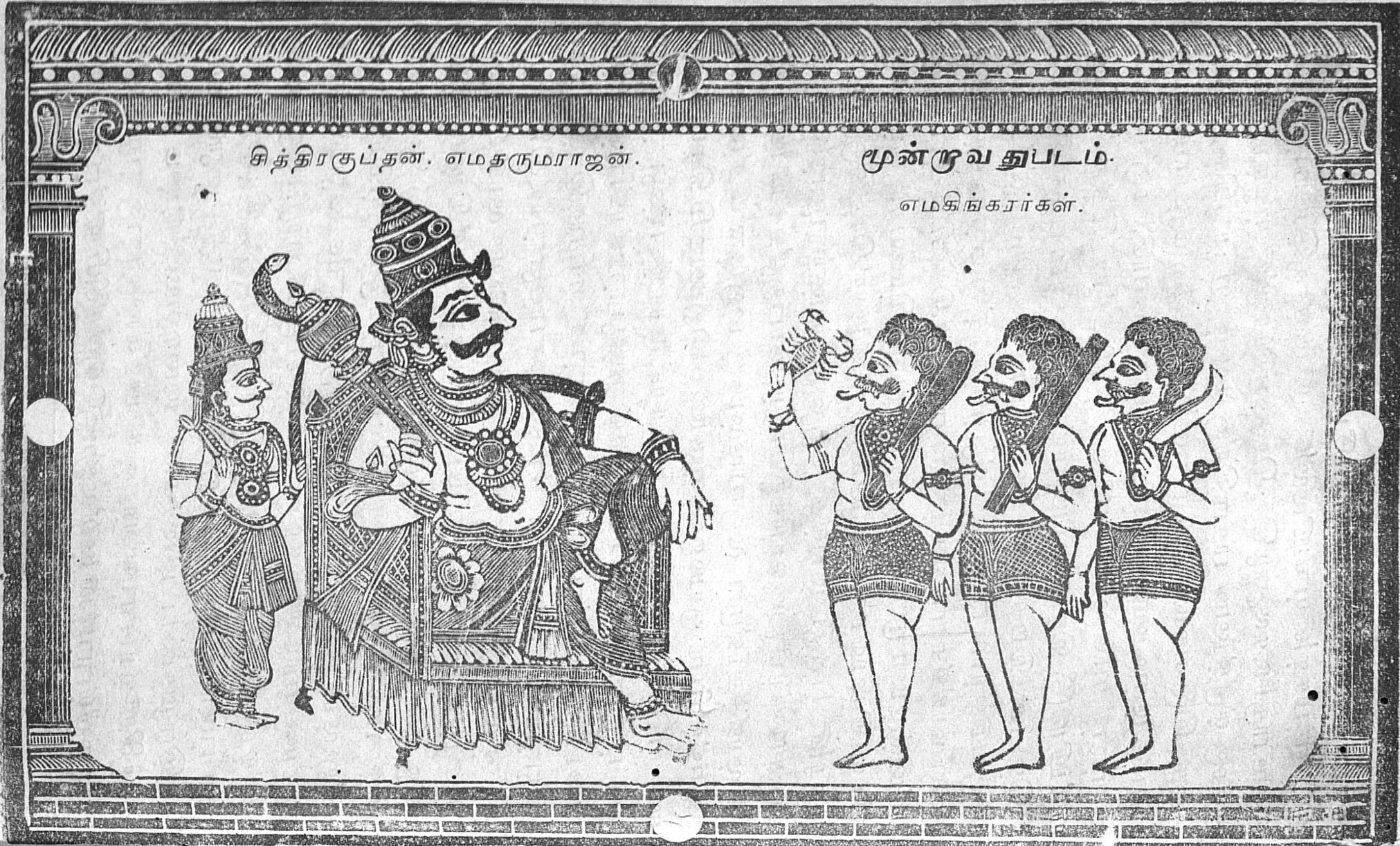
மூன்றாவது படம்.
சித்திரகுப்தன். எமதருமராஜன்.
எமகிங்கரர்கள்.

தைக்குப்பத்துமுழத்துக்குமேலேநின்று தீப்பற்றிக்கொழுந்துவிட் டெரிகின்றதனது மெய்யைப்பார்த்துஐயோ ஐயோ! என்று ஓலமிடுவன். அச்சீவன் புண்ணியஞ்செய்தவனாயின் இவ்வுடல் கழிந்ததே நன்றென்றுவப்பன். கலுழனே? தலைவேகுங்காறும் சீவனுக்கு அச்சரீரத்தில் ஆசையொழியாது. சிரசுமுதலியதேகமெல்லாம் வெந்து சாம்பலாயின வுடனே சீவனுக்குப் பிண்டத்தால் தேகமுண்டாகும். புத்திரன் முதல்நாளில்போடும்பிண்டத்தால் சிரசும்; இரண்டாநாட் பிண்டத்தால் கழுத்துந் தோளும், மூன்றுநாட் பிண்டத்தால் மார்பும், நான்காநாட் பிண்டத்தால் வயிறும்; ஐந்தாநாட் பிண்டத்தால் உந்தியும்; ஆறுநாட் பிண்டத்தால் புட்டமும், ஏழாநாட்பிண்டத்தால் குய்யமும், எட்டாநாட் பிண்டத்தால் தொடையும்; ஒன்பதாநாட் பிண்டத்தால் காலுமுண்டாகிப், பத்தாநாட் பிண்டத்தால் சரீரமுழுதும் பூரணமாகும். சீவன் இறக்குமுன்னமே மனைவிமக்களோடு வாழ்ந்தமனைக்கண்வந்து உள்ளே சொல்லாமலே பசிதாகத்தால்ஆ! ஆ! என்றுகதறிபோவார் வருவோர்களை பார்த்துக்கொண்டு அவ்வீட்டின் வாயிலிலே நிற்பன். பின்பு அச்சீவன் பதினொன்றுநாளிலும் பன்னிரண்டாநாளிலும் புத்திரனால் பிராமணமுகமாய்க் கொடுக்கப்படுவனவற்றையுண்டு, பதின்மூன்றுநாள் யமபடர்கள் பாசத்தால்பிணித்திழுக்க வீட்டைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு கதறியவண்ணமே யமலோகஞ்சார ஏகுவன். கருடனே? அக்கிங்கரர்களோடு நாளொன்றுக்கு இருநூற்று நாற்பத்தேழு காதவழி இரவிலும் பகலிலும் நடப்பன் அவன் செல்லும்வழியில் அசிபத்திரவனமென்னுங்கூர் வாள்போன்ற இலைகளையுடைய ஓர்கானகம்இருக்கின்றது. ஓ; கருடா? மரங்கள் நெருங்கிய வனத்திற் செல்வதேயார்க்கும் அரிதாகுமன்றோ? சூரிலைகளாகிய வனத்தில் எங்ஙனஞ்செல்வது? அல்லதூஉம் அக்காட்டினூடு நடக்குங்கால் பசிதாகத்தாலும் மிகவருந்துவன் மார்க்க

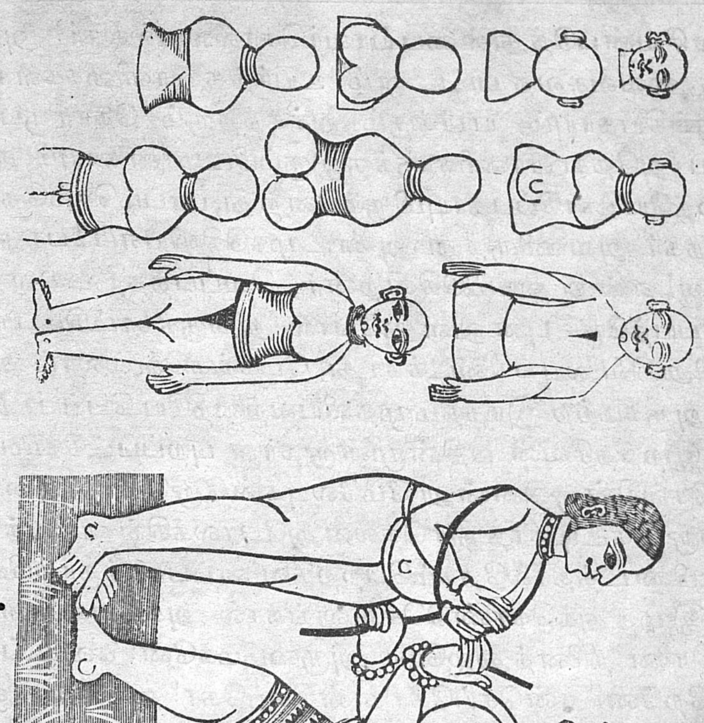

ஐந்தாவது படம்.

பிண்டகிருத்தியானசரீரம். எமதூதர்கள்.

த்தில் சீவன்படுந் துன்பை யாவர்சொல்லவல்லார்? அது நிற்க, வைவசுவத பட்டணம் உயர்ந்த மாளிகைகளால் நெருங்கியதாயும், யார்க்கும் அச்சந்தரும் கோரரூபமுடைய அநேகபிராணிகளுக்குஇருப்பிடமானதாயும், துக்கத்தையேகொடுப்பதாயுமிருக்கின்றது, பாபம்செய்தோர் அநேகர் அவணிருந்து அண்டமுகடுகிழியஎப்போதும் ஆ! ஆ! என்று ஓலமிடுகின்றனர். வெப்பத்தால் உளதாகியபேயத்தேர் புனலுளதுபோல ஆங்குக்காட்டும்பருக ஒருசிறுதிவலையுங்கிடைக்காது, மேகங்களெல்லாம் அருந்த அருகமற்ற இரத்தம்முதலியவற்றையே பெய்யாநிற்கும். இறந்தசீவன் பதின்மூன்றுநாள் புறப்பட்டுயமபுரிக்கு செல்கின்றானென்று மேலேபுகன்றோமே குரங்கைக் கயிற்றால் கட்டிஈர்த்துச்செல்வதுபோலக்கிங்கரர் பத்தாநாட்பிண்டத்தால்தேகம்பெற்றசீவனைப்பரசத்தாற்பிணித்துஇழுத்துக்கொண்டுசெல்லுங்கால் அச்சீவன் தனது புத்திரனை நினைத்துஐயோ அருமைமகனே! கஷ்டப்படுகின்றேனே! என்செய்கோ! என்செய்கோ! சர்வேசன் ஒருவனுடன். நல்வினை தீவினையுள. சுவர்க்கநரகமுள. அவற்றிற்குச் செல்ல நன்னெறி தீநெறியுள என்று இதஞ் சொன்னவர்களோடு ஸ்ரீயப்பதியென்றும்ஒருவனுளனோ மற்றவையுமுளவோ பிராந்தியால் பிதற்றுகின்றீர்என்று வன்கண்மை பேசிச்சாதுக்களையேசி பரிகாசம் புரிந்தேனே அவற்றின் பலனை இப்போது அனுபவிக்கிறேன். மலையொருமத்திகையால்கிங்கரர் இரக்கமின்றிப்புடைக்கின்றனரே, அந்தோபெரியோர்களுக்கு ஓர்உதவியுஞ்செய்தேனல்லேன். யாகமுதலியதுஞ்செய்தேனல்லேன் செய்வோர்க்கு உதவினேனல்லேன். தீர்த்தயாத்திரைசெய்தேனல்லேன். செய்வோரைப் புகழ்ந்தேனல்லேன். மாதவம் புரிந்தேனல்லேன். புரிவோரைப் போற்றினேனல்லேன். நீரில்லா இடனில் தண்ணீர்ப்பந்தல் உண்டாக்கினேனல்லேன். ஒருகுளந்தோண்டினேனல்லேன். ஒருகிணறுகட்டினேனல்லேன். கோக்கள் மேய்வதற்குப்

அசிபத்திரவனம்.

பசும்புல் வளரப்பயிரிட்டுப் பூமியை வைத்திருந்தேனல் லேன். மட்டில்நித்தியதானஞ் செய்தேனல்லேன். வேத சாஸ்திரங்களைக் கற்றேனல்லேன். கற்போருக்குக் கல்வி ச்சாலை உண்டாக்கினேனல்லேன். ஸ்ரீமத் ராமாயணபார தபாகவதங்களை கையாலெழுதியேனும், எழுதச்செய்தே னும், விலைக்குவாங்கியேனும் படிக்கவிரும்புவோர்க்குக் கொடுத்தேனல்லேன். அவற்றைப்படனஞ் செய்தேனல் லேன். ஒருபெரியவர்முகமாய்க் கேட்டேனல்லேன். படி க்கவைத்துச் சர்வசனங்களையும் கேட்பித்தேனல்லேன். ஸ்ரீ அரிதினமாகிய ஏகாதசியில் உபவாச மிருந்தேனல் லேன் இன்னன நல்வினை ஒன்றனையும் கனவிலும்நினை த்தே னல்லேன். தீவினைகளிலோ ஒன்றும் ஒழியாமல்யா வுஞ் செய்தேன் இப்போது என்செய்வேன் என்றழுது செல்வன் என்று பின்னும் அருளுகின்றனர்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்திருவடிகளேசரணம்

ஆறாம் அத்தியாயம்.

சூதர் சௌனகாதி ருஷிகளைக் கண்ணுற்றுத்திருமா லடியார்களே! பினனர்ச் சர்வேசன் பட்சிராஜனே? யம தூதர்களால் கட்டுண்டு உதையுண்டு செல்லும் சேதநன் மனைவி மக்களோடு வாழ்ந்த இன்பைநினைத்து துன்புற் றுப் பசி தாகத்தால் வருந்தி மெலிந்து தீனசுரத்தோடு ஐயோ! நம்முடைய மனைவி மக்கள் எங்கே? உற்றோர் மற்றோர் எங்கே? ஏவலாளர் எங்கே? எல்லாரும் நம்மை த்தனியே விட்டனரே. பொய்யோலை யெழுதல் முதலிய தீத்தொழில்புரிந்து கவர்ந்தபொருள் இப்போது நமது கையிலிருக்கின்றதோ? அப்பொருளை அநுபவிக்கிறநம் முடைய மனைவிமக்கள் சுற்றத்தாரில் யாரேனும் ஒருவர் தனியேவந்த நம்மோடு வந்தனரா நம்மைத் தனியேவி

* கவர்தல் - கொள்ளையிடல், திருடல், வாருதல்.

டுத்து அவர்கள் மனைக்கணிருந்து சுகமனுபவிக்க யாம் ஏதுக்குப்பிறர்பொருளை வௌவினோம்? நாம்செய்தவஞ் சனையைச்சிறிதும் அறியாமல் நம்மை நம்பிச்சீவாதார மாகியபொருளை இழந்தோருடைய வயிறுபோல நம்வ யிறுஎரிகின்றதே என்செய்வோமென்று தான்முன்னமே செய்த தீவினைகளை எண்ணிஓலமிடுவன். அப்போதுயம படர் அவனுடைய கன்னத்தில்புடைத்து அடாமூடா இப்போது தான் புத்தி வந்ததோ மனைவி மக்களே கதி யென்று அறம் செய்யாதுபாபம் செய்துவாழ்ந்தனையே! அவர்கள் நினக்கு இப்போது செய்யும் உதவியாதடா நீ செய்தபுண்ணிய பாபமே நினக்கு இன்பையும் துன்பை யுங்கொடுக்கின்றன. பிறர் பொருளை அபகரித்தல் முதலி ய அதருமம் செய்யாது தருமஞ் செய்தவனாயின் நினக் கேன் இக்கேடு வருகின்றது? எங்கள் கையிலகப்பட்டு ஏன்விழிக்கிறாய் என்று கோடையிடிபோல் * உரற்றிமீ ண்டும் பாசத்தால் விசித்துப் புடை புடை யென்று முச லத்தாற் புடைப்பார். கருடா தீத்தொழில் புரிந்தோர் அடைகின்ற கதியை நோக்காய் பின்னர் அச்சேதநன் சிறிது தூரம் வாயுமார்க்கத்திலும், சிறிதுதூரம் புவிவ ழியிலும் யமதூதர்களோடு சென்று ஓரிடத்திற்றங்கிஇற ந்த இருபத்தெட்டாநாளில் புத்திரனால் செய்யப்படும், ஊனமாசிக சிரார்த்தபிண்டத்தை உண்டு முப்பதாநாள் யாமியமென்ற நகரம் சேர்வன். அப்பட்டணத்தில்பிரே தக்கூட்டங்கள் மிகுதியாய் இருக்கின்றன புண்ணியபத் திரை என்ற நதியும், வடவிருட்சமொன்றும் இருக்கின் றன சிறிது சிரமபரிகாரத்தின் பொருட்டு யமகிங்கரரது உத்தரவால் அவ்யாமியமென்கிற நகரத்தில்தங்கிஇரண் டா மாசிகபிண்டத்தை அருந்தி இரவிலும் பகலிலும் தூதர்களாலே இழுக்கப்பட்டுபார்க்கும் அச்சம்தருவதா கிய ஆரணியத்தினூடு சென்று, வழிநடக்கும் வருத்தத் தால் ஓவென்றுஓலமிடடுத் தூதர்கள் செய்யும்கொடுமை

* உரற்றல் - பேரொலிசெய்தல்.

சா-வது படம்.

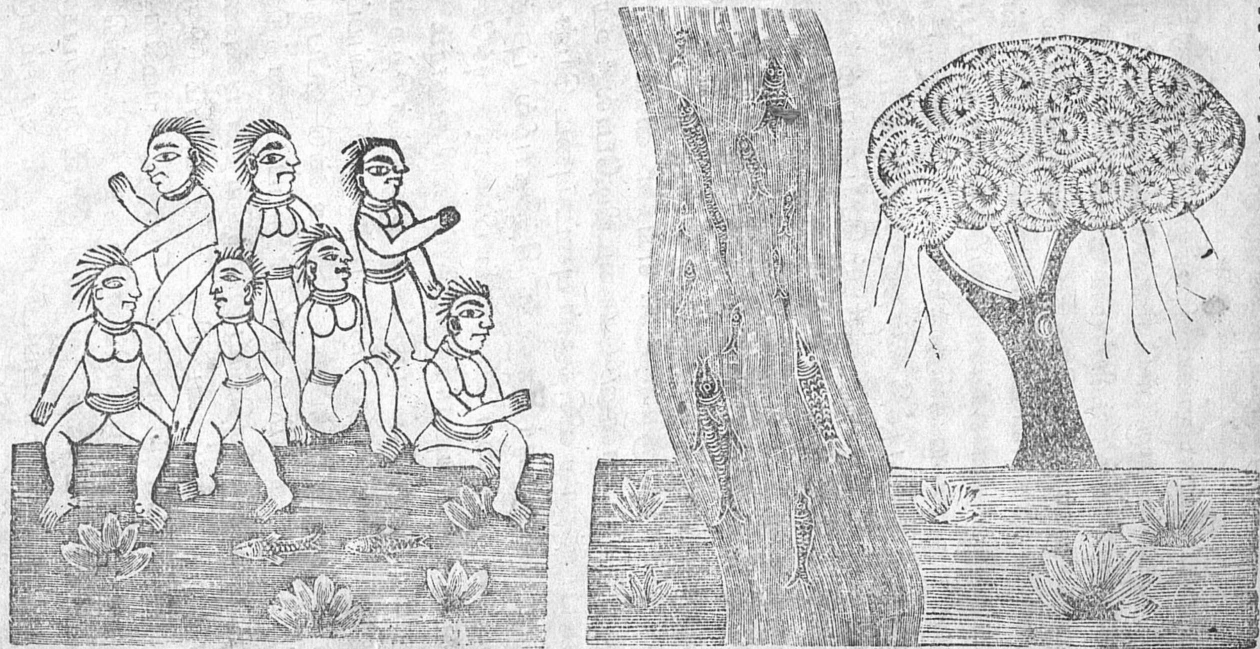

பிரேதக்கூட்டம். புண்ணியபத்திரநதி. வடவிருட்சம்.

யால் துன்பமுற்றுச் செல்லும் மார்க்கத்தில் திரைபக்ஷிக மாசிகபிண்டத்தை அயின்று சங்கமனென்றும் காலதூக்ஷகனென்றும் பெயருடைய ஓரரசனுக்கும் சௌரிஎன்ற நகரம் சார்ந்து அப்பட்டணத்தில் மூன்றுமாசிக பிண்டத்தையுண்டு அப்புறம்சென்று, கந்தருவதகரமென்னும்பட்டினைச்சார்ந்து, அப்புரியில்நான்காமாசிகபிண்டத்தையுண்டு அப்புறம் நடந்து மார்க்கத்திலே பொறுக்கவொண்ணாக்குளிரினால் அதிகமும் வருந்துவன். ஆங்குயமதூதர்கள் அநேகர்கூடி, வருந்தும் அச்சீவன் மேகம்போலக் கற்களைப்பெய்வர் சீவன் அக்கல்மழையினால்வருத்தமுற்றுக்குரூராமென்ற நாமமுடைய வேந்தன்புரக்கும் குரூரபுரமென்னும் பட்டினம் புகுந்து, அவ்விடத்தில் ஐந்தாமாசிகபிண்டத்தையுண்டு அப்பால்நடந்துகிரௌஞ்சமென்னும் புரிக்கண்சென்று, அந்நகரத்தில் ஆறுமாசிகபிண்டத்தை அயின்று, அரைமுகூர்த்தகாலம் அவணிருந்து சிறிது சிரமபரிகாரமடைந்து, பின்பு யெழுந்துயாவரும் அஞ்சும்படியாகியமார்க்கத்தில் செல்வன் வழியில் செல்லும்போது முன்னே தான்வாழ்ந்ததைநினைத்து வாயாற் புலப்புவன் யமபடர் சினந்து அவ்வாயில் புடைப்பர் அடுத்தடுத்து யமகிங்கர்களால் சீவன் துன்பப்பட்டு வருந்திச் செல்லும்போது மார்க்கத்தில் ஓடம்விடுவோர்கள் ஆயிரம், பதினாயிரம்பேர்கள்கூட்டங்கூட்டமாய் அஞ்சத்தக்கரூபர்களாய்அச்சீவன்முன்ஓடிவந்து தீயெழ விழித்து ஏ சீவனே ! வைதரணி கோதானம்நினைத்துக்குறித்துச் செய்யப்பட்டதாயின் அவ்வைதரணிநதியை நீ இனிதுகடக்க உதவிசெய்வோம் இல்லாவிடின் அந்நதியில்நின்னைத்தள்ளிப் பாதாளம்வரையிலும் அழுத்தித் துன்பப்படுத்துவோம். ஓ சீவனே! அவ்வைதரணி என்ற நதி நூறுயோசனை அகலமுள்ளதாயிருக்கின்றது. நீரின்றிச் சீழ் இரத்தங்களாலேயே நிறைந்திருக்கின்றது. அல்லதூஉம் தீமைபுரியும் துஷ்டப்பிராணிகளுக்குத் தானமாயிருக்கின்றது. நாற்றம்அ

எ-வது படம்.

பிண்டசரீரமுடைய சிவன்.

றியும் நாசியில்லாப் பிராணியும் அந் நதியின் துர்க்கந்த த்தைப் பொறுப்பது அரிது. ஏ சீவனே ! நினதுகையா லே நீகோதானம் செய்தவனாயின் ஒருகோவந்து நின்னை இந்நதிக் கப்புறம் சேர்த்துவிடும். நீ செய்யாதவனாயின் ஆன் வரமாட்டாது நீ இவ்வாற்றிலே விழுந்து நெடுங் காலம் மூழ்கிக்கிடத்தல்வேண்டும் என்பர் ஓ! வைனதே யனே? வைதரணிநதியை இனிதாய்க்கடக்கும்பொருட் டுயாவரும் தவிராதுகோதானம் செய்தல்வேண்டும் சீவ ன் அவ்வைதரணிகோதானம் செய்யப்பட்டதாயினும், அச்சீவன் அந்நதியைக்கடந்து நமனுக்கு இளையவனா கிய விசித்திரனென்போன் பரிபாலனம் செய்யும் விசித் திர மென்றபட்டணத்தைச்சார்ந்து, ஊனஷான்மாசிக பிண்டத்தை உண்டு சென்று, ஏழாமாசிக பிண்டத்தை உண்ணுங்காலைசில பிசாசுகள் வந்து அச்சீவனைப்பார் த்து அடா மூடா நீ புவியில் வாழ்ந்தபோது நின்மாட் டு வந்து நின்னையாசித்தவர்களை ஒன்றும் கொடேனெ ன்று துரத்தினையே இப்போது பிண்டத்தைக் கொடுவெ ன்று பலவந்தமாய்ப் பிடுங்கிக்கொள்ளும் புள்ளரசே? ஒருபொருளுமில்லாவறிஞனாயினும், தன்னை இரந்தவர் க்கு இல்லை என்று சொல்லாது இயன்றமட்டில்எதேனு ம் கொடுத்தலே வேண்டும் கொடுக்காவிடின் புத்திரன் கொடுக்கும்பிண்டம் பிசாசுக்கையதாகும் பின்னர் அச்சீ வன் வருந்தி அப்பேய் பிடுங்கியபோது தனதுகையிற்சி தறிய பிண்ட சேஷத்தை உண்டு ஐயோ! கேட்டவர்களு க்கு யாசகம் கொடாமல் மறுத்தபாபத்தின் பயனோஇது வழி நடந்து வந்தேன், வயிறு பசிக்கின்றேன் என்றவ ருக்கு அரைவயிறு அன்னமேனும் கொடுத்தேனா சாக் காடென்பது ஒன்று நிச்சயமாய் உளது என்று நினைத் தேனா என்று துக்கப்படுவன். அப்போது யமதூதர் சீவ னைக் கண்ணுற்று முழுமகனே? மானிடசன்மத்தைச் சீ வனுக்கு வேண்டியவற்றை யெல்லாம் தருவதாகிய கற் பக விருக்ஷமென்று சொல்லத்தக்கது. மானிட சன்மம்

அ-வது படம்.

பிசாசுகள்.

பிண்டசரீரம்பெற்ற சீவன்

எமகிங்கரர்கள்.

பெற்ற சீவனுக்கு அரிதுயாதுளது? வேண்டிய நல்வினை களையெல்லாம் அச்சன்மத்தால் புவியில்கொள்ளையடிக் கலாமே! அதனை அறியாது கேடுற்றனையே மானிடசன் மத்தால் புவியில்செய்த நல்வினை தீவினைகளின் பயனை மற்ற உலகங்களில் அனுபவிக்கலாமேயல்லது அவ்வுல கங்களில் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது. உத்தம உலகடைந் து இன்பம் அனுபவித்தலும், அதம உலகடைந்து து ன்பம் அனுபவித்தலும். மண்ணுலகில் சிவிகை ஊர்த லும், அச்சிவிகை சுமத்தலும் அப்பூவுலகில் செய்த பு ண்ணிய பாபங்களின் பயனாலேயே என்றுணர்க. அவற் றை இப்போது உணர்ந்து என்செய்குவை என்பர் கரு டனே? உதக கும்பதானம் செய்யப்பட்டதாயின் சீவன் அவ்வுதகத்தைப் பருகிச் சிறிது விடாய் தவிர்ந்து ஏழா மாதத்தில் அப்புறம் நடப்பன் ஏ! பட்சிராஜனே? சீவ ன் பாதிவழி சென்றுளுகையால் அம்மாதத்தில் பிராம ணர்களுக்கு அன்னதானம் செய்தல்வேண்டும் பின்பு அச்சீவன் பக்வாபதம் என்னும் பட்டணத்தைச் சார்ந் து எட்டாமாசிக சிராத்தபிண்டத்தை உண்டு அதனினி ன்று நடந்து துக்கதம்என்னும் நகரணைந்துமகாதுக்க மடைந்து ஒன்பதாமாசிகபிண்டத்தை ஆங்கு அயின்று, அதனை நீங்கி நாநாக்கிரந்தமென்னும் பட்டினம் நண் ணி பத்தாமாசிக பிண்டத்தை உண்பன் விருஷோற்ச நம் செய்யாமையால் அநேகசீவர் பிரேதசன்மத்தோடு கூட்டங்கூட்டமாய் அப்பட்டினத்தில் எப்போதும் ஓ வென்று கதறிக்கொண்டிருப்பார். அவர்களைப் பார்த்து அச்சீவனும்கதறி அப்பால் நடந்து சுதப்தமென்னும் புரியைச்சார்ந்து, பதினொன்றாமாசிகபிண்டத்தை அவ் விடத்தில் அயின்று, சீதாப்ரம் என்னும் நகரணைந்து, ஆங்குச் சீதத்தால்வருந்தி பன்னிரண்டா மாசிகபிண்ட த்தையுண்டு, அதனினின்று புறப்பட்டுச்சென்று துக்க த்தோடு நான்குதிக்கையும் யமதூதர்களையும் பார்த்துக் கிங்கரர்களே? என் மனைவிமக்கள் ஒருவரையுங் காணே

ன் ஏழையேன் என்செய்வேன் என்பன் காலதூதர் சீவ னை நோக்கி முழுமகனே? மனைவிமக்கள் எங்குமுளரோ அவர்மேலாசை இன்னும் ஒழியவில்லையோ நீ செய்த புண்ணியபாபங்களின் பயனையே எங்குக்காண்பாயென்று அறைகுவர் சீவன் அதனைக்கேட்டு ஐயோ! முன்னே நவின்றமை மட்டாகையாலன்றோ இந்தத்துன்பத்துக்குள்ளானேனென்று மனம்புழுங்கி நடந்து, வைவசுவதபட்டணம் சேருமுன்னரே ஊனமாசிகபிண்டத்தை அருந்தி அப்பட்டினம் சார்வன். அவ் யமபுரி நூற்றுநாற்பத்துநான்குகாதவழி அகலமுள்ளதாய், கந்தருவாப்சரசுகளோடு கூடிதாய் எண்பத்து நான்காயிரம் பிராணிகள் ஒருங்குற்றதாய் விளங்கா நிற்கும் சீவர்கள்செய்யும் பாபபுண்ணியங்களைத் தெரிந்து நமக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யச் சிரவணர் என்போர் பன்னிருவர் அந்நகரில் இருக்கின்றனர் சீவரெல்லாம் அப் பன்னிருவரையும் ஆராதித்தல் வேண்டும். அச்சிரவணரை ஆராதித்தசீவன் இறுதிக்காலத்தில் யமபுரிசேரும்போது அவன் செய்தபாபங்களெல்லா வற்றையும் எடுத்துச் சொல்லாமல் புண்ணியங்களையே அச்சிரவணர் வெளிப்படுத்துவார். ஆதலால் சிரவணரை ஆராதித்தல் மிகநன்மையென்று உணர்க என்றருளினர்.

ஆறும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் சௌனகாதியரைப் பார்த்து மகருஷிகளே கேளீர் பின்னர் இருக்கு-எசுர்-சாம வேதங்கள் அவயவங்களாகிய கருடன் பரமகாருண்ணியனாகிய எம்பெருமானது திருவடிகளைத்தொழுது எந்தையே! முன்னமே புகன்றருளிய சிரவணர் பன்னிருவரும் யாருடையபுத்திரர்? வைவசுவத பட்டினத்தில் அன்னவர்இருப்

பக் காரணம் யாது? மானிடர் செய்யும் பாபபுண்ணிய ங்களை அச்சிரவணர் எப்படி யறிகின்றனர்? அவற்றை அடியேனுக்கு நவின்றருளுக வென்று வேண்டலும் ஆதிபகவன் நன்றென்றுமகிழ்ந்து புள்ளரசே! கேண் மோ? இறுதியுற்றஞான்று தன்னந்தனியனாகிய ஸ்ரீமகா விஷ்ணு அயனரனாதி தேவரோடியாரும் யாவும் தன்னு ள்ளே ஒடுங்க நெடும்புனலில் பள்ளிகொண்டருளினர். அவ்விஷ்ணுவின் உந்தியினின்று நான்முகன்தோன்றி அவ் ஹரியைக் குறித்து நெடுங்காலம் மாதவம்புரிந்து வேதத்தையும், படைப்புந் தொழிலையும் உணர்ந்து யா வரையும் யாவற்றையும்படைத்தனன். படைத்தவுடனே உருத்திரன்முதலிய தேவரெல்லாம் அவரவர்தொழிலில் தலைப்பட்டனர். யாவரினும் வலியனாகிய தருமராஜனும் சையமினி என்னும் நகரமடைந்து ஆசனத்தில்உட்கா ர்ந்து ஜீவர்கள் செய்யும் பாபபுண்ணியங்களை யறியத் தொடங்கினன். தொடங்கிய அவனுக்குச் சேதனர்கள் செய்யும் பாபபுண்ணியம் தெரியாமையால் அவன்வருந் திய மனத்தோடு சதுர்முகனைக் கண்டுவணங்கி ஓ! மகா தேவனே? அடியேன் சையமினி நகரமடைந்து ஜீவர்க ளது புண்ணியபாபங்களை யுணர்ந்து சிக்ஷை ரக்ஷை செ ய்ய எத்தனித்தேன். அச்சீவர்கள் செய்யும் பாபபுண்ணி யங்கள் இன்னவென எனக்குத் தெரியவில்லை அவற்றை யறிந்தல்லவோ ஜீவரைக்கண்டித்தலும்காத்தலும் செய் தல்வேண்டும் ஆதலால் அவற்றை யான் உணரும்படி அடியேனுக்கு அருள் புரிக என்றனன். பதுமாசனன் அதனைக்கேட்டுத் தருப்பையெடுத்தெறிந்து தேககாந்தி யுடையாரும் நீண்ட கண்ணுடையாரும் மனக்கண்ணா லேயாவற்றையும் அறிகின்றாருமாகிய பன்னிரண்டு புத் திரரைப் படைத்து நமனைப்பார்த்து ஓ! தருமா? ஜீவ ரெல்லாம் நினைப்பதையும் பேசுவதையும் நடத்துவதை யும் ஒக்க இருக்கின்றவர்போல இப்பன்னிருவரும் உண ர்ந்து நன்கு வெளிப்படுத்துவர் அவரால் நீயுணர்ந்து

சிக்ஷை ரக்ஷை செய்திடுமென்றுவிடுத்தனன் காலன் பிர மனைத்தொழுது அச்சிரவணரோடு தென்புலன் சார்ந் துசேதனர்களது புண்ணிய பாபங்களை அறிந்து தக்க வாறு புரிவனுயினன். பட்சிராஜனே ? இறுதியடைந்த வுடனே அங்குஷ்ட பரிமிதமான வாயுரூபமாகிய ஜீவ னைத் தூதர் யமபுரிகொண்டு செல்வர். தருமார்த்த காம மோட்சங்கள் என்றவற்றில் தருமம் செய்த உத்தமரெல் லாரும் தருமமார்க்கமாக அந்நகரம் செல்வர். பொருள் முதலியவற்றைப் பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்தவர்விமா னங்களின்மீது செல்வர். பெரியோர்கள் விரும்பியவற் றை அவர்களுக்குக் கொடுத்தவர் கொய்யுளை குதிரைமே லேறிச்செல்வர் மோக்ஷஇச்சைகொண்டு வேதசாஸ்திர ங்களை யறிந்து பத்தி புரிந்தவர் அமிசங்கள் பொருந் திய விமானத்தின் பேரில் செல்வர்; இந்நான்கு விதத்தி னும் சம்பந்தப்படாத பாவிகள் காலால் நடந்து செல் வர் அவ்வழியில் மரத்தின் இலைகளெல்லாம் உடைவா ளை ஒத்தனவாயிருக்கும் மணல்களெல்லாம் வறுத்துக் கொட்டிய பரல்போலக் கிடக்கும் அம்மார்க்கத்தில் நட க்கும்போது அதிக வருத்தமுண்டாகும். ஜீவன்சிரவண ரைப் பூசித்தவனுயின் அச்சிரவணர் அச்சீவனுடைய பாபத்தைச் சொல்லாமல் புண்ணியத்தை மாத்திரம் யம னுக்குச் சொல்வர் சிரவணரை ஆராதிக்கும் ஜீவனைப் பாபம் என்றும் அணுகாது. சிரவணபூசை செய்தவுட னே, பன்னிரண்டு கலசங்களில் புனலோடு அன்னம் பெய்து நிறைத்து அக்கலசங்களை அந்தச் சிரவணரை உத்தேசித்துப் பிராமணருக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும். அப்படிக்கொத்த ஜீவனுக்குச் சிரவணர்,யமலோகத்தில் சகலநன்மையும் செய்வர். கலுழனே ? சிரவணர்களு டையதோற்ற முதலியவற்றைச் சொல்லும் இப்புண்ணி யசரிதையைப் பத்தியோடு கேட்போன் பாபத்தினின்று நீங்கிப் புனிதனுவன் என்றருளினர்.

ஏழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எட்டாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர், சௌனகாதி மகருஷிகளே! முதற் கடவுள், கருடபகவானைக் கண்ணுற்று, வைனதேயனே ஜீவன்செய்யும்பாபபுண்ணியங்களைச் சித்திரகுப்தன் சிரவணரால் உணர்ந்து, யமனுடைய உத்தரவின்படி தக்கதுசெய்கின்றனன். சீவன் வாக்கால்செய்த பாபபுண்ணியங்களை வாக்காலும், சரீரத்தால் செய்தவற்றைச் சரீரத்தாலும், மனத்தால் செய்தவற்றை மனத்தாலும் அநுபவிப்பன், பெரியோரைப்புகழ்தல், வேதசாஸ்திரங்களைப் படித்தல் முதலியவற்றைச்செய்தவன்யாண்டும்வாக்கால் வெற்றி பெறுவன். பெரியோரை இகழ்தல், நீச பாஷையை உச்சரித்தல் முதலிய பாபங்களைச் செய்தவன்வாயால் கீடம் சொரிவன் புண்ணிய தீர்த்தமாடல், பாகவதற்குத் தண்டம் சமர்ப்பித்தல் முதலிய நல்வினை புரிந்தோன் நல்லிணக்கமுடைய சரீரம் பெறுவன்பரஸ்திரீகமனம்செய்தல், பிறவுயிரை வருத்துதல் முதலியவற்றைப்புரிந்தவன் குரூபமான தேகமடைவன் ஆதிபகவானுடைய நித்திய திவ்விய மங்கள விக்கிரகத்தைத் தியானித்தல் யாவருக்கும் இதத்தையே நினைத்தல் முதலியவற்றைச் செய்தவன் என்றும் உவப்புடைய மனமுடையோனுவன். எப்போதும் யாவருக்கும் அகிதத்தையே நினைத்தவன் வருந்தும் மனமுடையோனுவன். ஏ! கருடா? யமபுரியின் தன்மையையும் அப்புரிக்குச் செல்லும் மார்க்கத்திலுள்ள இன்பதுன்பங்களையும்நினக்குச்சொன்னேன் இறந்தவனைக் குறித்து அன்னதானம் முதலியவைகள் செய்தல் வேண்டும். அத்தானபலனால் இறந்துசெல்லும் சீவன் மார்க்கத்தில் வருந்தாதுசெல்வன். தீபதானம் செய்யின் சீவன் இருள் மார்க்கத்தில் வழிதெரிந்துஇனிதாய்ச் செல்வன். கார்த்திகை மாதத்தில்சுக்கிலபட்சத்தில் சதுர்த்தசியில் தீபதானம் செய்யின் அதனாலும், விருஷோற்சர்க்கம் செய்யின் அதனாலும் சீவன் நல்லுலக

டைவன். பதினொன்றுநாள் செய்யும்பிண்டத்தால் சிரசு உரோமமுதலியவற்றோடுநன்கு அமைவதாகும். தண்ணீர்க்குடம் தானம் செய்யின் யமதூதர்கள் திருப்தியடைந்து சீவனை வருத்தார் சையா தானம் செய்யின் சீவன், விமானத்தின்மேலேறி நல்லுலகுசேர்வன் இறந்தவன் பசிதாகத்தோடு மனைக்குமுன்னே மிக வருந்திநிற்பனாகையால் பதினொன்று நாளிலேனும்பன்னிரண்டாநாளிலேனும் அவனைக் குறித்துத் தானதருமங்கள் செய்தல்வேண்டும் என்றருளினார்.

பெரிய திருவடி பக்தவற்சலனைத் தொழுது, ஏ! ஆதிபராத்மா? தானம்செய்ய வேண்டுமென்றுபுகன்றருளக்கேட்டேன் பத தானமாவது என்னை? அதனை எவ்விதம் கொடுத்தல் வேண்டும்? நவின்றருளுக வெனலும், கண்ணன், கலுழனே? குடையும்-மராடியும்- தண்டமும் வஸ்திரமும்-மோதிரமும் - உதககும்பமும் - ஆசனப்பலகையும்-அன்னமும்- பூசாதிரவியமும்பூணூலும் - தாமிரச்செம்பும்-அரிசியும் ஆகியஇவற்றைச்சத்பிராமணருக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும். குடைதானம் செய்யின் சீவன் யமபுரிக்குச் செல்லுங்கால்குளிர்ந்தநிழல்மார்க்கத்திலே செல்வன். மராடி தானம்செய்யின் பரிமேல் இவர்ந்து செல்வன். அங்ஙனமே செய்யும் தானங்களில்யமதூதர்கள் சந்தோஷித்துச் சீவனை வருத்தாமல் ஆதரவோடு அழைத்துப் போவர் என்றருளினர் ஓ! நைமிசாரணியவாசிகளே? பின்னர்ப்பறவைக்கரசன், சர்வலோகசரணியனைச்சரணம்செய்து கருணைநிதியே! நரகங்கள்எத்தனை இருக்கின்றன? அவற்றின்பெற்றிமையாது? அடியேனுக்குக் கூறியருளவேண்டும்எனலும், பாம்பணைப்பரமன், கலுழனே? பாவம் செய்வோர் புகும் தீவாய் நரகம்ஆயிரம் பதினாயிரமல்ல. எண்பத்து நான்குலட்சமிருக்கின்றன. அவற்றில் தாமிச்சிரம்-சௌகசம்-கிரௌஞ்சம்-மகாபைரவம்சால்மலிரௌரவம்குட்மளம்பூதிமிருநகம் காலசூத்திரகம்-சங்காதம்-லோகதுந்தம்-சம்விஷம் சம்பிரதா

னம்-மகாநரகம்-காகோளம்-சஞ்சீவனம்-மகாபதம் ஆவித்தியம்-அந்ததாமிசிரம்-கும்பீபாகம்- அசிபத்திரவனம் ஆகிய இருபத்தொருநரகங்களும் மிக்ககொடியனவாகும். மரித்தவனைக் குறித்துத் தினந்தோறும் கொடுக்கப்படும் உதக கும்பத்தைத் தூதர்கள் பெற்றுத் திருப்தி அடைவர் மாசிகமுதலியவற்றைச்சீவன் அடைந்து திருப்தனுவன். தூதரும் அவற்றால் உவப்படைவர் ஓ? கருடா? வருஷமுடிவில் சீவன் பிண்டத்தாலாகிய சரீரந்தோடு யமபுரியடைவான் என்றேமே, அச்சீவன்யமபுரியடையுமுன் அப்பிண்ட சரீரத்தைத்தவிர்த்து அங்குஷ்டபரிமாணமாய் ஒருவன்னிமரத்தில்சிறிது காலமிருந்து பின்னர் கருமத்தாலாகிய சரீரம் பெற்று யமனிடம் சார்வன் என்றருளினர்.

எட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர், நைமிசாரணிய வாசிகளே! வாசுதேவன். கருடபகவானைப் பார்த்துப் பறவை வேந்தே? அங்குஷ்ட பரிமாணமுள்ள சீவன் கருமத்தால் உளதாகிய சரீரம்பெற்று, வன்னிமரத்தை விட்டு யமதூதரோடு இருபது காதவழி விஸ்தாரமுள்ள சித்திரகுப்தனது படினத்தூடு சென்று யமபுரிசார்வன் அந்த நமன் பட்டினம் புண்ணியம் செய்தோருடைய கண்ணுக்கு மிகவும் ரம்மியமாய்விளங்கும். இரும்பாலாகிய ஊன்றுகோலும் உப்பும், பருத்தியும் எள்ளோடு பாத்திரமும் ஆகிய இவற்றைத் தானம் செய்தல் வேண்டும் இந்தத்தானங்களால் யமபுரிசாரார்கள் அதிக சந்தோஷ மடைந்து சீவன் ஆங்குபோனவுடனே தாமதப்படுத்தாமல் தருமராஜனுக்குத் தெரிவிப்பார். தருமத்துவசன்என்று பெயருடைய ஒருவன் சர்வகாலமும் யமனுடைய அரண்மனையிலிருப்

பான் கோதுமையும் - கடலையும்-மொச்சையும்-எள்ளும் கொள்ளும்-பயறும்-துவரையும் ஆகிய இந்த ஏழு தானியங்களைப் பாத்திரங்களில் வைத்துத் தானஞ்செய்யின் அந்தத் தருமத்துவசன் திருப்தனாகி இந்தச்சீவன் நல்லவன், புண்ணியம் செய்தவனென்று யமனுக்குவிண்ணம்பம் செய்வன் வைனதேயனே ? பாவம் செய்த சீவனுக்குத் தருமராஜன் யாவரும் அஞ்சத்தக்க ரூபத்தோடு தோற்றுவன் அச்சீவனும் அவனைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு நடுக்கமுற்று ஓலமிடுவன் புண்ணியம் செய்த சேதனனுக்கு நல்ல ரூபத்தோடு தோன்றுவன் அச்சீவன் அஞ்சாது அவனைப் பார்த்து களிகொள்வன் தருமராஜன் ஒருவனே பாபிக்குக் கெட்டரூபத்தோடும், புண்ணியனுக்கு நல்லரூபத்தோடும் தோற்றுவன் புண்ணியம்செய்த சீவன் சேர்வானாயின், இச்சீவன் மகாபுண்ணியம் செய்தமையால் சூரியமண்டல மார்க்கமாய்ப் பிரம்மலோகம் அடையத் தக்கவனென்று யமன் தான்வீற்றிருந்த ஸ்தானத்தினின்று பொருக்கென எழுந்து நிற்பன் யமலோகத்தில் கிங்கரரெல்லோரும் பாசம்உலக்கைமுதலியவற்றைக் கரத்திற்கொண்டு உலாவி நிற்பர் மரித்த சீவனுக்கு மாசிகசோத கும்பமுதலாகியவும், பததானமும் செய்யப்படாவாயின் அச்சீவன் வருத்தமுற்றுக் கிங்கரர் கயிற்றினால் கட்டி, உலக்கையாலோச்சி ஆடு மாடுபோல இழுக்கக்காலன்சமீபம் சேர்ந்து பூர்வசன்மத்தில் செய்த புண்ணிய பாபங்களை அநுசரித்து ஒருசன்மம் அடைவன் அதிக புண்ணியஞ் செய்த சீவனாயின் தூதர்களாலே துன்பப்படாமல் யமன்முன்சென்று தேவனானவன் பாபம் செய்தவனாயின் துன்பப்பட்டு நடுக்கத்தோடுசென்று நரகத்தில் வீழ்ந்து பின்பு கிருமி முதலியசன்மமடைவன் பாபபுண்ணியம் மிகமாயிருக்குமாயின்முன்மானிட சன்மம் பெறுவன் தான தருமம் செய்தவன் எக்காரணத்தினாலேனும் எச்சன்மம் பெறினும் அத்தானதருமத்தின் பலனை அச்சன்மத்தில் அடைவன் சீவன்

நீங்கியவுடனேசரீரத்தைக்குழியிற்புதைப்பின் மண்ணோடு மண்ணாகும் கண்டம்செய்து எறியின் நரிமுதலியவை தின்று பவ்வீருபமாகும் தகனம்செய்யின் சாம்பலாகும் மெய்யின் தன்மை அங்ஙனமாயினும்சீவனுக்குமானிடதேகம் கிடைப்பது அரிது மானிடதேகம் கிடைத்தாலும் பிரமகுலத்தில் சனிப்பது அதனினுமரிது. பிரமகுலத்தில் சனித்தும் ஒழுக்கத்தினின்று பெறவேண்டிய வீடுபெறுனேல் தவம்முதலியவைசெய்துவருந்தித்தான் கரத்திலடைந்த அமிர்தம் நிறைந்த பொற்கலசத்தைச் சித்தக்கெடுதியால் புவியில்கவிழ்த்தவனை ஒப்பாவன்என்றோதியருளினர்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம் அத்தியாயம்.

சூதர், சௌனகாதிருஷிகளே! கருடபகவான் கேசவனைத்தொழுது என்றன் சுவாமியே! எவ்வித பாபம் செய்தவன் பிரேதசன்மமடைகின்றனன்? அப்பிரேதசன்மத்தினின்று எப்படி நீங்குகின்றனன்? பிரேதசன்மத்தோடு உலகில் சஞ்சரிப்பானோ அல்லது யமனுடைய காவலிற் கிடப்பானோ? அடியேனுக்குப் புகன்றருளவேண்டுமென்று வேண்டவும் தம்மாதியங்கடவுள் புள்ளரசேபிறனுடைய பொருளையும் மனைவியையும் அபகரிக்கின்றவன் யாவனோ அவனே சரீரமடையாமல்காற்றுருபமான பிரேதசன்மமடைந்து பசிதாகத்தோடுவருந்தி யமனுடைய காவலினின்று நீங்கி யாண்டும் திரிதருவன் ஒருவன் மரித்துச் சரீரம் வீட்டிற் கிடக்கும்போதே அவன் இறந்தமைக்குறித்துத் துக்கப்படாமல் உற்றவர் மற்றவரெல்லாரையும் வஞ்சித்து அவனுடைய பொருள்களை அபகரித்தவன் யாவனோ? அபகரிக்க இச்சித்தவன் யாவனோ? அவனே நீவாய் நரகங்களையெல்லாம் அனுப

விப்பவன். மரித்தவன் பொருளை அவன் வழியிலுள்ளோர் அடையாமல் மோசஞ்செய்து அபகரித்த பாவியினுங் கொடும்பாவி ஒருவனும் இலன் இவ்விதபாபஞ் செய்தவனே பிரேதசன்மமடைந்து தன்னுடைய குடும்பத்திலுள்ளவர்களையும் பந்துக்களையும் துன்பப்படுத்துவன். பிதிர்தினத்தில் வருகின்ற பிதிர்களைவீட்டினுள்ளே விடாமல் வாசலில் நின்று தடுத்துதுரத்துவன்பிதிர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அவி முதலியவற்றை அவனே தின்பன் மனையிலிருக்கின்ற பொருள் முதலியவற்றைக் குடும்பஸ்தர்கள் அநுபவிக்காமலும் பிறருக்குக் கொடுக்காமலும் வீணே கிடக்கச்செய்வன் தன்னுடைய புத்திரன் முதலியோருக்குச் சந்ததி உண்டாகாமல் வமிசநாசமடையும்படி செய்வன் சீதசுரம் தாபசுரம் வைசூரி முதலிய ரோகங்களையும் அப்புத்திரன்முதலியோருக்குஉண்டாக்கி வருத்துவன் புத்திரன் முதலியோர்வாயினின்று உமிழ்ந்த எச்சில் நீரையோ உண்பன் என்றருளினர்பறவை வேந்தன் ஆதிமூர்த்தி! பிரேதசன்மமடைந்தவன் இன்னும் என்செய்வன்? எவ்விதமாகத்தோற்றுவன்?

குலத்தில் ஒருவன் பிரேதசன்மமடைந்திருக்கின்றானென்பதை எப்படி அறியலாகும்? நவின்றருளுகவெனலும் நம்பகவான் வைனதேயா! பிரேதசன்மமடைந்தவன் தனது குலத்தையே அதிகம் பீடிப்பன் தருமம் செய்பவனுக்கும் அரிநாமசங்கீர்த்தனஞ் செய்பவனுக்கும்பிதிர்களை உத்தேசித்துச் சிரத்தாதிகள் செய்பவனுக்கும் திருவணைமுதலிய தீர்த்தயாத்திரை செய்பவனுக்கும் பிரேதசன்மமடைந்தவனால் துன்பம்நேராது நற்கருமம் ஒன்றும் செய்யாதவனுக்கும் பாகவதரை நிந்திப்பவனுக்கும் தெய்வபக்தி செய்யாதவனுக்கும் புலாலுண்போனுக்கும் மதுவருந்துவோனுக்கும் பொய்சொல்லுவோனுக்கும் பிரேதசன்மமடைந்தவனால் அதிகதுன்பம் நேரிடும் பாபங்களையே செய்தலும் ஆண்மகவைப் பெறுமல்பெண்மகவையேபெறுதலும் ஆண்மகவுகளைப்

பெற்றுப் பெற்று இழத்தலும் சுற்றத்தாரோடு ஒற்றுமை யில்லாமல் வேற்றுமையுறுதலும் பசுக்கள் முதலியவை இல்லாமலிருத்தலும் துண்ணெனத் துன்பங்கள் உண் டாதலும் நண்பனோடு விரோதம் நேர்தலும் வைதிக உபவாசதினமாகியஏகாதசியில் உபவாசமில்லாமல்அன் னம்உண்ணுதலும் அரிபக்தி செய்யாமல் வாணாள்வீணா ளாதலும் ஜப ஓமங்கள் செய்யாமலிருத்தலும் தனக் குக் கீழ்ப்பட்ட குலத்தானை நேசித்தலும் சுரரையும் பூசு ரரையும், தாய் தந்தையரையும் இகழ்தலும், அயலானை க்கொல்ல எத்தனித்தலும், பயிர்கள் நல்விருத்தியடை ந்தும் பலன்கிடைக்காமல் அழித்தலும், தனக்குத்தாழ் ந்த மரபில் பெண்கொள்ளலும், கொடுத்தலும். இழிந் தவர் செய்யும் கருமத்தையே செய்தலும், எப்போதும் அதர்மங்களையே எண்ணுதலும், என்றும் தைனியமு டைதலும், அக்கினியால் அரசனால் பொருள் முதலிய வை அழிதலும், வழியில் திருடர்களால் துன்பப்படுத லும், வயிற்றுவலி முதலிய மகாரோகங்கள் வருதலும், சுருதி-மிருதி-இதிகாசபுராணங்களைப் பொய்யென்றலும் தெய்வபக்திபிராமணபக்தி செய்யாமலிருத்தலும், முகத் தில் நல்லதோற்றமில்லாமலிருத்தலும், பிதிர்கருமங்கள் விக்கினத்தால் குறைவுபடுதலும், புத்திரன் பகைவனைப் போலத்துவேஷித்தலும், ஆமுடையானைச்சேர்ந்துவாழா மலிருத்தலும் அடுத்தடுத்து அவனைமுனிதலும்ஆகியஇ வைகளெல்லாம்ஒருவனுக்குத்தனதுகுலத்திற்பிறந்துஇ றந்துபிரேதசன்மமடைந்தவனாலேயேஉண்டாகின்றன. ஓ! கருடா! எந்தக்குலத்திற்பிரேதசன்மதோஷம் நேரிட் டிருக்கின்றதோ அந்தக்குலத்திற்குத்துக்கமே மிகுதியா யிருக்கும்.பிரேதசன்மமடைந்தவன் பயங்கரமான முகத் தோடும்வாள்போன்றஎயிற்றோடும்தன்குலத்தோரிடத்தி ல்சொப்பனத்தில்தோன்றிஐயோ! என்னைக்காப்பாற்றுகி ன்றவன் ஒருவனுமிலனே! பசிதாகத்தோடுவருந்துகின் றேனே! பிரேதசன்மம் நீங்கவில்லையே! என்றுகதறுவன்.

பதினொன்றும் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர், நைமிசாரணியவாசிகளே! பின்னர்க்கருடபகவான் முகுந்தபிரானைத்தொழுது, ஏ! ஜகந்நாதா? பிரேதசன்ம மடைந்தவன் அதனினின்று எப்படி நீங்குவன்? எவ்வளவு காலம் ஒருவனைப் பிரேதசன்மம் பீடியாநிற்கும்? மொழிந்தருளவேண்டும் எனலும், மெய்த்தேவன், ஓ!பட்சிராசனே? பிரேதசென்மமடைந்தவன்தன் குலத்தானுக்குச் சொப்பனத்தில் தோன்றினும் தோன்றுவன். தோன்றாமலே குலத்திலுள்ளோருக்குத் துன்பங்களை மாத்திரம் விளைப்பினும் விளைப்பன். சொப்பனத்தில் தோன்றினனாயினும், துன்பம் புரிந்தனனாயினும் பெரியோர்களுக்குத்தெரிவித்து, அவர்கள் விதித்தபடி தருமத்திலே சித்தம்வைத்து தேமா, தெங்கு, சண்பகம், அரசுமுதலியவிருக்ஷங்களைவைத்துப் பலபுஷ்பாதிகளை உண்டாக்கவேண்டும் பிராமணருக்குப் பூதானமுதலியவை கொடுத்தல்வேண்டும்.பசுவின் கூட்டங்கள்வயிறாரமேயும் பொருட்டுப்பசுபபுல்வளரும்படி நிலம்விடல்வேண்டும். தண்ணீருண்ணகுளம் அமைத்தல்வேண்டும் பகவத்கைங்கர்யம், பாகவதகைங்கர்யம்செய்தல்வேண்டும் கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களிலேநீராடித் தானதருமம் செய்தல்வேண்டும். துன்பங்கள் எப்போது நேரிடுகின்றனவோ அப்போதுஅவசியம் இவற்றையெல்லாம் செய்தல் வேண்டும். செய்யாவிடின் துன்பம் விருத்தியாகும். பிரேதசன்மதோஷத்தால் அத்தருமச்செயல்களில்புத்திநாடாது பத்தியும் வாராது புத்திநாடாவிடினும் பத்திவாராவிடினும், எவன்முயன்று அவ்வறச் செயல்களைச் செய்கின்றானோ அவன் இன்பமடைவன் பிரேதசன்மமடைந்தவனும் இன்பமடைந்துபூலோகம்விட்டுயமலோகம் சார்ந்து அச்சன்மம் நீங்குவன் தனது குலம் விருத்தியடையும்படி புத்திரனுண்டாகச்செய்வனென்றருளி

னர் கருடபகவான், ஓ! ஆராவமுதே? குலத்தில் பிரேத சன்ம மடைந்தவன் ஒருவனுளனென்று தெரியவில்லை அப்பிரேதசன்ம மடைந்தவன் சொப்பனத்தில் வந்து சொல்லவுமில்லை அங்ஙனமாகக் குலத்திற்கு துன்பமாத்திரம் உண்டாகின்றது பெரியோரைக் கேட்பின் பிரேத சன்மதோஷத்தால் துன்பமடைகின்றதுஎன்றனர். அப்போதுஒருவன் செய்யத்தக்கவை என்னை? சொல்லியருளுகவெனலும், ஆதிபகவான் ஓ! புள்ளரசே? பெரியோர்சொல்வதைச்சத்தியமென்றே உறுதிகொள்ளல் வேண்டும். ஸ்நானம், ஜபம், ஓமம், தானம் முதலியவைகளால் ஒருவன் தனதுபாவநிவர்த்தி செய்துக்கொண்டு நாராயணபலி செய்தல் வேண்டும். பாபநிவர்த்தி செய்துக்கொள்ளாமல் நாராயணபலி செய்தலுக்கு எத்தனித்தால் அது நிறைவேறாமையின்பொருட்டு பூதப்பிரேத பைசாசர் பெரிய தடையுண்டாக்குவர் ஆகையால் முதலில் பாபநிவர்த்தி செய்துகொண்டுமற்றது செய்தல்வேண்டும். புண்ணியகாலங்களில் புண்ணியக்ஷேத்திரங்களில் பிதிரர்களையுத்தேசித்துயாவன் தானதருமம் செய்கின்றானோஅவன் பூதப்பிரேதபைசாசர்களால் ஒருசிறிதும்துன்பமடையான் மானிடனுக்குத் தந்தை தாய் குருக்களே முதற்றெய்வமாவர். சரீரத்தை யுண்டாக்கலாலும், நன்னெறியைக் காட்டலாலும், அம்மூவருமேமுதன்மையாவர். எக்காலத்திலும் அவர்களைப்பூசித்தல்வேண்டும். அவர்கள்சொற்படி நடக்கவேண்டும். தாய்தந்தையரைப்பூசித்து நடக்கின்றஒருவன் தேவதாராதனம் பிராமண பக்தி, தீர்த்தயாத்திரை திவ்வியதேசயாத்திரை முதலிய ஒன்றும் செய்யாவிடினும் பெருங்குற்றமன்று தாய் தந்தையரைப்பூசிக்காமல் அவர்கள் சொற்படி நடக்காமல் அத்தருமங்களையெல்லாம்தவிராதுசெய்யினும்வியர்த்தமாகுமேயன்றி அவற்றால் சிறிதும் பயனில்லை. தாய்தந்தையர் மரித்தபின்னர் அவர்களைக்குறித்துந் தானதருமங்கள்யாவன் செய்கின்றானோ அவற்றின் பலனை அவனேயடைகின்ற

னன். புத்என்கிற நரகத்தினின்று தாய்தந்தையரைக் க
றையேற்று கின்றமையால், மகனுக்குப் புத்திரன்என்று
பெயருண்டாயிற்று. யாவன் தாய் தந்தையர் சொற்படி
நடவாமல் பெண்டு பிள்ளைசொற்படி நடக்கின்றானோஅ
வன் புலையனினும் புலையனாவன். ஓ ! கருடா ? கூபத்தி
லேனும், நதியிலேனும் விழுந்து மரித்தவனுக்கும் வா
ளினால் வெட்டுண் டிறந்தவனுக்கும், தற்கொலை செய்து
கொண்டவனுக்கும் ஒரு வருஷம் வரையினும் கிரியை
செய்யலாகாது. கருமம்செய்வதற்குள் கலியாணமும், தீர்
த்தயாத்திரையும், விசேஷதருமங்களும், செய்யலாகாது
வருஷமுடிவில் கருமம்செய்து பின்புயாவும் செய்யலாம்
என்றருளினர்.

பதினொன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

வியாசர் மாணாக்கர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவாசார மகருஷிக
ளே ! பின்பு கருடபகவான், சுருதி நாயகனைத் திருவடி
தொழுது ஓ! அநந்த கல்யாணகுண நிலயனே? சீவன்
எப்பாவங்களால் பிரேதசன்ம மடைகின்றனன் ? அப்
பிரேதசன்மம் அடைந்தவன் யாதை யுண்ணுவன்? எங்
கேவசிப்பன்? அடியேனுக்குப் புகன்றருள வேண்டுமெ
னலும்,பரமபதநாதன், வைனதேயா ! பூர்வசன்மத்தில்
மகாபாபம்செய்தவனே பிரேதசன்மம் அடைவன், ஒரு
வன் கிணறும் நடைவாவியும், குளமும், பூஞ்சோலையும்
தண்ணீர்ப்பந்தலும் சத்திரமும் தேவாலயமும் உண்டா
க்கிப் பலருக்கும் உபயோகமாய்த் தருமம்செய்ய அவனு
டைய குலத்திலே தோன்றினவன் பின்பு அவற்றை வி
லைக்கு விற்பானாயின் அவன் மரித்தவுடனே பிரேத சன்
மம் அடைவன். செய்தவன் தானே அவற்றை விற்பா
னேல் அவனும் பிரேதசன்மம் பெறுவன். பிறர்பூமியை

அபகரித்தவனும் கிராமத்தின் எல்லையையும் வயலின் எல்லையையும் பூங்காவின்எல்லையையும் அரணியத்தின் எல்லையையும் புரட்டித் தன் நிலத்தோடு அந்நிலத்தைச் சேர்ந்தவனும் குலத்தைத் தூர்த்து நிலம் சேர்த்தவனும் சண்டாளனால் அடிப்பட்டிறந்தவனும் சலத்தில் மாய்ந்தவனும் பாம்பேனும் நாயேனும் கடித்து மரித்தவனும் இடிவிழுந்து மாண்டவனும் நெருப்பால் துஞ்சினவனும் யாடுமுட்டி மரித்தவனும் கழுத்தில் சுருக்கிட்டு நான்றுமாண்டவனும் பாஷாணந்தின்று உயிர் துறந்தவனும் ஆயுதத்தால் மாய்ந்தவனும் சம்ஸ்காரம் செய்யத் தன்குலத்தில் ஒருவனும் இல்லாமல் இறந்தவனும் தேசாந்திரங்களில் ஒருவனும் அறியாமல்துஞ்சினவனும் குஷ்டமுதலிய மகாரோகங்களால் இறந்தவனும் திருடனால் மாய்ந்தவனும் விருஷோற்சர்க்கம் செய்யாமல் மாண்டவனும் தாய்தந்தையருக்குச் சிரார்த்தம்செய்யாமலிருந்து இறந்தவனும் பிரேதசன்மம் அடைவர். ஓ? கருடா? பிராமணன் உயிர் மாய்வனேல் அவன்கிரியையின்பொருட்டுயாவும் பிராமணனேசெய்தல்வேண்டும் சூத்திரன் இறப்பனேல் யாவும்சூத்திரனே செய்தல்வேண்டும். அவ்விதமன்றி இறந்த பிராமணனுடையசம்ஸ்காரத்தின் பொருட்டு நெருப்பு எருமுட்டை வைக்கோல் அரிசிமுதலியவற்றைச் சுடுகாட்டுக்கு சூத்திரன்கொண்டு செல்வனேல்இறந்த அப்பிராமணனும் கொண்டுபோகும் அச்சூத்திரனும் பிரேதசன்மம் அடைவர் இறந்த சூத்திரனுடைய சம்ஸ்காரத்தின்பொருட்டுமேற்சொல்லிய நெருப்புமுதலியவற்றைப் பிராமணன் கொண்டு செல்வனேல் இறந்த அச்சூத்திரனும் கொண்டுபோகும் அப்பிராமணனும் பிரேதசன்மமடைவர். பருவதத்தினின்று விழுந்து மரித்தவனும் சுவரிடிந்துவிழுந்து இறந்தவனும் கட்டிலிலே படுத்திருந்தபடியே துஞ்சினவனும் மேல்வீட்டில் உயிர் நீந்தவனும் இராமகிருஷ்ணாதித் திருநாமங்களை உச்சரியாமல் மாய்ந்தவனும் ரசஸ்வலைப்

பெண் சண்டாளன் முதலியோரைத் தீண்டி ஸ்நானம் செய்யாமல் சூதகத்தில் இறந்தவனும் ரசஸ்வலையாயிருக்கும்போதுமரித்தவளும் பிரேதசன்மம் அடைவர். தாய் மனைவி பெண் மருமகள் முதலானவர்களுடைய சரீர தோஷத்தைக் கண்ணுற்பாராமலே பிறர்வார்த்தையைக் கேட்டு அவர்களைச் சாதிப் பிரஷ்டம் செய்பவனும் மனு நூலுக்கு விரோதமாய்த் தீர்மானம் செய்பவனும் சினேகிதனுக்குத் துரோகம்செய்பவனும் பிராமணனையும் கோக்களையும் கொல்பவனும் கட்குடிப்பனும் குருபத்தினியைக் கூடுபவனும் வெண்பட்டையும் சொர்னத்தையும் திருடுபவனும் பிரேதசன்மம் அடைவர் பிரேதசன்மமடைந்தவரெல்லோரும் பாலைவனத்தில்எப்போதும்சஞ்சரித்து வருந்துவர் என்றருளினர்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளேசரணம்.

பதிமூன்றும் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய வாசிகளே? பின்புகருடபகவன் ஆதிபகவனைத் தொழுது சர்வேசா? பூவுலகில் பிராமக்ஷத்திரிய-வைசிய-சூத்திரர் என்று நான்குகுலத்தார் உளரல்லரோ? அவரல்லாமல் மிலேச்சரென்றுஒருவகுப்பாரும் உளரல்லரோ? அவர்களில்பாலியனுயினும் விருத்தனுயினும் தனவானுயினும் தரித்திரனுயினும் கருணையுடையோனுயினும் அஃது இல்லானுயினும் வித்துவானுயினும் அவித்துவானுயினும் ஞானியனுயினும் தருமனுயினும் அதருமனுயினும் தவத்தனுயினும் அவத்தனுயினும் திண்மையனுயினும் அஃது இன்மையனுயினும் உலகாளும் அரசனுயினும் உத்தம பிராமணனுயினும் பின்னும் யாவராயினும் ஒவ்வொரு காலத்தில் இறக்கின்றனரே இறத்தல் அடுக்கக்காரணம் என்னை! நவின்றருளுக வெனலும் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ண

ல் ஓ! வைனதேயா? நன்கு வினவினை செப்புகின்றோம் கேட்டி! மரிக்குங் காலத்தில் சீவனைக் கவருவதற்குக்காலன் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறான். சீவராது பலவிதமான தோஷங்களால் அச்சீவர் ஆயுசுகுறைந்துமாய்கின்றனர் மரித்தவீட்டில் போசனம்செய்கின்றவனும் பிறன் மனைவியைப் புணர இச்சிக்கின்றவனும் தனக்குத்தகாத இழிதொழிலைப் புரிகின்றவனும் வாணாளிழப்பர். இகபரத்துக்குஉறுதியாய் நல்வினையைச்செய்யாதவனும்பெரியோர்களைப் பூசியாதவனும் தூய்மையில்லாதவனும் தெய்வபக்தியில்லாதவனும்பாபங்களையே செய்கின்றவனும்யமலோகத்தில் எப்போதும் நரகவாசம் செய்வர். பிறன்கேடு சூழ்கின்றவனும் பொய்சொல்லுகின்றவனும் சீவகருணையில்லாதவனும் சாஸ்திரப்படி நடவாதவனும், தனக்குரிய கருமத்தைத் தவிர்த்துப்பிறனுக்குரிய கருமத்தைப்புரிகின்றவனும் யமலோகத்தில் வாதனைப்படுவர் புண்ணியதீர்த்த மாடாதநாளும் ஜப ஓமங்கள் செய்யாததிவசமும் தேவதாராதனம் செய்யாததினமும் புனிதரைவழிபாடியற்றாத பகலும் சாஸ்திர முணராத நாளும் வீணேயாகும் சூத்திரமரபில்பிறந்தவன் பிராமணரேதெய்வமென்று நினைத்துப் பத்திமைசெய்து அவரிட்டதொழில்புரிந்து தாசனாய்ஒழுகுவனேல் அச்சூத்திரன் நற்கதியடைவன். அவன்வேறொருகருமமும் செய்யவேண்டுவதுமில்லை உயர்ந்தசாதியாருக்குரிய கருமங்களை அச்சூத்திரன்செய்வனேல்நரகமேபெறுவன் ஓ? கருடா? தேகமோ நிச்சயமற்றது நிராதாரமாயுள்ளது. சுக்கிலசோணிதங்களால்உண்டாகியது அன்னபானாதிகளால்விருத்தியடைவது காலையில் உண்ட அன்னம் சாயங்காலம் நசிக்கும். உடனே பசிக்கும் மீண்டும் உண்ணாவிடின் மெய்குலையும் ஆதலால் சரீரம் அநித்தியமென்றும் அது கருமத்தால் வருவதென்றும் எண்ணி சன்மமடையாமையின் பொருட்டு நற்கருமம் செய்தல்வேண்டும் ஓ? வைனதேயா? கருமத்தால் வந்ததேகத்தையாருடையதெனலாம்? அதனை

வீணேசுமந்து பெலிகின்றசீவனது எனலாமா? அன்ன வஸ்திரங் கொடுக்கும் தலைவனது எனலாமா? கருப்பமுண்டுபண்ணும் தந்தையினது எனலாமா? பத்துமாதம் சுமந்து பெற்ற தாயினது எனலாமா? தாயைப்பெற்றவனாகியமாதாமகனதுஎனலாமா? பிதாமகனது எனலாமா விலைகொடுத்து அடிமைகொண்டவனதுஎனலாமா? சாம்பர் செய்யும் அங்கியினது எனலாமா? அல்லதுஈர்த்து அயிலும் நரியினது எனலாமா? ஜீவன்போயினபின்புபுழுவாகவும் விஷ்டையாகவும் சாம்பராகவும் அழியும் சரீரம் ஒருவரதும் அன்றென்னு முற்றுறுதினைய யாவருமோர்ந்துசரீரத்தில் ஆசைவைக்காமல்பகவத்பாகவதாசாரிய கைங்கர்யங்களைப் புரிதல் வேண்டும் பாபங்கள் மனோவாக்குகாயங்களால்செய்யப்படுகின்றன அதிகபாவஞ்செய்த சீவன்நாய் நரிமுதலிய இழிந்தசன்மமடைவன் அதிகம் செய்யாதவன்பூர்வசன்மமே பெறுவன் சீவன் கருப்பவாசஞ் செய்யுங்காலை தாயினுடைய மலமூத்திராதிகளாலே அதிகம் துன்புறுவன் இறத்தலினும் பிறத்தலில் உளதாய துன்பத்தையும் கருமகதியையும் எண்ணி நன்னடையில் ஒழுகுதல் வேண்டும் தாய் வயிற்றினின்று பிறந்தவன் பாலியத்தில் வண்டல்விளையாட்டயர்தலால்தனக்குஉறுதியாயதை அறிகின்றானிலன்யௌவனத்தில் மன்மதசேஷ்டையா லறிகின்றானிலன் முதுமைப்பருவத்தில் சோர்வாலும் கிலேசத்தாலும் ஒன்றனையும் உணர்கின்றானிலன் இங்ஙனமேஉறுதியுணராமல் ஒழிவோரே பலருளர் பூர்வசன்ம புண்ணியத்தால் உறுதியா யதையுணர்ந்து செய்கின்றவன்யாவனோ அவனே நிரதிசயயின்பவீடாகிய நம்முலகுசார்வன் கருமத்தாலேயே சீவன் பிறந்துபிறந்து இறக்கின்றான் பிறந்துஅதிக வயதிராமல் ஐந்துவருடத்திற்குள்மரித்தல் மகாபாபத்தினாலென்றறிக கொடும்பாபம் செய்தவனே பிறந்து உடனே மரித்து மீண்டும் பிறந்து மரிக்கின்றான் அவன் பிறத்தலுக்கும் இறத்தலுக்கும் கணக்கிலது பூர்வசன்மத்தில் நன்னெறி

யில்ஒழுகித்தான தருமங்கள்செய்த சேதநன்புவியில்தோ ன்றினல் நெடுங்காலம் மனைவிமக்களோடு சுகமாய்வாழ்ந்து இறுதியில் நல்லுலகடைவான்.

ஓ! கருடா? கருப்பம்தரித்து ஆறுமாதத்திற்குட்பட்டு எந்தமாதத்திலேனும் அந்தக் கருப்பம்கரைந்துவிழுந்ததாயின் விழுந்தமாதம் ஒன்றாயின்ஒருநாளும் இரண்டாயின் இரண்டுநாளும், மூன்ருயின் மூன்றுநாளும்; நான்காயின் நான்குநாளும், ஐந்தாயின் ஐந்துநாளும், ஆருயின் ஆறுநாளும் கருவுற்றயாதாவுக்கு மாத்திரம்சூதகம் உளதாகும். பிதாவுக்கு சூதகமில்லை. அவன் செய்ய வேண்டிய கருமமும் ஒன்றுமில்லை, கருவழியாமல் பிறந்து மூன்றுவயதிற்குள்மாண்டால் மாண்ட அக்குழந்தையை உத்தேசித்துப் பாற்சோறும், தயிர்ச்சோறும் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும். மூன்றுவயதிற்குமேல் ஐந்து வயதிற்குள் இறந்தால் மேற்சொன்னபடியே பாலர்களுக்கு அன்னங்கொடுத்தல்வேண்டும்இங்ஙனமன்றிப்பிறந்து ஒருமாதத்திற்குள்ளேமாய்ந்தால் அந்தந்தவருணத்திற்குச்சொல்லியபடிசெய்துதீர்த்தமும்பாலும் பாயசாதிகளும் குழந்தைகளுக்குக்கொடுத்தல்வேண்டும் உலகில்பிறந்தவன இறப்பதும், இறந்தவன் பிறப்பதும் திண்ணமாதலால் இறந்த பின்புமீண்டும் பிறக்காமல்மீளாவுலகெய்த முயலுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் முயலாமலும், தானதருமங்கள் செய்யாமலும் வாணை வீணை ளாக்கிமாய்ந்தசீவன் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரகுலங்களில்எக்குலத்திற்றேன்றினும் ஒருநாளில்ஒருவேளையேனும்வயிறார உண்ணக்கதியற்ற தரித்திரனுக்குப்புத்திரனாய் தோன்றிக் கூழுக்கும் வருந்தி, சீக்கிரத்திலேமரித்துமீண்டும் பிறப்பன். ஓ! வைனதேயா? மறுசன்மத்தில் உயர்ந்தகுலத்தில் பிறக்கவேண்டும். உலகமுழுமையுமாளவேண்டும், சகலசாஸ்திர சம்பன்னனுக வேண்டும் எனக்கருதிஒருவன் அவற்றிற்குரியகருமங்களைச் செய்வதினும் சன்மமேவாராமைக் குரியகருமம் செய்வதேமிக

நன்றும் தீர்த்தயாத்திரை செய்பவன் மனத்தூய்மைய னுவன், பொய்யுரையாமல் தாழ்மையாய்இன்சொல்பேசு கின்றவன் சகலசாஸ்திர சம்பன்னனுவன் சம்பத்திருந் தும் தானதருமம் செய்யாதவன் மறுசன்மத்தில் தரித்தி ரனுய்ச் சனிப்பன் அத்தரித்திரத்தால் பகா பாபம் செய் வன் அப்பாபத்தால் இறுதியில் நரகமெய்துவன் பின்பு இவனிலும் தரித்திரன்ஒருவனும்இலனென்றுசொல்லு ம்படி மீண்டும்பிறப்பான் ஆதலால்ஒருவன் அவனுக்கு ள சம்பத்துக்குத் தக்கபடி தானதருமஞ்செய்தல்வேண் டும் என்றருளிப் பின்னும் அருளுகின்றனர்.

பதின்மூன்றும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளேசரணம்.

—*—

பதினுன்காம் அத்தியாயம்.

சூதமகாமுனிவர் மகருஷிகளே! பின்னர் ஸ்ரீயப்பதி யாகிய எம்பெருமான் கருடபகவானைநோக்கி ஓ! காசிய பதனயா? மேற்சொன்னவற்றைக் குறித்தே இன்னும் சில கூறுகினறும் கேண்மோ? பூர்வசன்மத்தில் செய்த பாபத்தினுலேயேசிவன்மரிக்கின்றுன். கருப்பத்திலேயே கருவழிந்தால் ஒரு கிரியையும் செய்யவேண்டுவதில்லை. ஐந்துவயதிற் குட்பட்டுஇறந்தால் சாஸ்திரத்திற்சொல் லியபடிசெய்துகுழந்தைகளுக்குப், பால்பாயாசம்,போச னமுதலியவை கொடுத்தல்வேண்டும். பதினென்றுநாளு ம் பன்னிரண்டாநாளும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடிசி லகருமங்கள்செய்யலாம், விருஷோற்சநமும் விசேஷதா னங்களும் செய்யவேண்டுவதில்லை. மரித்தவன் பாலனுயி னும், யுவாவாயினும், விருத்தனுயினும்,உதககும்பதான ம் அவசியம்செய்தல்வேண்டும் மூன்றும்வயது பிறப்பத ற்குள் மரிக்கும்குழந்தைகளைப்புவியில் புதைத்தல்வேண் டும். இருபத்து நான்காமாதம் நிரம்பி இருபத்தைந்தா மாதம்பிறந்தவுடனே இறந்தகுழந்தைகளை அக்கினியில்

தகனமே செய்தல்வேண்டும் பிறந்த ஆறுமாதம்வரை யில்சிசுவென்றும்மூன்றுவயதுவரையில்பாலனென்றும் ஆறுவயதுவரையில் குமரனென்றும்சொல்லவேண்டிய தென்றுசாஸ்திரம்சொல்லுகின்றது. ஒ? கருடா? பிறந்த பதினாறுமாதம்வரையில்சிசுவென்றும், இருபத்தேழுமா தம்வரையில் பாலனென்றும், ஐந்து வயது வரையில் கு மரனென்றும், ஒன்பதுவயதுவரையில் பவுண்டகனென் றும்பதினாறுவயதுவரையில் கைசோரனென்றும் சொல் வதும் உண்டு சூத்திரகுலத்தில் பிறந்த எச்சாதியாரும்பூ ணூல் பூணலாகாது. பிரம க்ஷத்திரிய வைசியரே பூணூ லணிதல்வேண்டும் ஐந்துவயது நிரம்பிப் பூணூல் பூண் டேனும், பூணுமலேனும் இறப்பனேல் அவனைக் குறித் து அதிகமந்திரஞ் சொல்லாமல் பத்துநாள் பிண்டம் போடவேண்டும். அப்படி இறப்பவனுக்கு உடலோடு கூடிய வாழ்வும், தாய் தந்தையரோடு சிநேகமும், விஷ யங்களில் உடன்பாடும், மற்றவையும் சிறியவாகையால் கிரியையும் சிறிதாயிற்று. ஐந்து வயதிற்குமேல் பன்னிர ண்டுவயதிற்குள்ளேனும், அப்பன்னிரண்டுவயது நிரம் பியேனும் மரித்தால் விருஷோற்சவம் முதலியவைசெய் தல்வேண்டும். ஆனல் சபிண்டீகரணம் செய்யலாகாது. பால், வெல்லம்முதலியவற்றைச்சேர்த்துப் பிண்டம்போ டல் வேண்டும். குடமும், குடையும், தீபமும், தானம்செ தல்வேண்டும் செய்யாவிடின் இறந்தவன் ஒருவனத்தில் மரமாய்த்தோன்றுவன். அம்மரம் நெற்குத்தும் உலக் கைக்கே உரியதாகும் பூணூலை இடது பக்கத்தில் தரித் துக்கொண்டு; திலதருப்பையோடு ஏகோதிஷ்ட முதலிய சிராத்தங்கள்செய்யின் மரித்தவன் மறுசன்மத்தில்நல்ல குலத்தில் பிறந்து தீர்க்காயுசோடு வாழ்வன். நல்லபுத்தி ரனையும் பெறுவன். தனக்குத் தன்னுடைய ஆத்மாவே புத்திரனைச் சனித்தல்உண்மையாதலால், புத்திரன்இற ப்பனேல் அப்புத்திரனுக்குத் தந்தையும், தந்தை மாய் வனேல்அவனுக்குப்புத்திரனும் கருமம்செய்தல்வேண்

டும். ஒருவன் தானே தனக்குப் புத்திரனாகின்றானென்று வேதமே சொல்லுகின்றது ஒருவனாகிய சூரியனும் சந்திரனும் புனல்நிறைந்த அநேககடங்களில் தனித்தனியேதோன்றுமாபோலே ஒருவனே தனக்குப்பலபுத்திரர்களாய்ப் பிறக்கின்றான் ஆதலாலே பெரும்பான்மைஒருவனுடைய புத்திரன் அவனைப்போலவே ரூபமும் அறிவும் ஒழுக்கமும் உடையனாவன் ஆயின் குருடனுக்குக் குருட்டுப்பிள்ளையும் ஊமைக்கு ஊமைப்பிள்ளையும் செவிடனுக்குச் செவிட்டுப்பிள்ளையும் பிறந்தலென்பதுஇல்லை தந்தைக்கு உள்ளவற்றில் ஏதேனும் தனயனுக்குப் பொருந்தியிருக்கும் என்றருளினர்.

பின்னர்க் கருடபகவான் பரமபத நாதனைத்தொழுது, சகந்நாதா! உலகில் தன் புத்திரனென்றும் தன்னுடைய மனைவி வயிற்றில் பிறந்தபுத்திரனென்றும், புத்திரர் பத்துப்பிரகாரமா யுளரெனச்சாஸ்திரம் சாற்றுகின்றதே. ஒருவன் விலைமகளைப் புணர்ந்து புத்திரனைப்பெற்றானேல்அப்புத்திரன் அவனுக்குக்கருமஞ்செய்யலாமா அப்புத்திரன் கருமம் செய்யின் அவனுக்கு நல்லுலகு கிடைக்குமா ? ஒருவனுக்குப் பெண்ணிருக்கின்றாள். புத்திரன் இலன். அப்பெண்வயிற்றிற் புத்திரனும் இலன். அவன் மரித்தால் யாவனால் கருமம் செய்யப்படவேண்டியது ? கூறியருள்கவெனலும், பக்தவற்சலன், ஓ' புள்ளரசே ? ஒருவன் தனக்கே தனது இல்லாள் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளையின்முகத்தைக் கண்ணாலேபார்த்தால் புத் என்னும் நரகத்தை அச்சன்மத்தில் பாரான். மணம்புரிந்துகொண்டே ஒருவனுக்கும். ஒருத்திக்குமேபுத்திரன் பிறந்தால் அவன்குலத்துப் பிதிர்தேவர் அதிகம்உளமுவப்பர். மற்ற ஒன்பது புத்திரரும் இகலோக சாதகமாவரேயன்றிப் பரலோக சாதகத்துக்குமுற்றும் உரியராகார் தனக்குத் தனது மனைவிவயிற்றில்பிறந்த புத்திரனேமரித்தகாலத்தில் செய்கடனெல்லாம் செய்பக்கடவன். மற்ற புத்திரருளரேல் இறந்த தகப்பனைக் குறித்துச் சிறிது

கருமமும்சிரார்த்தாதிகளும் செய்யக்கடவர். ஒருவன் தனக்குப் பெயரன் பிறந்து அவனையெடுத்துப்பார்த்தபின்னர் மாய்வனேல் இறுதிக்காலத்தில் அவன் நல்லுலகடைவன் கொள்பெயரனைப் பார்த்து மாண்டவன் அதனினும் நல்லுலகடைவன். பெண்ணைப்பெற்றவனுக்குமணமகன், பெண்ணுக்கு விலைகொடாமல் திருத்துழாயோடு அவன் கன்னிகாதானம் செய்ய மணம்புரிந்துகொண்டு அவளோடு வாழ்ந்துபுத்திரனைப் பெறுவானேல் அப்புத்திரன் இருபத்தொரு தலைமுறையையும் கரையேற்றுவன். அப்படிப்பிறந்தபுத்திரனே தாய் தந்தையருக்குக் கருமஞ்செய்ய உரியவன் ஒருவன்மரித்தால் அவனுடைய வைப்பாட்டி புத்திரன் சிறிது கருமமாத்திரம் செய்யலாம் சிறிது செய்யாமல் முற்றும்செய்யின் செய்தவனும் மரித்தவனும் நரகம் சேர்வன். ஆனால் வேசிபுத்திரன் தன்னைப்பெற்றவனைக் குறித்து மாத்திரம் வருஷந்தோறும் சிராத்தம் செய்யலாம். பெற்றவனைக் குறித்தன்றி அவன்தலை முறையில் உள்ளோரையும் குறித்து ஒன்றும்செய்யலாகாது. வேசாபுத்திரனுமினும் அவனைப்பெற்றவன் இறப்பனேல் அவனைக்குறித்துத் தானங்களெல்லாம்செய்யலாம் பிராமணருக்குப்போசனம் முதலியவை செய்விக்கலாகாது, போசனத்தின்பொருட்டு அரிசிமுதலியவை கொடுக்கலாம் சிலர் வைப்பாட்டிக்குப் பிறந்த புத்திரனைத் தம்மனைவிக்குப் பிறந்த புத்திரன்போலவே நினைத்துக் கொண்டாடுகின்றனர் சற்புத்திரன் தீர்த்தயாத்திரைசெய்தால் தனதுபிதிர்தேவரைக்குறித்து அன்னரூபமாயும், ஆமைரூபமாயும், இரணியரூபமாயும், சிராத்தம் செய்யலாம் வேசிபுத்திரன் தீர்த்தயாத்திரை செய்யின் அன்னரூபம் தவிர மற்ற இரண்டுரூபமாய் சிராத்தம்செய்யலாம். சூத்திரமரபின்னச்சாதியானேனும், அன்னரூபமாய்ச் சிராத்தம்செய்யின் செய்தவனும் சாப்பிட்டபிராமணனும் பிதிர்தேவருமநரகமடைவர்போல வேசிபுத்திரன் அன்னசிராத்தம் செய்வானேல் அவனும

சாப்பிட்டபிராமணனும்பிதிர்தேவரும்மீளாநரகம்எய்து வர். ஏ! கருடா? ஒரு பார்ப்பினுக்கும் பாப்பாரசாதிக்குத் தாழ்ந்தசாதியான் ஒருத்தனுக்கும்பிறந்தபுத்திரனும்பா ர்ப்பன் மகளுக்கும் சந்நியாசிக்கும் பிறந்த புத்திரனும பிரமகுல மாதுக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தபுத்திரனும் சகோத்திரத்தில் மணம் செய்துகொண்டவருக்குப் பிற ந்த புத்திரனும் சண்டாளராவர் ஒருவன் தன்னுடைய சாதியிலேயே ஒருபெண்ணைமணம்புரிந்து பெறுகின்றபு த்திரனே சிரேஷ்டனவன் ஆதலால்யாவரும் சந்திபுத்தி ரனைப்பெறுதல் வேண்டுமென்றருளினர்.

பதினான்காம் அத்தியாயம் மூற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர் திருவடிகளேசரணம்.

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் வைதிகாசார நைமிசாரணிய வாசி களே ! கருடபகவான் அச்சுதபிரானைத் தொழுது சர்வ ஜகந்நாதா ! மரித்தவனைக் குறித்து எப்போது சபிண்டி கரணம் செய்தல் வேண்டும் ? சபிண்டீகரணம் செய்யின் இறந்தவன் எக்கதியடைவன் ? அஃதுசெய்யாவிடின்எ க்கதியடைவன்?மரித்தவனுக்கும் மரித்தவனுக்கும்பிண் டம் ஒன்றுசேர்ப்பது எங்ஙனம்? ஒன்றுசேர்ந்தால்எக்க தியடைவர் ? ஆமுடையான் உயிரோடிருந்து ஆமுடை யாள்இறந்தால் அவளுக்குச் சபிண்டீகரணம் செய்வது எங்ஙனம் ? இவற்றையெல்லாம் உலகநன்மையின் பொ ருட்டு அடியேனுக்குச்சாதித்தருளவேண்டும் என்றுபிரா ர்த்தித்தலும் ஆதிமத்தியாந்தரகிதனாகிய கேசவபிரான் ஓ ! விந்தை புத்திரா? உயிர் மாண்டவனுக்கு வருடம்மூ டியுங்காலைசாஸ்திரப்படி யாவும்புரிந்துசபிண்டீகரணம் செய்து அவன் குலத்தில் முன்னமேமாய்ந்தோருடைய பிண்டத்தோடு இறந்தவன் பிண்டத்தையும்சேர்தல்வே ண்டும் அங்ஙனம் செய்தால்மாய்ந்தவன் பிரேதத்துவம்

நீங்கி, பிதிர்தேவரோடு சேர்வன், இருந்த பன்னிரண்டாநாளிலும்;மூன்றும்பக்ஷத்திலும், ஆறுமாதத்திலும் சபிண்டீகரணம் செய்யலாம். தந்தை இறக்கப் புத்திரன் அவனுக்குக் கருமமெல்லாம் செய்து சபிண்டீகரணம்செய்யாமல் நிறுத்திவைத்திருந்தகாலே, கருமம்செய்த புத்திரனுக்குக் கலியாணம் நேர்ந்தால் உடனே சபிண்டீகரணம் செய்துபின்பு மணவினைசெய்தல்வேண்டும். சபிண்டீகரணம் செய்யும்வரையிலும் மாய்ந்தவன்பிரேதத்துவத்தோடிருக்கின்றமையால் கருமம் செய்தவனுக்குச் சிறிது அசுத்தியுள்தாகலால் அவன்சுபகாரியங்கள் ஒன்றும் செய்யலாகாது. சந்நியாசிகளுக்குப் பிக்ஷையும் சொல்லலாகாது.பிண்டம் சேர்ந்தபின்பு இறந்தவன்பிரேதத்துவம்நீங்கிப் பிதிர்த்துவம்பெற்று மகிழ்தலாலும், தேகம் அநித்தியமாகலாலும், கிருதகிருத்தியம் பலவிதமாகலாலும் பனிரண்டாநாளிலேயே சபிண்டீகரணம் செய்தல் மிகவும் உத்தமமாம் ஔபாசனம்செய்ய விக்கினம்நேரினும் பன்னிரண்டாநாளில் சபிண்டீக்ரணம் செய்யலாம் சபிண்டீகரணம் செய்தபின்னர் தாய்தந்தையர்குலத்தில் மூன்று தலைமுறையிலுள்ளவருக்கும் சிராத்தம் செய்தல் வேண்டும். ஒருவருக்குமாத்திரம்சிராத்தம்செய்யக்கூடாது. சோடசம் சபிண்டீகரணம்முதலியன செய்தால் இறந்தவன் பிரேதத்துவம் நீங்கிப் பிதிரர்களோடு சேர்த்து இன்புறுவன். பெண்ணைப் பெற்றவன் பொருள் சிறிதும் வாங்காமல் அவளைக்கன்னிகாதானம்செய்திருப்பனேல் பின்பு அவளிறந்தால் அவளுக்கு அவளுடைய ஆமுடையான் கோத்திரஞ்சொல்லிச்சமஸ்தகிரியையுஞ்செய்தல்வேண்டும். மாமிசவிற்கிரயம் செய்தல்போலப்பெற்றவன் விலைபெற்றுப் பெண் கொடுத்திருப்பனேல் அவளிறந்தால் அவளுக்கு அவளுடைய பிதாவின்கோத்திரம் சொல்லிக் கிரியைசெய்தல்வேண்டும். பிதாவுக்குப்புத்திரனே கருமஞ்செய்தல் வேண்டும்புத்திரனில்லாவிடில் இறந்தவனுடைய கனிஷ்டனாயினும் ஜேஷ்டனாயினும் அவ

ர்களில் ஒருவனுடைய புத்திரனாயினும் கருமஞ்செய்தல் வேண்டும். மாய்ந்தவனுடைய சகோதரர் பங்குபிரித்துக்கொண்டு தனித்துவாழின், அவனுடைய ஆமுடையாள் கருமஞ்செய்தல் வேண்டும். செத்தவனுக்குப் புத்திரனும்; சகோதரரும், அவர் புத்திரனும், மனைவியும் இல்லாவிடின் மரித்தவனுடைய தாயாதிசெய்தல் வேண்டும் தாயாதியும் இல்லாவிடின், மாணாக்கனுளனேல், அவன் செய்தல் வேண்டும். மேற்சொன்னவர்களில் ஒருவருமில்லாவிடின் புரோகிதனே கருமஞ்செய்யலாம். நாலைந்துபேர் சகோதரரிருந்து அவர்களில் ஒருவனுக்கு மாத்திரம் புத்திரனிருந்தால் மற்றவர்களும் புத்திரனுடையாரேயாவர். அங்ஙனமே ஒருவனுக்கு நாலைந்துமனைவியரிருந்து அவர்களில் ஒருத்திக்கு மாத்திரம் புத்திரனிருந்தால் மற்றவனைவியரும் புத்திரனுடையாரேயாவர். புத்திரன் பூணூல் அணிதலுக்கு முன்னமே தாய்தந்தையர் துஞ்சினால் அப்புத்திரனே கருமஞ்செய்தல் வேண்டும் புத்திரனைப்பெறுதவளிறந்தால் அவளுக்கு அவளுடைய கணவன்கருமம் செய்தல் வேண்டும் சபிண்டீகரணம் செய்தபின்னர் தெரியாமையாலாயினும் பிதிர்தேவர் எல்லாறையும்குறித்தல்லாமல் இறந்தவனைமாத்திரம் குறித்துச் சிராத்தம் செய்யின், இறந்தவனும், சிராத்தஞ்செய்கின்றவனும், செய்விக்கின்ற புரோகிதனும் நிரயம் புகுவர். மாண்டவனுக்குப் புத்திரர்பலருளராயினும் ஓராண்டுவரையிலும் கிரியையெல்லாம்ஒருவனேசெய்தல்வேண்டும் வருஷம் நிறம்புங்காறும் நித்தியசிராத்தத்தோடு பெரியகடத்தில் புனல் நிறைத்து உதககும்பதானமும் செய்தல் வேண்டும். கருமங்களைத் தவராது செய்யின், இறந்தவன் விமானத்தின்மேலேறி நல்லுலகு சேர்வன் பாட்டன் உயிரோடிருக்குங்காலைதந்தையாய்ந்தால் அவனுக்குச் சபிண்டீகரணம் செய்யலாகாது, பாட்டனிறந்தபின்னர் அப்பாட்டனுக்குச் சபிண்டீகரணம் செய்து, பின்பு, முன் இறந்த தந்தைக்குச்செய்தல்வேண்டும். பிதா

வும்பிதாவைப்பெற்ற பாட்டியும் உயிரோடிருக்குங்காலே தாய் மாய்ந்தால் அவளுக்குச் சபிண்டீகரணம் செய்யக் கூடாது. அவ்விருவரும் மாண்டபின்பு அவர்களுக்குச் சபிண்டீகரணம்செய்து, பின்புதாய்க்குப்புரிதல்வேண்டும் ஓ! கருடா? இவ்விதியே உறுதியன்று. இது ஒருவர்பக்ஷமென்றுணர்க யாவளொருத்தி தனது கொழுநனே தெய்வமென்றெண்ணிப் பத்திமைசெய்து அவன்மரித்த பின்பு அவனுடைய சரீரத்தோடு சிதையில் உயிர்விடுகின்றுளோ அவள்எவரினும் நற்கதியடைவாள். *அவள்* மகாபாபம்செய்தவளாயினும் கணவனோடு உயிர்மாய்த்தமையால் மகாபுண்ணியவதியாகிக் கணவன் பாபியேல், அவனையும் புண்ணியவானுக்கிச் சுவர்க்கலோகத்தில்நெடுங்காலம் சுகமாய் அவனோடுவாழ்வள். அப்படிஇறந்த தாய்க்கும் தந்தைக்கும் புத்திரன் ஒரே சபிண்டீகரணம் செய்தல்வேண்டும். விருஷோற்சர்க்கமும் தானங்களும் தனித்தனியே செய்தல்வேண்டும். அவ்விருவருக்கும் தனித்தனியே பிராமணர்களைவரித்துச் சிராத்தம்செய்தல் வேண்டும். பாகமாத்திரம்ஒன்றுய்ச்செய்யலாம். பிண்டம் தனித்தனியே போடவேண்டும். ஓராண்டுதோறும் யாவும் தனித்தனியேசெய்யின் அவ்விருவரும்திருப்தியடைவர் புண்ணியக்ஷேத்திரங்களிலும், கிரகணம் மாளயம் முதலிய புண்ணியகாலங்களிலும் அவ்விருவருக்கும் சிராத்தம்செய்து வேருய்ப்பிண்டம் போடவேண்டும். மாசுமூடிய பொன்னை அக்கினி அம்மாசைமாத்திரம் போக்கி அப்பொன்னைக் கொடுக்காமைபோலக் கொழுநனோடு உயிர்விடும்புண்ணியவதியின் மேனியைமாத்திரம்அவ்வக்கினிதகிப்பானேயல்லாமல்அவளைச்சிறிதும் வருத்தான் தாய், தந்தை, மகன், மக்கள், பெயரன், அண்ணன் தம்பி முதலியோரையும், மற்றுமுள்ள சுற்றத்தாரையும்மனைமுதலியபொருள்களையும்,உயிரையும்துறந்துகணவனேதெய்வம் அவனைப்பிரிந்துவாழ அறிக்காதென்று ஆழமுடையாளோடு ஒஞ்சும் உத்தமியை யொப்பானவர்உலகில்யா

ருளர்? சக்கமனம்செய்த புண்ணியவதி மூன்றரைக்கோ
டி தேவவருஷகாலமும் சுவர்க்கத்தில் கணவனோடு இன்
பம் துய்ப்பள். பின்பு ஒருமகாயோகியின் குலத்தில் கண
வனும், மற்றொருயோகியின்குலத்தில்தானும் பிறந்து அ
வனையே மீண்டும்பர்த்தாவையடைந்து யோகமகிமையா
ல் மேன்மைபெறுவள். நாயகனுடன் இறக்காத மங்கை
எச்சன்மத்திலும் துக்கமேயடைவள் பிறனுக்குஉடன்ப
ட்டு அவனுடையஇஷ்டப்படி நடந்து அவன்ஏவலால்
புருஷனை இகழ்ந்து,பிறந்தகுலத்துக்கும் தோஷம்உண்
டாக்கும் பெண்பேய் என்றும் மீளாநரகம் எய்தும்மகிழ்
நன் நல்லவனாயினும், கெட்டவனாயினும், அறிந்தவனா
யினும், அறியாதவனாயினும் அவன் உயிரோடிருக்கும்
போது அவனிறந்த பின்பும் அவனே தெய்வமென்று
பத்திமைசெய்து ஒழுக்கத்தில் நிற்பவளேஉத்தமியாவள்
கொண்ட நாயகனை மதியாமல் அலக்ஷியம் செய்பவள்சீசீ
இவளும் ஒருபெண்ணோ என்று பலராலும் ஏசப்பட்டு
மறுசன்மத்தில் ஒருபரமதுஷ்டனைக் கணவனாயடைந்து
அவனாலே அடித்தடித்து தண்டிக்கப்பட்டு அதிகம்துன்
பப்படுவாள். கணவன்தேவதாராதனம் அதிதியாராதன
ம் முதலியவை செய்வனேல் மனைவியும் அவனுக்கு அ
னுகூலியாகவே யாவும்செய்தல்வேண்டும். பிராமணகுல
த்தாருக்கு ஏவல்செய்தலே சூத்திரகுலத்தாருக்குத் தரும
மாயதுபோல நாயகனுக்குப் பணிசெய்வதே நாயகிக்குத்
தருமமாம். இத்தருமம்எச்சாதியாருக்கும் பொதுவாகும்
ஆமுடையானை தெய்வமென்றெண்ணிநடப்பவள்இறு
தியுற்றபின்பு உயர்ந்தகுலத்தில் பிறந்து உத்தமனை பதி
யாயடைந்து நன்மக்களைப்பெற்றுக் குலவிருத்திசெய்து
தந்தைக்கும் கணவனுக்கும் புகழுண்டாக்கிச் சுமங்கிலி
யாகவேமரித்து உத்தமலோகமடைவள். ஓ! காசியபுத்தி
ரா? மரித்தவன் துன்பப்படாமல் இன்பமடையும்பொரு
ட்டுஇன்னும் ஒருவிசேஷம் சொல்லுகின்றோம்பன்னிர
ண்டாநாள்சாஸ்திரப்படி சபிண்டிகரணம்செய்துஒருவ

ருஷம் வரையிலும் நித்தியசிராத்தம்செய்தல்வேண்டும். நித்திய சிராத்தம் எவனைக்குறித்துச் செய்யப்படுகின்றதோ அவன்மாத்திரமல்லன் அச்சிராத்தம் செய்கின்றவனும் நன்மைபெறுவன் என்றருளினர்.

பதினைந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர் திருவடிகளேசரணம்.

பதினாறாம் அத்தியாயம்.

சூதமாமுனிவர், அந்தணர்களே! பின்னர் வைனதேயன் மரமபதியைத் தொழுது, பரமபுருஷா! பிரேதசன்மத்தைக்குறித்து முன்னமே அருளிச்செய்யக் கேட்டேனே! பிரேதசன்மமடைந்தவனைக்குறித்துஏதேனும் சரித்திரமுளதோ? அதனைக்கூறியருளவேண்டுமெனலும், ஆதிநாயகன், ஏ பக்ஷிநாயகா! நன்குவினவினை ஒருகாதையுளது. அதனை பக்தனாகிய நினக்குச் செப்புகின்றும்கேண்மோ திரேதாயுகத்தில்பப்புருவாகனென்றஒரு அரசன் தர்மிஷ்டனையும், பெரியோர்களால்கொண்டாடத்தக்கவனையும், மகோதயமென்ற நகரத்திலே வீற்றிருந்துஉலகாண்டான். ஒருகாலத்தில் அவன்வேட்டையாடமிக இச்சித்து அரணியத்தினூடுசென்று ஒருமானைக்கண்டு அதனை அம்பால் அடித்தான் அந்தமான் அடிபட்டு அந்தயிடத்துக்கப்புறம் ஓடிற்று. வேந்தன் அதுகண்டு, மீண்டும் அம்மானை எய்வான்முன் எய்தவாளிதைத்தபுண்வழி யொழுகிய இரத்தம் சிதறிய வழியூடுநடந்துதான் ஒருவனாகவே மற்றொருவனம்சார்ந்து, கலையைக்காணாமையாலும், வழி நடந்தமையாலும் மிகச்சோர்வடைந்து உண்ணீர் நசையுற்று வனமுழுதுந்தேடிஒரு தாமரைப்பொய்கைகண்டு அதனுளிறங்கி நீராடி, தளிர்புனல் பருகி, அக்குளக்கரையிலுள்ளதாகிய ஒருஆலின் புடையமர்ந்து நம்பரிவாரசனம்வருங்காறும் இங்ஙன் சிறிதுபொழுது நீடித்திருப்போம் என்றிருந்தான். அப்

போது அவ்வரசன், எலும்பு நரம்புமன்றித் தசைசிறிதும் இல்லாச் சரீரமுடையதும், க்ஷாமமும்பார்க்க அச்சந்தருவதும், அநேகபிரேதங்களோடு இங்கு மங்கும் ஓடுவதும், பசிதாகத்தால் வருந்துவதும் ஆகிய ஒருபிரேதசன்மமடைந்த உயிரைக்கண்டு, அச்சமும்ஆச்சரியமும் எய்தினன். அப்பிரேதமும் நரபதியைக்கண்டு உவந்து அணித்துவந்து ஓ! மகாராஜனே? நின்னையான் தரிசிக்கப் பெற்றமையால் இப்பிரேதசன்மம் நீங்கிஉத்தமகதி யடைந்தேன், தன்னியனானேன் என்றுவணங்கிக் கூறிற்று. வேந்தன் அப்பிரேதத்தைப்பார்த்து நீயார்? யாரும் அஞ்சத்தக்க ரூபமுடைய பிரேதம் போலத்தோன்றுகின்றனை? நினது விருத்தாந்தத்தைச் சவிஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுதியெனலும் பிரேதம் ஓ! மகாராஜனே? அடியேன் சரிதையைச் சொல்லுகின்றேன் கருணையோடு கேட்டருளவேண்டும் வைதிகம்என்னும் ஒருபட்டினம் உளது. அப்பட்டினம் ரதகஜதுரகபதாதிகளாலே மிகப்பொலிவுடையது அடியேன் அப்படினத்தில் வைசியகுலத்தில் பிறந்தேன் எனக்குத்தேவனென்று நாமம் வாழ்நாளெல்லாம் தேவதாராதனம் செய்தேன். பிராமணரையும் பெரியோரையும் எப்போதும் வழிபட்டேன் தேவாலயம் பிரமாலயம் புதுக்கினேன். ஏழைகளையும் நாதனில்லாதவர்களையும் ரட்சித்தேன். சகலசீவருக்கும் இதமேசெய்தேன். வாணாள்முடித்து மரித்தேன். எனக்குப் புத்திரனிலன் சுற்றத்தாருமிலர் மாய்ந்த எனக்கு ஒருவரும் கருமம் செய்யாமையால் இப்பிரேதசன்மமடைந்தேன். இராஜசிரேஷ்டனே! இப்பிரேதசன்மம் நானடைந்து நெடுங்காலமாயிற்று. மிகவும் வருந்துகின்றேன். உயிர் மாய்ந்தவனுக்குச் சமஸ்காரம் சஞ்சயனம் விருஷோற்சர்க்கம் சோடசம் சபிண்டீகரணம் மாசிகம் சிராத்தம்முதலியவை புத்திரன்முதலியோர் செய்யாவிடின் அவன்பிரேத சன்மம் அடைவன் நீ உலகைக்காக்கும் அரசனாதலால் சீவர்களுக்குப் பந்துவாயினை மாண்

கூ-வது படம்

பிரேதக்கூட்டம்.

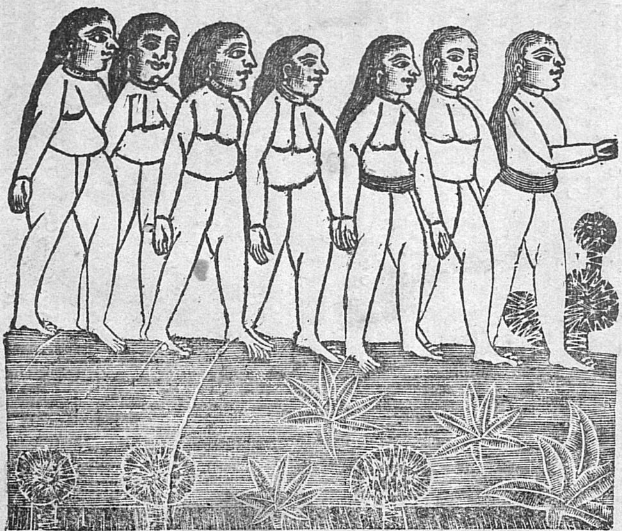

பப்புருவாகராஜன்.

டபின் செய்யவேண்டிய காரியங்களை அடியேனுக்கு நீ யேசெய்து இப்பிரேதசன்மத்தை தவிர்த்தல் வேண்டும். என்கையிலுள்ள இது ஒரு மணி சிரேஷ்டம் இதைப் போன்றதொன்று எங்குங்கிடைக்காது ஆகலான் இத னைப் பாதகாணிக்கையாக நினக்குக் கொடுக்கின்றேனெ ன்று கொடுத்தது அரசன் ஏ! பிரேதமே? நான் நின க்கு எப்படிக் கருமஞ்செய்வேன் இந்த அரதனத்தை நின்னிடத்தினின்று நான் வாங்கக்கூடுமோ? கருமஞ்செ ய்யாமையால் பிரேதசன்மம் வந்தது என்றனையே? பின் னும் எவற்றால் அச்சன்மம் வரும்? நவிலுதியென்றனன் பிரேதம் பூபாலனை நோக்கிப்பார்ப்பாரது பொருளையும் தெய்வசொத்தையும் ஸ்திரீ பாலன் குருடன் செவிடன் ஊமைமுதலியோர் பொருளையும் மோசஞ்செய்து அபக ரித்தவன் பிரேதசன்மமடைவன். தவம்புரிகின்றமங்கை யையும் தன்கோத்திரத்தில் பிறந்தபெண்ணையும் பிறனு க்குரியாளையும் புணரவிரும்பினவன் பிரேதசன்மமடைவ ன். தாமரை மலர்களையும் நவரத்தினங்களையும், பொன் னையும் * கச்சையும் திருடினவன் பிரேதசன்மமடைவன் போரில் புறங்காட்டியோடினவனும் செய்நன்றிமறந்த வனும் நன்றிசெய்தவனுக்கே தீங்குசெய்தவனும் பிரே தசன்மமடைவர் என்றோதிற்று ஏந்தல் அவற்றைக்கே ட்டு ஏ! பிரேதமே? பிரேதசன்மமடைந்தவன் எங்ஙனம் நிவர்த்தியடைவன்? அவனுக்கு எவ்விதம் கருமம் செய் தல்வேண்டும்? செப்புதியெனலும் பிரேதம் ஓ! வேந்த னே? சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றேன் கேட்டி! நாராய ணபலிரகிதனுகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் போலத்திவ்விய மங்களவிக்கிரகம் ஒன்றுசெய்து சங்குசக்கர பீதாம்பரங் களோடு அலங்கரித்துக் கிழக்கில் ஸ்ரீ தரனையும் தெற்கில் மதுசூதனனையும் மேற்கில் வாமனனையும் வடக்கில் க தாதரனையும் நடுவில் பிரமருத்திரேந்திரரோடு ஸ்ரீமகாவி ஷ்ணுவையும் ஆராதித்து வலம்வந்து தண்டம் சமர்ப்

* கச்சு — முலைக்கட்டு.

பித்து அக்கினியிலே ஓமஞ்செய்து, மீண்டும் நீராடிவிருஷோற்சநம்செய்து பதின்மூன்று பிராமணர்களுக்குக்குடை, மராடி, மோதிரம், பலகை, வஸ்திரம், பொன் முதலியவற்றைக் கொடுத்து, மிருஷ்டான்னபோசனம் செய்வித்துச் சய்யாதானம், கடதானம் முதலியவை கொடுத்தால் மரித்தவன் பிரேதசன்மத்தினின்று நீங்குவன்என்றது ஓ! நைமிசாரணியவாசிகளே? பின்னர்ப் பரமபதிபெரியதிருவடியைநோக்கி ஏ! காசியபதனயா? அப்பிரேதம் அங்ஙனம் சொல்லும், அம்மன்னனுடைய சேனைவந்தது பெருங்கூட்டத்தைக் கண்டவுடனே அப்பிரேதம் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டது. அரசன், ஓஒ சேனையைக்கண்டதும் பிரேதம் மறைந்துபோயிற்றே அப்பிரேதம் புகன்றவாறு கருமம் செய்தல் வேண்டும் என்றெண்ணி, வனத்தினின்றெழுந்து நகரனைந்து அந்தப்பிரேதத்தையுத்தேசித்துக்கருமம்செய்தனன் உடனே அப்பிரேதம் அச்சன்மம் நீங்கித் துறக்கமுற்றது என்றருளினர். வேதவுருவாய் எம்மடிகள் சகத்காரணனை நோக்கி ஏ! சர்வலோகசரணியா? பின்னும்எதனல் பிரேதசன்மம் நிவர்த்தியாகும்? அதனையும் நவின்றருளுகவெனலும் ஆதிபகவன் ஓ! கருடா? எண்ணெய்நிறைந்த குடத்தைப் பெரியோர்களுக்குத்தானம் கொடுத்தால் சமஸ்தபாபமும் நசித்துப்பிரேதசன்மமும் நீங்கும். மரித்தவனுக்கு இன்பமும் உண்டாகும்பொன்னாற்குடங்கள்செய்து பாலும்நெய்யும் அவற்றில் நிறையவார்த்துத் திக்குப்பாலரோடு அஜசங்கரரையும் ஸ்ரீஹரிபகவானையும் ஆராதித்து அக்கடங்களை உத்தமபிராமணர்களுக்குத் தானம் கொடுத்தல் மிகவிசேடமாம் என்றருளினர்.

பதினைரும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்சன் திருவடிகளே சரணம்.

பதினேழாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர், நைமிசவன ஸ்ரீமத் பரம வைதிகர்களே! பின்னர்க் கருடபகவான் ஸ்ரீதரமூர்த்தியைத்தொழுது சர்வேசா! இங்ஙனம்சுருக்கமாய்ச்சாதித்தருளியது போதாது. கருமங்கள் செய்யும்போதுஸ்தலத்தைக்கோமயத்தால் மெழுக்கிடுவானேன்? பிதிர்கரும முதலியவை செய்யும்போது எள்ளையும் தருப்பையையும் உபயோகப்படுத்துவானேன்? கட்டிலில் படுத்தபடியே துஞ்சினவனும் உப்பரிகையில் மாய்ந்தவனும் நற்கதியடையாரென்று முன்னர்ச்சாதித்தமையால் இறப்போன்எந்தவிடத்தில் எப்படி இறத்தல் வேண்டும்? தானங்களெல்லாம் எங்ஙனம் செய்தல்வேண்டும்? செய்யப்படுந் தானங்களுக்குப் பயன்யாது? இவற்றையெல்லாம்சவிஸ்தாரமாய்க் கூறியருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தலும் ஸ்ரீ புருஷோத்தமன் வைனதேயா! நன்குவினவினை மாய்ந்தவனைக் குறித்துச் செய்யவேண்டிய வற்றையெல்லாம்விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுகின்றும் கேண்மோ! புத்திரனைப்பெறுதவனுக்கு எவ்வுலகினும் இன்பமில்லை. இகத்திலும் பரத்திலும் இன்பம் வேண்டியவன் கருமமும் தவமும் செய்து சத்புத்திரனைப் பெறுதல்வேண்டும் தருமமும் தவமும் செய்யானாயின் மனைவிவயிற்றில் கருப்பம் தறியாது. தரிப்பினும் பத்துமாதம் நிரம்புமுன்னரே கரைந்துபோகும் கருக்கரைந்தால் புருஷனுக்கு நற்கதிகிடையாது. சற்புத்திரனைப்பெற்றவனே எவ்வுலகினும் நன்மைபெறுவன் ஓ! கருடா? கருமங்கள் செய்யத் தொடங்குமுன்னரே குறிப்பிட்ட ஸ்தலத்தைத் திருவலகால் துடைத்துக் கோமயத்தால் மெழுக்கிட்டுப் பின்புஎக்கருமமும் செய்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் சுத்திசெய்யாமல் கிரியைசெய்யின் அரக்கரும், பூதப்பிரேத பைசாசரும் அவ்விடம்வந்து கருமம்முற்றுப்பெறுவண்ணம் விரோதம் செய்வர். சுத்திசெய்த ஸ்தலத்தில் கருமம்செய்யின்

தேவர்களெல்லாரும் அங்ஙன்வந்து முற்றுவிப்பர். மரித்தவனுக்குத் தூய்மைசெய்யாத இடனில்கருமம்செய்யின், அது சிறிதும் பயன்படாமல் அவன் நரகமேசேர்வன் எள் எமதுவேர்வையினின்று உண்டானமையால் மிகப் பரிசுத்தமாயது அதனைக்கண்டால் அசுரரும் பூதப்பிரேதபைசாசர் முதலியோரும் வெருண்டோடுவர். அவ்வெள் கறுப்பும் வெளுப்பும் என இருவகைத்து எந்தநிறமுள்ள எள்ளையேனும் தானங்களோடு சேர்த்துக் கொடுப்பின் அதிகம் பயனுளதாகும். சிராத்தத்தில் கருப்புஎள்ளைச் சேர்த்தால் பிதிர்தேவர் அதிக உளமுவப்பர். குசைப்புல் ஆகாயத்தி லுண்டாயது. அத்தருப்பையின்இருகடையிலும் பிரமனும் சிவனும் அதனடுவில் ஸ்ரீஹரியும் இருக்கின்றனர். தருப்பை இல்லாமல் சிராத்தமுதலிய கருமங்களொன்றும் செய்யலாகாது. பிராமணருக்கும் மந்திரத்துக்கும் தருப்பைக்கும் அக்கினிக்கும் திருத்துழாய்க்கும் நினமாலியதோஷமில்லை உபயோகப் படுத்திய தருப்பையையே மீண்டும் உபயோகப்படுத்தலாம் ஏகாதசிவிரதமும் திருத்துழாயும் பகவத்கீதையும் பசுவும் பிராமண பக்தியும் ஸ்ரீ ஹரிசரணமும் ஆகிய இவை சம்சார சாகரத்தைக் கடப்போருக்கு நல்ல தெப்பமாகும் மாய்வோன் கோமயத்தால் மெழுக்கிட்ட புனிதஸ்தலத்தில் குசைப்புல் பரப்பி எள்ளிறைத்து அப்பள்ளியில் சயனம் செய்து, தருப்பையையும் திருத்துழாயையும், கரத்தில் கொண்டு எமது நாமங்களை வாயாரப்புகன்றவாறே துஞ்சுவனேல் அயனரனாதியருக்கும் அரிய நிரதிசய இன்ப வீடாகிய நம்முலகுசார்வன் மாய்கின்றவன் தருப்பசயனத்தில் குப்புறக்கிடக்கலாகாது. முழுகீழுறவேபள்ளி கொள்ளல் வேண்டும் உயிர் நீங்குமுன்னரே திருத்துழாயோடு தானங்களெல்லாம் கொடுத்தல்வேண்டும் உப்புத் தானம் செய்யின் மிகவிசேடமாம் அவ்வுப்பு விஷ்ணு லோகத்தில் உண்டானமையால் அதற்குஅதிகம்மகிமை யுண்டாயிற்று. மரித்தவன் உப்புத்தானத்தால் சுவர்க்க

லோகம் சேர்வன் என்றருளிப் பின்னும் சாற்றுகின்றனர்.

பதினேழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளேசரணம்.

—*—

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

சூதர் ஓ அருந்தவர்களே! பரமாத்துமன் வேதவுருவனைப் பார்த்து ஓ! கருடா? தானங்கள் செய்யவேண்டிய விதத்தையும் அத்தானங்களால் வரும் பயனையும் கூறுகின்றோம் கேண்மோ! தானங்களிலெல்லாம் பருத்தித்தானம் மகாதானமாகும். அறமே கூறு நாவினையுடைய நான்கு வேதத்தினையு முற்ற அறிந்த பார்ப்பார் பூணும் பூணூலுக்குப் பருத்தி யேதுவானமையின் அது மிகவிசேடமாயிற்று பருத்தித்தானம் செய்யின் மகருஷிகளும் பிரமருத்திரேந்திராதி தேவர்களும் உளமுவப்பவர்கள். பருத்தித்தானம் செய்தவன் வாணாள் முடிந்தகாலை சிவலோகம் சார்ந்து அங்ஙன் வசித்துப்பின்புசகலகுண சம்பன்னனாய் அழகியமேனியுடையவனாய் மகாபலிஷ்டனாய், உலகாளும் அரசனாய் தீர்க்காயுளானாய் புவியிற்பிறந்து யாவரும்போற்ற நெடுங்காலம் வாழ்ந்து சுவர்க்கலோகம் சேர்வன் திலதானமும் கோதானமும் பூதானமும் சுவர்ணதானமும் தானியதானமும் செய்யின் மகாபாபங்களெல்லாம் உடனே நசிக்கும் திலதானமும் கோதானமும் மகாதானங்களாகும் அவ்விரண்டும் மகாபாபங்களையெல்லாம் போக்கும் கோதானமும் திலதானமும் பூதானமும் சாமானியபிராமணருக்குக் கொடுக்கலாகாது. உத்தமபிராமணருக்கே கொடுத்தல்வேண்டும் ஸ்திரீகளுக்கும், தனக்கு வேண்டியவர்களுக்கும் அம்மூன்றையும் வெறுமனே உத்தேசமாய்க் கொடுக்கலாமேயல்லது தானமாய்க்கொடுக்கலாகாது தானங்கள் செய்வதற்குச் சிவன் மரிக்கும் காலமும் கிரகணகாலமும் உத்தம

காலமாகும். ஓ! வைனதேயா? எந்தமனிதனும் தான் இனியனாய் வாழும்போதே தனக்காகத் தானதருமங்களைச் செய்துகொள்ளுதல்வேண்டும். அங்ஙனம் செய்யவிரும்புவோனுக்குப் புத்திரன், இருப்பனேல் அவனுடைய சம்மதமும் பெற்றுக்கொண்டு தானம்செய்தல் வேண்டும். மரிக்குங்காலத்தில் திலமும் இரும்பும் லவணமும் பருத்தியும் தானியமும் பொன்னும் பூமியும் கோவும், தானம்செய்யின் மிகவிசேடமாம். திலமும் இரும்பும் தானம்செய்தால் யமன் உவக்கின்றான். லவண தானம்செய்தால் இறக்கின்றவனுக்கு நமனிடத்தில் அச்சமுண்டாகாது. பருத்தித் தானம்செய்தால் யமதூதர்களிடத்தில்பயமுண்டாகாது பருத்திதானத்திற்கு முன்னேசொன்னதுதவிர இந்தப்பலனுமுண்டு. தானியதானம்செய்தால் கூற்றுவனும் தூதர்களும் சந்தோஷித்துச் சீவனுக்குவேண்டியவற்றையெல்லாம் கொடுப்பார்கள் சுவர்ணதானத்துக்கும் பூதானத்துக்கும் கோதானத்துக்கும் பாபங்களெல்லாம் நசிக்கும் என்று முன்னமே ஓதினோம் மரிப்போன் எம்மையே தியானித்து எமது நாமத்தையே உச்சரிப்பனேல் அவன் நிரதிசய இன்பவீடாகிய நம்முலகுசார்வன். தந்தையிறந்தபின்பு அவனுக்குப் புத்திரன்கயாசிராத்தம் செய்தலினும் தந்தை மரிக்குங்காலத்தில் புத்திரன் ஒக்கவேயிருந்து தானதருமங்கள்செய்வித்தலே உத்தமமாகும் குடாரமும் முசலம் சுரிகையும் இருப்புத்தண்டமும் காலனுக்கு ஆயுதங்களாகும் பொதுவாய் அவனுக்கு இரும்பு ஆயுதமாகும் அதனாலேதான் மரிக்குங்காலத்தில் இரும்புத்தானம் செய்யின் யமன் உவப்பனென்று கூறினோம் அல்லதூஉம் யாவன் இறக்கும்போது எந்தக்கிருகத்தில் இரும்புத்தானம் செய்யப்படுகின்றதோ அந்தமனைக்கண் நமன் அடிவைக்கவும் அஞ்சுவன். இறப்பவன் யாவனாயினும் இரும்புத்தானம் செய்தல்வேண்டும். அத்தானம் செய்தால் சண்டாமிருகன் ஔதும்பரன்சம்பரன் சார்தூலன்முதலிய யமதூதர் திருப்தியடை

வர் ஓ! கருடா ? ஜீவருடைய கால்முதல் தலைவரையிலு முள்ள அங்கங்களில் பிரம ருத்திரேந்திராதி தேவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் இருக்கின்றனர் தாயும் தந்தையு ம் குருவும் சுற்றமும் ஜீவருக்கு விஷ்ணுவேயன்றி மற் றொருவரும் இலர் சர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத் என்ற வா க்கியத்தை நீ உணர்ந்திருக்கின்றாயே பிரிதிவியும் அப்பு வும் தேயுவும் வாயுவும் ஆகாசமும் சுவர்ணமும் தானியமு ம் தேனும் நெய்யும் கோவும் யாகமும் பிராமணரும் அஜ சங்கரேந்திராதி தேவர்களும் ஒன்றனைக் கொடுக்கின்றவ னும் வாங்குகின்றவனும் பின்னும்யாவும் யாவரும்பரமே யன்றி மற்றொருவரும் இலர்பிரமருத்திரேந்திராதியோர் புரியும் கருமங்களுக்கும் பலதாதா நாமே ஜீவன் பூர்வம் செய்த கருமத்தை அநுசரித்துப் பாபபுண்ணியங்களில் புத்தியை நாட்டச் செய்கின்றோம் புண்ணியஞ்செய்தவ ன் சுவர்க்கம் புகுவன். பாபஞ்செய்தவன் நரகம்புகுவன் என்றருளிப்பின்னும் நவின்றருளுகின்றனர்.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

சூதமாமுனிவர் மாதவர்களே ! பின்னர்ச் சகத்கார ணனாகிய பகவான் கருடா ! எம்மையாராதித்து எமது க்ஷேத்திரங்களில் தானதருமம் செய்வோன் அதிகபுண் ணியமடைவன். மாய்ந்த ஜீவனைக்குறித்துப் பூமிதானம் செய்யின், பூமி எத்தனையடியுள்ளதோ அத்தனையாண்டு கள் அச்ஜீவன் சுவர்க்கத்தில் வசிப்பன். மராடிதானம் செய்யின் குதிரைமீதேறி நல்லுலகு சேர்வானென்பது மாத்திரமன்று மார்க்கத்தில் முள்முதலியவற்றால்துன்ப முமடையான். குடைத்தானம் செய்யின் நிழலுள்ள வழி யில் செல்வானென்பது மாத்திரமோ? மழையாலும் இ

ன்னலுறுன். தீபதானஞ்செய்யின்முன்னமே புகன்றவா று இருள்வழியில் பிரகாசத்தோடுசெல்வன். ஐப்பிசிகார்த்திகை, மாசி ஆகிய மூன்றுமாதங்களிலேனும் சதுர்த்தசிலேனும், பௌர்ணமியிலேனும் மரித்த தினத்திலேனும் தீபதானம் செய்தல்விசேடமாம். மரித்ததினமுதல் ஓராண்டுவரையிலும் நாள்தோறுந்தீபதானஞ்செய்யின் மாண்டவன் மேடுபள்ளமில்லா நல்ல நெறியூடு யமபுரி சார்ந்து, அவன்குலத்தோர் அப்புரியில் இருப்பரேல் அவரையும் நல்லுலகு சேர்த்துத் தானும் நற்கதியடைவன். தீபதானத்தின்மகிமை சிறிதன்று. பிரமாலயத்திலும், தேவாலயத்திலும் வடக்குமுகமாயேனும், கிழக்குமுகமாயேனும் தீபம்வைத்தல்வேண்டும் தீபதானம் செய்வோன் தனக்கெதிர்முகமாய்த்தீபத்தைவைத்துக்கொடுத்தல்வேண்டும். இறத்தலென்பது நிச்சயமாயுளதென்பதைக் கடைப்பிடித்தவன், மேற்சொன்ன தானங்களையெல்லாம்தானே தனக்குச் செய்துகொள்வன். ஆசனப்பலகையும், செப்புத்தாலியும் சுயம்பாகப்பொருளும் தானஞ்செய்யின் மரித்தவன் மார்க்கத்தில் இனிதாய்ச்செல்வன் அரிசியும், திலமும் பதின்மூன்று கடமும், மோதிரமும் குடையும் விசிறியும் பாதரக்ஷையும் அவசியம் தானஞ்செய்தல்வேண்டும். கரியும் பரியும் தானங்கொடுப்பின் விசேடபுண்ணியமுளதாகும் எருமையேற்றை அதிகப்பொருளோடுதானங்கொடுப்பின் மிகவிசேடமாம். வெற்றிலையும் பாக்கும், புஷ்பமுந்தானஞ்செய்யின்யமதூதர் சந்தோஷித்துச் சீவனைவருத்தார் வஸ்திரதானஞ்செய்யின்காரெனக் கருத்தமேனியும், பிறையெனஇருகடையில் பிறக்கும் எயிறும்,சம மெயிரும், அச்சந்தரு ரூபமுடைய யமதூதர் சீவனுக்குமுன் நல்லரூபத்தோடு தோன்றுவர் என்றருளினர். கருடபகவான்வைகுந்தநாதனைத்தொழுது, அயனரனுக் கரியோனே! அடியார்க்கெளியோனே! சரீரத்தினின்று உயிர்எங்ஙனம் நீங்கும் ? திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டுமெனலும், சர்வாந்தரியாமியாகியபக

வான், வைனதேயா! கண்வழியாலேனும் காதுவழியாலேனும், நாசிவழியாலேனும் வாய்வழியாலேனும், மயிர்க்கால் வழியாலேனும் உயிர் நீங்கும். ஞானிகளுக்குக்கபாலம்விண்டு உயிர் நீங்கும் பாபிகளுக்கு அபானமார்க்கமாய்ச் செல்லும். உயிர் நீங்கியவுடன் காஷ்டம் போலச் சரீரம்கிடக்கும். தேகம்பஞ்சபூதாத்மகமாகலால்,பிரிதிவி மண்ணிலும் அப்பு-புனலிலும், தேயு - அக்கினியிலும். வாயு-காற்றிலும், ஆகாசம்- ஆகாயத்திலும் லயமாகும், காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாச்சரியமாகிய ஆறும், கர்மேந்திரியம் ஐந்தும் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும்சரீரத்தில்திருடர்போல உறைகின்றன. உயிர் நீங்கும்போது அவ்விந்திரியங்கள் மனத்தோடு ஒன்றுசேரும் சேதநன் கருமத்தாலே மறுசன்ம மடைகின்றனன். பழைய வீடுடையோன்பொருள் சம்பாதித்து நல்லபுது மாடம்கட்டி அதில் குடிபுகுமாறுபோலப் புண்ணியம் செய்த சீவன்வாணாள் முடிந்தபின்பு இந்திரியங்கள்ஐந்தும் அமைந்த ஒருதிவ்வியதேக மடைகின்றான்மலமூத்திரங்களும், கபபித்தங்களும், ஊனும் வசாசலமும் நரம்பும் எலும்பும் மெய்யோடு நசிக்கப்படுகின்றன. ஓ!சீவன் மரிக்கும்விதம் இதுமீண்டும் பிறக்கும் விதத்தையும் புகல்கின்றோம் கேண்மோ! பலநரம்புகளோடு ஸ்தம்பாகிருதிபோல இராநின்ற ஒருபெரிய நரம்புற்றதும் இந்திரியங்கள் பொருந்தியதும் காம குரோத லோப மோக மத மாச்சரியமாகிய உட்பகைகள் கூடியதும் காமக்குரோத இச்சை துவேஷங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் மாயையோடு கூடியதுமாகியதேகம்எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் உறுதியாய் உளதாகும் சமஸ்த லோகங்களும் சமஸ்ததேவர்களும் தேகத்தில் இருக்கின்றனர் என்றருளினர்.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இருபதாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய வாசிகளே! கருடபகவான் பரமபதநாதனைத்தொழுது சர்வலோகசரணியா தோல் நரம்பு எலும்பு இரத்தம் மாம்சம் தலை கைகால் நா நாசி இரகசியப்பிரதேசம் நகம் மயிர் முதலியவைகளால் பரவப்பட்டு இந்திர ஜாலம்போலத் தோன்றுகின்ற சரீரம் எங்ஙன முண்டாகின்றது? சாதித்தருளவேண்டும் எனலும் உலகம் யாவையும் படைத்தவனைப் படைத்தபரந்தாமன் காசியபதனயா! நன்கு கடாவினை! விஸ்தாரமாய்செப்புகிறோம் பயிஷடையானபெண்கள் நான்குதினவரையிலும் மனைக்குப்புறம்பே இருத்தல் வேண்டும் முன்னொருகாலத்தில் தேவேந்திரன் விருத்திராசுரன் என்றவனைக் கொன்றமையால் அவனைப் பிரமஹத்தி தோஷம் பிடித்து அவ்விந்திரன் பிரமனைவணங்கி அடியேன் உறுதுயரை நீக்குதி என்று இரத்தலும் அப்பிரமதேவன் மகபதியைப்பிடித்த பிரமஹத்தி தோஷத்தை நான்கு பாகமாய் பகுப்புசெய்து ஒருபாகத்தை ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுத்து ரசஸ்வலை யாகும்போது அப்பெண்கள்மாட்டு அத்தோஷம் அணுகுமாறு நியமித்தனன். ஆதலால் பயிஷ்டையானஸ்திரீயை நான்குதினவரையிலும் ஒருவரும் பார்க்கவுமாகாது பார்த்தால் மகாபாவம் வந்தடையும் பயிஷ்டையானவள் முதல்நாள் சண்டாளஸ்திரீயைப் போலாவள் இரண்டாநாள் பிரமஹத்தி செய்தவளை யொப்பாவள் மூன்றாநாள் ஆடை ஒலிப்பாளைப்போலாவள் நான்காநாள் புனலாடிய பின்புசிறிது பரிசுத்தளாவள். ஐந்தாநாள் கிருஹகிருத்தியங்களுக்கெல்லாம் உரியவளாய்ச் சுத்தளாவள் பயிஷ்டையான ஆறுநாள்முதல் பதினெட்டு நாள்வரையிலும் உள்ளஇரட்டைநாள் எழில்இரவில்புணர்ந்தால் புருஷப்பிரஜையுண்டாகும். ஐந்துதினமுதல் பதினெட்டுத் தினம்வரையிலுமுள்ள வழு ஒற்றைநாளில் புணர்ந்தால் ஸ்திரீ பிர

ஜையுண்டாகும் ஆதலால் ஆண்மகவு பெற விரும்பின வன் தன்மனைவியை இரட்டைநாளிலேயே சேர்தல்வே ண்டும் நான்குதினத்துக்குமேல் பதினெட்டுநாள் வரை யிலும் இராக்காலத்தில் இரட்டைநாளில் கருப்பம்தரித் தால் குணவானாகவும் ஐசுவரியவானாகவும் தர்மிஷ்டனா கவும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்தி யுடையவனாகவும் புத்திரன் பிற ப்பான் பயிஷ்டையான நான்குதிவசத்துக்குமேல் எட்டு நாளுக்குள் பெரும்பான்மை கருப்பம்தரிக்கும் ரசஸ்வ லையான ஐந்தாநாள் ஸ்திரீகள் பாயசம்முதலாகியமதுர பதார்த்தங்களையே யுண்ணுதல்வேண்டும் காரமானபதா ர்த்தங்களை அருந்தலாகாது ஸ்திரீ புருஷர்கள் சந்தன ம் புஷ்பம் தாம்பூலமாகிய குளிர்ந்த வஸ்துக்களைத்தா ரணம் செய்துக்கொண்டு குளிர்ந்தமெய்யினர்களாய் சித் தத்தில் அதிகமோகமுடையவர்களாய்ச்சேர்தல் வேண் டும் அங்ஙனம் இருவரும் சேரின் சுக்கில சோணிதங்க ளால் ஸ்திரீவயிற்றில் கருத்தறித்துச் சுக்கிலபக்ஷத்துச் சந்திரன்போல அக்கரு விருத்தியாகும் மன்மதனும் ம னமும் ஒத்தகாலத்தில் இருவராலும் விடப்படும் சுக்கில சோணிதங்களில் சுக்கிலம் அதிகமானால் ஆண்மகவும் சோணிதம் அதிகமானால் பெண்மகவும் பிறக்கும் சுக்கில சோணிதங்களிரண்டும் ஏற்றக்குறை வின்றிச் சமமானால் அலிமகவு பிறக்கும் கருத்தரிக்குமாயின் புணர்ந்த ஐந்து திவசத்தில் கருப்பப்பையுள் ஒருகுமிழி உண்டாகின்றது பதினைந்துநாளில் அதுசிறிதுதசையால் பெருக்கின்றது இருபதாநாளில் பின்னும் சிறிது தசை யுண்டாகின்றது இருபத்தைந்தாநாளில் பின்னும் சிறிது புஷ்டியாகின்ற துஒருமாதத்தில் பஞ்சபூதங்களின்சேர்க்கையுண்டாகின் றது இரண்டாமாதத்தில் தோல்உண்டாகின்றது மூன் றுமாதத்தில் நரம்பு உண்டாகின்றது நான்காமாதத்தில் மயிரும் புறவடியும் உண்டாகின்றன ஐந்துமாதத்தில் காதும்மூக்கும் மார்பும் உண்டாகின்றன ஆறுமாதத்தி ல் கழுத்தும் சிரசும் பல்லும் உண்டாகின்றன ஏழாமா

தத்தில் ஆண்மகவாயின் ஆண்குறியும் பெண்மகவாயின் பெண்குறியும் உண்டாகின்றன எட்டாமாலத்தில்எல்லா அவயவங்களும் உண்டாகிச்சீவனும்பிரவேசிக்கின்றான் ஒன்பதாமாதத்தில் சீவன்சுழிமுனையென்னும் நாடியின் மூலத்திலிருந்து பூர்வசன்மகருமங்களை நினைத்துச்சன்மம் வந்ததைக்குறித்துத் துக்கித்துப் பத்தா மாதத்தில் பிறக்கின்றான்.

கருடா! பஞ்சபூதாத்மாவாகிய தேகம் பஞ்சேந்திரியங்களுற்றும் பத்து நாடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் பிராண அபான வியான உதான சமான நாக கூர்ம கிருகர தேவதத்த தனஞ்சய என்னும் பத்து வாய்க்களோடு கூடியும் இராநின்றது அல்லதூஉம் அச்சரீரம் சுக்கிலம் எலும்பு நீர் மயிர் இரத்தம் என்னும் ஆறு கோச முடையதாகியும் இராநின்றது நரம்புகளினால் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஸ்தூல சரீரத்தில் தோலும் எலும்பும் மயிரும் மாம்சமும் உகிரும் பிரிதிவினது குணமாகின்றன வாயில் உண்டாகின்ற நீரும் மூத்திரமும் சுக்கிலமும் ஊநீரும் புண்ணீரும் அப்புவினது குணமாகின்றன. பசியும் தாகமும் நித்திரையும் சோம்பலும் காந்தியும் தேயுவினது குணமாகின்றன இச்சையும் கோபமும் வெட்கமும் பயமும் மோகமும் அங்குமிங்குமோடுதலும் சுழலுதலும் கைகால்மங்குதலும் நீட்டுதலும் ஒருவினையும் செய்யாமலேயிருத்தலும்வாயுவினது குணமாகின்றன சப்தமும் எண்ணமும் கேள்வியும் கம்பீரமும் சத்தியமும் ஆகாயத்தினது குணமாகின்றன காதும்கண்ணும் மூக்கும் நாவும் தொக்குமாகியஐந்தும்ஞானேந்திரியங்களாகும் இடைபிங்கலை சுழிமுனை என்னும் மூன்று பெரியநாடிகளும் காந்தாரி கஜஜிம்மைபூஷை-யசுசு அலாம்பு குகு விசாகினிஎன்னும் ஏழுநாடிகளும் சரீரத்தில்முக்கியநாடிகளாகின்றன சீவன் உண்ணும் சாறு முதலியவற்றை மேற்சொன்னவாயுவே அந்தந்த இடங்களிற்சே

ர்க்கின்றன வயிற்றில் அக்கினிக்குமேல் புனலும் அப்பு னலுக்குமேல் அன்னமும் இருக்கின்றன அவ்வக்கினி யை வாயுஊதி விருத்திசெய்யா நின்றது சரீரமானது மூன்றரைக்கோடி ரோமங்களும் முப்பத்திரண்டுபற்களு ம் இருபஃது உகிர்களும் இருபத்தேழுகோடி தலைமயிர் களும் ஆயிரம்பலம் தசையும் நூறுபலம் இரத்தமும் ப த்துப்பலம் மேதகம் பத்துப்பலம் தொக்கும் பன்னிரண் டுபலம் மச்சையும் மூன்றுபலம் முக்கிய இரத்தமும் கப மும் மலமும் மூத்திரமும்கூடி முடிந்திரா நின்றது அண் டத்திலுள்ளவை யெல்லாம் தேகத்திலிருக்கின்றன உள் ளங்கால் அதலமென்றும் கணைக்கால்-விதலமென்றும் முழங்கால்-சுதலமென்றும் அதற்குமேல் நிதலமென்றும் ஊரு-தலாதலமென்றும் குக்யம்-ரசாதல மென்றும் இ டை - பாதாள மென்றும் நாபி - பூலோகமென்றும் வயி று-புவர்லோகமென்றும்இருதயம் சுவர்லோகமென்றும் தோள்-மகோலோகமென்றும் முகம் ஜனோலோக மென் றும் நெற்றி தபோலோகமென்றும சிரசு சத்தியலோக மென்றும்சொல்லப்படும் திரிகோணம்-மேருகிரியென்று ம் கீழ்க்கோணம்-மந்தரபருவதமென்றும் அக்கோணத் துக்கு வலப்பககம் - கைலாயமென்றும் இடப்பக்கம் - இமாசலமென்றும் மேற்பாகம் - நிஷேத பருவதமென் றும் தென்பாகம் - கந்தமாதனமென்றும் இடது உள் ளங்கையிலுள்ள ரேகை - வருணபருவத மென்றும் சொல்லப்படும் எலும்பு நாவலம் தீவு என்றும் தசை குசைத்தீவுஎன்றும் நரம்புகிரௌஞ்சத்தீவுஎன்றும்தொ க்கு சால்மலித்தீவு என்றும்மயிர்த்திரள்-பிலட்சத்தீவு எ ன்றும் உகிர் புஷ்கரத்தீவுஎன்றும்சொல்லப்படும் மூத்தி ரம்-உப்புவேலையென்றும் நீர்-பாற்கடலென்றும் கபம்- சுராசித்துவென்றும் மச்சை-நெய்ச்சமுத்திர மென்றும் வாய்நீர்-கருப்பங்கடலென்றும் இரத்தம்-தயிர்வேலையெ ன்றும்வாயிலுண்டாகும்மதுரப்புனல்-சுத்தோதகசிந்து வென்றும் சொல்லப்படும் சரீரத்தில் இரண்டு சக்கரங்க

ளுள அவற்றில் நாதசக்கரத்தில் சூரியனும் பிந்துசக் கரத்தில் சந்திரனும் நேத்திரங்களில் அங்காரகனும் இருதயத்தில் புதனும் வாக்கில் சுரகுருவும் சுக்கிலத்தில் சுக்கிரனும் நாபியில்சனியும் முகத்தில் ராகுவும் காலில் கேதுவும் இருக்கின்றனர் ஏ! கருடா? மனிதனுடைய சரீரத்தில் பதினான்குலோகங்களும் சப்தகுலாசலங்களு ம் தீவுகளும் நவக்கிரகங்களும் இராநின்ற வகையைச் சொன்னோம் சீவன் கருப்பவாசம் செய்யும்போது தானே அச்சீவனுக்கு ஆயுசு இவ்வளவென்றும் இன்னவித்தை இவ்வளவென்றும் போகமும் யோகமும் இவ்வளவெ ன்றும் இன்ன காலத்தில் இன்னவிதமாய் மரணமுண் டாகத் தக்கதென்றும் பூர்வகருமத்தை யனுசரித்து பிர மன் விதிக்கின்றனன் ஆகையால் தீர்க்காயுளும் உயர் ந்த வித்தையும் போகமும் யோகமும் மற்றயாவும் மறு சன்மத்தில் ஒருங்கெய்தும் பொருட்டுச் சீவன் நற்கரும ங்கள் செய்தல்வேண்டுமென்று சாஸ்திரம் சாற்றுகின்ற து. சீவன் பூர்வசன்மத்தில் செய்த கருமபலனையே மறு சன்மத்தில் அடைகின்றனன் என்பதில் ஐயப்பாடு சிறி தும் இலது கருடா! உலகநன்மையின்பொருட்டு நின க்குயாவும் புகன்றோம் இன்னும் வினவுவதுளதேல் அ தனையும் செப்புகின்றோம் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி னர்.

இருபதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

இருபத்தொன்றாம் அத்தியாயம்.

சூதர் சௌனகாதி மகருஷிகளைநோக்கி ஸ்ரீ ஹரிதா சர்களே! பகவான் அங்ஙனம்செப்பலும் வேதவுருவனா கிய கருடபகவான் கண்ணனைத்தொழுது ஏசர்வசுவாமி யே! யமபுரியாண்டையது? அப்புரிக்குச் செல்லும்மார் க்கத்தின் பெற்றிமையை அடியேனுக்கு மீண்டும் விஸ்

தாரமாய்ச் சாதித்தருளல்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தலும், அய்னரனுக்கரிய எம்பிரான்கலுழனைப்பார்த்து வைனதேயா! முன்னமே அதன்பெற்றிமையை நவின்றிருக்கின்றோம். நீவினவினமையால் எஞ்சியவற்றை இப்போது புகலுகின்றோம் கேட்டி ! நமன்புரிக்குச் செல்லும் மார்க்கத்தில் சிலபாகம் உருக்கிவிட்ட செம்புபோலகாந்திக்கொண்டிராநின்றன சிலபாகம் இண்டைமுட்களாலும் தீக்கொள்ளிகளாலும் நிறைந்துள்ளன. சிலபாகத்தில் பொறுக்கவொண்ணாத குளிர் இராநின்றது. பூலோகத்திற்கும் யமலோகத்திற்கும் எண்பத்தாராயிரங் காதவழியுளதென்றுமுன்னமேசொன்னோமே அத்தனை காத வழியிலும் பாபம் செய்த சீவனுக்கு மரத்தினிழலும், பருகநீரும், சிறிதும்கிடைக்கா. பாபிகளுக்குயமலோகமும் அதற்குச்செல்லும் மார்க்கமும் மிக்ககொடுமையாகவே இராநின்றன ஓ! கருடா ? இனியமலோகத்தின் தன்மையைச்சொல்லுகின்றோம் தென்திசைக்கும்நிருதிதிசைக்கும் நடுவில் யமபுரிவச்சிரமயமாயும் தேவர் அசுரர் முதலியோரால் சிதைக்கத்தகாததாயும்இராநின்றது அப்பட்டினத்துநடுவே சதுரமாய் நூறுயோசனை விஸ்தாரமுள்ளதாயும் இருபத்தைந்து யோசனை உயரமுள்ளதாயும் அநேக சாளரங்கள் உடையதாயும் துகிற்கொடிகளாலும் முத்துக்கோவைகளாலும் தோரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் சுவர்ணமயமாயும் தர்மராஜனுடைய அரண்மனை இருக்கின்றது அந்த அரண்மனையுள் பத்துயோசனை அகலநீளமுள்ளதாயும் அநேக ஆயிரம் வைரத்தூண்கள் உற்றதாயும் சைத்தியசௌரப்பியமுள்ள மென்றகாற்று இயங்குவதாயும்எப்போதும்ஆடலும் பாடலும் உடையதாயும் ஒருதிவ்வியமண்டபம் இராநின்றது அம்மண்டபத்தில் தூதர்கள் கரங்குவித்து ஓர்புறம்நிற்கவும்ரோகங்களெல்லாம் கோரரூபத்தோடு அவ்வாறே ஒருபுடைநிற்கவும் கண்டவர் அஞ்சும்படியாகிய ரூபத்தோடும் உவப்போடும் யமன்வீற்றிருக்

கின்றனன். அவன்வீற்றிருக்கும் அம்மண்டபத்தின்பக்கத்தில் இருபத்தைந்துயோசனை அகலநீளமுள்ளதாயும், பத்துயோசனை உயரமுள்ளதாயும் பலவித அலங்காரமமையப்பெற்றதாயுமுள்ள சித்திரகுப்தனுடைய அரண்மனையிருக்கின்றது. அந்தமனையில் ஒருதிவ்வியமண்டபத்தில் சித்திரகுப்தன் வீற்றிருந்துசமஸ்த சீவர்கள்செய்யும்பாபபுண்ணியங்களைச் சிறிதும் விடாமல் கணக்கெழுதுகின்றான். அவன் எழுதுவதில் சிறிதுபிசகும் உண்டாகாது. அச்சித்திரகுப்தனுடைய அரண்மனைக்குக் கீழ்ப்புறத்தில் சுரத்துக்கும் தென்பக்கத்தில் சூலையோடுவைசூரிக்கும் மேற்பக்கத்தில் காலபாசத்தோடுஅசீர்ணத்துக்கும் அருசிக்கும். வடபக்கத்தில் வயிற்றுவலிக்கும்,வடகிழக்கில் தலைவலிக்கும், தென்கிழக்கில் மயக்கத்துக்கும், தென்மேற்கில் அதிசாரத்துக்கும், வடமேற்கில்சன்னிக்கும் கிருகங்கள் இருக்கின்றன அந்த ரோகங்களெல்லாம் யமனுடைய உத்தரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டுஅம்மனைகளில் வசிக்கின்றன.

ஏ! கருடா? அவ்யமனுடைய அரண்மனைக்குத்தென்பக்கத்தில் பாபம்செய்த சேதநர்களைத் தூதர்கள் பலவிதமாய் இம்சிக்கின்றார்கள். சில சீவரை உலக்கையால் புடைக்கின்றனர். சிலரை ஆயுதங்களினால் சிதைக்கின்றனர் சிலரைச் சுரிகையால் சவுகின்றனர் சிலரைச் செக்கில்போட்டு அரைக்கின்றனர் சிலரை இருப்புச் சலாகையிற் கோத்துப் பெருந்தழலில் வாட்டுகின்றனர். வைனதேயா ! ஒருஆண்பாவையும், ஒருபெண்பாவையும் செம்பினால் செய்யப்பட்ட அக்கினியால் எப்போதும்தப்தமாயிருக்கின்றன தூதர்கள் பரஸ்திரீகமனம்செய்த சீவர்களை நோக்கிப் பாபிகாள்! தருமமும் மானமும் பாராமல் பிறர்மனைவியரைப் புணர்ந்ததற்கு வந்தபயன்இஃதென்று அதட்டிச் சொல்லி அப்பெண்பாவையோடு ஒன்றுசேர்ப்பர். பரபுருஷனோடு சேர்ந்த ஸ்திரீகளையும் அவ்வாண்பாவையோடு அங்ஙனமேசேர்ப்பர். விந்தைபுத்தி

௧௦-வது படம்.

யமதூதன். தூதன். பரபுருஷனைச்சேர்ந்தவள் கழுவில்.

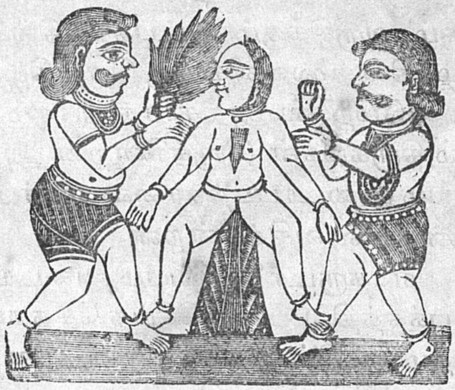

தூதன். பேடுதல். கழுவில்போட்டுசிதைத்தல்.

கரும்பு ஆலையில்கொடுத்தல். தூதன்.

கக-வது படம்.

யமபடன். யமகிங்கரன்.

ஸ்திரீகமனம்செய்தவன். பெண்பாவை. ஆண்பாவை.

யமதூத்ன். படன். கிங்கரன்.

செலாக்கையில்கோர்த்து நெருப்பில்வாட்டல்.

சம்பரன். சார்தூலன். ஔதும்பரன்.

ரா! புருஷன் தனது ஸ்திரீயையன்றிப் பரஸ்திரீயைப புணர்ந்ததற்கும் ஸ்திரீ தனது புருஷனையன்றிப் பரபுருடனைக் கூடுவதற்கும் யமலோகத்தில் உளதாகிய தண்டனையைப்பாராய் ,இங்ஙனம் கொடிய தண்டனையுளதாயிருக்கவும் ஸ்திரீ புருஷர்களில் நல்லொழுக்கத்தில்நிற்போரைக் கண்டால் அரிதாயிருக்கின்றதே சிலரைக்கரும்பைப்போல ஆலையில் கொடுக்கின்றூர்கள். சிலரை நாகங்களில் தள்ளிப்பாதாளங்காறும் அழுத்துகின்றூர்கள் கடன் வாங்கிமீண்டும் கொடாதசீவரைக் கொடுத்தவனுக்குக்கடனைக்கொடாமல் வன்கண்மை பேசினீரேஎன்று முனிந்து புடைக்கின்றனர் பாவிகள்படுந்துயரை விரித்துச் சொல்லுதலால் பயன் என்னே? இன்னுன் தருமிஷ்டன் இன்னுன் அதருமிஷ்டன் இன்னுன் சுவர்க்கம் புகுகின்றவன் இன்னுன் நிரயம் புகுகின்றவன் என்று அவரவர் ஒழுக்கத்தாலே உணரலாகுமே. தருமம் செய்தவனே சுவர்க்கம் புகுவானென்பது திண்ணமாகலால்யாவரும் தருமமே செய்தல்வேண்டும் என்றுகூறிப்பின்னும் அருளுகின்றனர்

இருபத்தொன்ரும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளேசரணம்.

—*—

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

சூதர் மகாமுனிவர்களே கேண்மின்! அகாரவாச்சியன் வேதவுருவனைப்பார்த்துக் கருடா! சில தர்மங்களைச்சொல்லுகின்றும் கேண்மோ! மானிடர் கிருதயுகத்தில் மாதவம் செய்தல் உத்தமமாயது. திரேதாயுகத்தில் தியானம் செய்தல் உத்தமமாயது துவாபரயுகத்தில் யாகாதிகள் செய்தல் உத்தமமாயது. கலியுகத்தில் தானம் செய்தலே உத்தமமாயது. இல்லறத்தி லிருக்கின்றவனுக்கு எந்தயுகங்களிலும் யாகாதி கருமங்கள் செய்தலும் கோயில் குளங்கள் சத்திரம் தோட்ட முதலியவற்றை

உண்டாக்கித்தருமம்செய்தலும், அதிதியாராதனம்செய்தலுமே உரியவாகும். இல்லறத்திலிருக்கின்றவன் தனது தாயாதிகளில் யாரேனும் மரித்தால் அவரைக்குறித்துத் தருப்பணம் செய்தல்வேண்டும். மாய்ந்தவன் அப்புனலைப்பெற்று மகிழ்கின்றனன் மூன்று சிறுகற்களைக் கயிற்றினாற்கட்டி நாற்சந்தியில் இறந்ததினமுதல் மூன்றுநாள் இரவில் எறிதல்வேண்டும். சஞ்சயனம் செய்த பின்பு தாயத்தார்எல்லாரும், மாண்டவனுக்குத் தருப்பணம்செய்தல் வேண்டும். முதல் மூன்று வருணத்தாராகிய பிரம க்ஷத்திரிய வைசியருக்குச் சூத்திரன் தருப்பணம் செய்யலாம். பிரமக்ஷத்திரியருக்கு வைசியன்செய்யலாம். க்ஷத்திரியன், பிராமணனுக்குச் செய்யலாம். பிராமணன் தன் மரபோர்க்கன்றி மற்றகுலத்தாருக்கு ஒன்றும் செய்யலாகாது. சூத்திரசவத்தோடுபிராமணன்சுடுகாட்டுக்குப்போனால், அப்பார்ப்பானுக்கு மூன்றுநாளைக்கு ஆசௌசமுண்டு. மூன்றுநாள் கழிந்த பின்னர் அவ்விப்பிரமன் காவேரிஸ்நானம்செய்து சுத்தனாதல்வேண்டும். மாய்ந்தவனுக்குக் கருமம் செய்கின்றவன் பஞ்சணையில் சயனிக்கலாகாது. இறந்தவனுடைய நற்குணங்களை எப்போதும் மிகுத்துரைத்தல் வேண்டும். எமனைக்குறித்தும் ஸ்தோத்திரம் செய்தல்வேண்டும். பத்துநாட்களில் போடப்படும்பிண்டங்களாலே துஞ்சினவனுக்குச் சரீரமுண்டாகின்றமையால், பத்துநாட் கிரியையும் தவிராது செய்தல் வேண்டும். பத்துநாட்கிரியை செய்யாவிடின் மாய்ந்தவன் சரீரம் பெறாமல் வருந்துவன். தனுர்வேதமுணர்ந்த ஒரு வில்லாளன் குறிவைத்து வாளியெய்வனேல், அவ்வாளி அக்குறியில்பிழையாது தைக்குமாறுபோலக் கலைகளுணர்ந்த சற்புத்திரன் மரித்த தாய்தந்தையரைக்குறித்துச் செய்யும் கருமபலன் அவரைத் தவிராமல் அடையும். மரித்தசீவன் மூன்றுநாள் நீரிலும், மூன்றுநாள் அக்கினியிலும், மூன்றுநாள் ஆகாயத்திலும், ஒருநாள் கிருகத்திலும் வசிப்பன் முதல்நாளிலும், மூன்றுநாளி

லும், ஐந்தாநாளிலும், ஏழாநாளிலும், ஒன்பதாநாளிலும், பதினொன்றுநாளிலும் நவசிராத்தம் செய்தல்வேண்டும், முதல்நாளில் எந்த இடத்தில் தருப்பணமுதலியவை செய்யப்பட்டனவோ அந்தவிடத்தில் தானேபத்துநாளும் செய்தல்வேண்டும். பிரம க்ஷத்ரிய வைசிய சூத்திரரில் எக்குலத்தாருக்கு எத்தனைநாள் ஆசௌசம் ஆதிக்கப்பட்டதோ அத்தனைநாளும், பிண்ட தருப்பணம் அவசியம் செய்தல்வேண்டும். எந்தத் திதியில் மரிக்கின்றனோ அந்தத்திதியில் மாசிகம் செய்தல்வேண்டும். பதினொன்றுநாள் பலகாரத்தோடு சோறமைத்து நாற்சந்தியில் கொட்டிஸ்நானம் செய்தல்வேண்டும். அதிகவருத்தப்பட்டு ஒருவன் மரிப்பனேல் அவனைக்குறித்து ஏகோதிஷ்ட சிராத்தம் விசேஷமாச் செய்யப்படுமாயின் அவன் வருத்தம் நீங்கியின்புறுவன். அந்த ஏகோதிஷ்ட சிராத்தம்க்ஷத்திரியன் பன்னிரண்டாநாளிலும், வைசியன் பதினைந்தாநாளிலும் செய்தல் வேண்டும் தாய்தந்தையர் மரிப்பினும் மகவுபிறப்பினும் சூத்திரகுலத்தாருக்கு ஒருமாதம் வரையினும் ஆசௌசம் உண்டு, அரைமாதம் உளதென்பதும் ஒருபட்சமுண்டு. சூத்திரன் பதினைந்தாநாளுக்குப் பின்னர் ஏகோதிஷ்டம் செய்தல்வேண்டும். ஒருவன் மரித்தால் பத்துநாள் தீட்டுடைய அவனுடைய தாயத்தான் கருமம் முடிந்தபின்பு மூன்றுமாதத்திற்குள்ளாக எப்போது கேட்பினும் அத்தாயத்தானுக்கு மூன்றுதினம் சூதகம் உண்டு. மூன்று மாதத்திற்குமேல் ஆறுமாதத்திற்குள்ளாகக்கேட்பனேல்தொண்ணூறு நாழிகையுண்டு ஆறுமாதத்திற்கு மேல் ஒருவருஷத்திற்குள் கேட்பனேல் ஒருதினமாத்திரம் உண்டு. வருடம் முடிந்தபின்பு கேட்பனேல் கேட்டவுடனே ஸ்நானம் மாத்திரம் செய்தல்வேண்டும். இவ்விதிஎல்லாவருணங்களுக்கும் பொதுவாகும்.

விநாயக! சய்யாதானம் செய்யவேண்டுமென்று முன்னமே ஓதினோமே! எந்தப் புருஷனும் அந்தானத்

தைத் தனதுகையாலேயே செய்தல்வேண்டும். நல்லமா த்தில் கட்டில்செய்து சொர்னத்தாலும், வெள்ளியாலும், பூண்கள் கட்டி, முத்துமாலைகளாலும், நறுமலர்த் தொடையல்களாலும், அக்கட்டிலை அலங்கரித்துப் பாயல்விரித்துத் தீபமும், சந்தனமும், புஷ்பமும், தாம்பூலமும், பின்னும் நறுநாற்றமுடைய மற்றையவும் நீருடன் செம்பு வ்ஸ்தாலியும் அலங்காரார்த்தமாயும், லீலார்த்தமாயும் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு வேண்டியவும் அக்கட்டிலில் வைத்து நவக்கிரகங்களைப்பூசித்துச் சிவன்முதலாகிய தேவர்களும் பார்வதிமுதலாகிய தேவஸ்திரீகளும், லட்சுமிநாராயணனும் இந்தச்சய்யாதானத்தால் திருப்தியடைதல்வேண்டுமென்று சொல்லி, யோக்கியனும், குடும்பியாயுமுள்ள உபாத்தியாயனுக்குத் தானம்செய்து அவனைவலம்வந்து தண்டம்சமர்ப்பித்தல்வேண்டும்என்றருளினார்.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்திருவடிகளேசரணம்.

இருபத்துமூன்றும் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர், மாதவர்களை நோக்கி, முனிசிரேஷ்டர்களே! கேண்மின்! பின்னர்ப் பெரிய திருவடி புராரி வணங்கும் முராரியைத்தொழுது, ஸ்ரீசர்வேசா! தாயைப் பெற்றவளும், அவளைப்பெற்றவளும், அவளைப்பெற்றவளும், தந்தையைப்பெற்றவனும், அவனைப்பெற்றவனும், அவனைப்பெற்றவனும்உயிரோடிருக்குங்கால்தாயேனும் தந்தையேனும் இறப்பின், புத்திரன் எங்ஙனம் பிண்டம் சேர்த்தல் வேண்டும்? நவின்றருளுகவெனலும், ஸ்ரீதாமூர்த்தி, வைனதேயா! தாய் தலைமுறையிலும், தந்தைதலைமுறையிலும், உயிரோடிருப்பவர்களுக்கு மேலே மூன்று தலைமுறைப்பிதிரர்கள் பிண்டத்தோடுஇறந்தவர் பிண்டத்தைச் சேர்த்தல்வேண்டும். பின்முன்னும் பிதிரர்முட

ன்றுபேர், தியாசகர் மூன்றுபேர், லேபகர்மூன்றுபேர், பி ண்டம் போடும்பந்தியில் வருவோன்ஒருவன் இங்ஙனம் தந்தைமரபில் பத்துப்பேர்களும்உளர் ஒருவன் மரித்து பிதிரரோடுசேர்தலும் நான்காம்பாட்டன் முதல்தியாசக னாகின்றான். மூன்றாம்தியாசகன்முதல்லேபகனாகின்றான் மூன்றாம்லேபகன்பந்தியில் வருவோனாகின்றான். பந்தியி ல் வருவோன் வாராமல் ஒழிகின்றான். புத்திரன்சிராத்த ம் செய்யின் தந்தை சந்தோஷித்து அப்புத்திரனுக்குப் புத்திரன் கொடுக்கின்றான். பாட்டன் கோமுதலியபொரு ள்கள்கொடுக்கின்றான். சிராத்தம் செய்தலில் பிதிரர்க்குத் திருப்தியுண்டாதலன்றிச் செய்கின்றவனுக்கும் மிக்கபல னுளது. அவிட்டம் முதல்ரேவதிவரையிலுள்ள ஐந்து நாட்கள் சிரேஷ்டமானவையல்ல. அவ்வைந்து நக்ஷத் திரங்களில் மரிக்கின்றவனுக்கு உடனே சம்ஸ்காரமுதலி ய கிருத்தியங்கள் செய்யலாகா. அந்தநட்சத்திரங்கள்க ழிந்தபின்பே செய்தல்வேண்டும். இவ்விதியை ஒருபக்ஷ மாகக்கொள்க உயிர் நீங்கியபின்பு தேகத்தைவைத்திருக் க சிறிது அமையாதாகலால், உடனே சம்ஸ்காரம்செய் தலேவேண்டும் தனிஷ்டா பஞ்சகத்தில் இறந்த தோஷ நிவர்த்தியின்பொருட்டுச் சாஸ்திரத்தில்சொல்லியபடிசி லகருமம் அதிகமாய்ச் செய்தல்வேண்டும் மேற்சொன்ன ஐந்து நக்ஷத்திரங்களிலும் இறந்தவர் நற்கதியடையார் ஆதலால் எள்ளும், கோவும், இரண்யமும், நெய்யும் தா னங்கொடுத்தல்வேண்டும். தனிஷ்டாபஞ்சகத்தில் மாய் ந்தவருக்குச்சாஸ்திரம் சொல்லியபடி செய்யாவிடின்கரு மம் செய்யும் கருத்தா துன்பமடைவன். பிரேதத்தையுத் தேசித்துச்செய்யப்படும் சிராத்தத்தில்பிராமணர் ஆசீர்வ தித்தலும், அன்னவர் க்ஷேமம் கோருதலும் இரட்டை க்குசையும் பணவமும் ஓமமும் எச்சிலை நாய் நுகரலாகா தென்றவிதியும் சேஷத்தை யுண்ணலும் விகிரமும் ஸ் வதா என்கிற சப்தமும் பிதிர்சப்தமும் உடன் சொல்லுத லும் ஆவாகனமும் நமஸ்காரமும் எல்லைவகையில் பின்

செல்லுதலும், வலம்வருதலும் சம்பிரதாயப்படி புண்ட ரம் தரித்தலும் அக்கினியில் பூர்ணாகுதிசெய்தலும், ஏகோதிஷடமும் ஆகியபதினெட்டும் வேண்டுவதில்லை அறியாமல் இவற்றை செய்தவன் நரகம் எய்துவன்.

ஓ! கருடா? மரித்தவுடனே கால்கைகளைக்கட்டல் வேண்டும். உறவினரெல்லோரும் சவத்தண்டையில்யிருத்தல்வேண்டும் ஒருகிராமத்தில் சவம்கிடந்தால் அதுதகனம் செய்யப்படும் வரையினும் அக்கிராமத்தில்உள்ள யாவரும் சோறும் நீரும் உண்ணலாகாது சோறும்நீரும் உண்டால் மாமிசமுண்ட தோஷமும் இரத்தம் பருகின தோஷமும் அடைவர்தாம்பூலதாரணமும் செய்யக்கூடாது தந்த சுத்தியும் செய்யலாகாது இரவில் பிணங்கிடந்தால் ஸ்திரீபுருஷர் புணரலாகாது என்றருளினர்.

இருபத்துமூன்றும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இருபத்துநான்காம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீவேதவியாசர் மாணாக்கர் நைமிசாரணிய வாசிகளே! கருடபகவான் மறைமுதலியைத் தொழுது எந்தையே! பிரயோபவேசம் செய்தல் யாதுகாரணத்தால். சிரேஷ்டமாயது? பிறந்துவளர்ந்துவாழ்ந்தமனையை நீக்கிப் புண்ணியக்ஷேத்திரத்துக்குப்போய் அவ்விடத்தில்மரித்தால் அதற்குப்பயன்யாது? தீர்த்தயாத்திரைசெய்யப் புறப்பட்டு மார்க்கத்தில் மாய்வனேல் அவனுக்குப் பலன் என்னே? நாளெல்லாம் தீர்த்தயாத்திரை செய்கின்றவனுக்குப் பலன்என்னை? சந்நியாசாச்சிரமம்பெற்றோன் அவ்வாச்சிரமத்துக்குரிய ஒழுக்கத்தினின்று தவறுவனேல் எக்கதியடைவன்? இவற்றையெல்லாம் சவிஸ்தாரமாய்ச் சாற்றியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தலும் பரமபதிவைனதேயா! யாதொருவன் ஆகார வியவகாரம் ஒன்

றும்செய்யாமல் நியமத்தோடு தருப்பசயனம்செய்து எம்மைத்தியானித்தவாறே மரிக்கின்ருனே அவன் நம்முலகுசார்வன் அதனாலே அப்பிராயோபவேசம் ஏற்றமுடையதாயிற்று ஒருவன் பிராயோபவேசம்செய்தநாள் எத்தனையோ அத்தனை நாள்களுக்கும் நாள்ஒன்றுக்குஒரு யாகபலன் அவனுக்குஉண்டாகும் மகாரோகங்களால்வருத்தப்பட்டு இனிஉயிர் வாழ்க்கை வேண்டுவதில்லை யென்று பிராயோபவேசம்செய்து நல்லுலகே யடைவன். மரிப்பதற்குப் பிராயோபவேசம்செய்து நடுவில்எழுந்து இல்வாழ்க்கையை விரும்புவனேல் அவன் பிராமணர்மூலமாய்ப் பிராயச்சித்தங்கள் செய்துகொண்டுபின்புதருமமார்க்கத்திலேஒழுகுதல்வேண்டும் சந்நியாசம் செய்துக்கொண்டு நியமத்தோடிருந்து மரித்தவனுக்குஅவன்அவ்வாச்சிரமம் பெற்றநாள்முதல் மரித்த தினவரையிலுமுள்ள நாள்களுக்குநாளொன்றுக்குஇரண்டுயாகபலன் உண்டாகும். பிணியால்துன்பப்பட்டு மரணகாலம் அடுத்ததென்று எண்ணிச் சந்நியாசாச்சிரமம் பெற்றுப்பின்புபிணிநீங்கிப்பிழைத்து இல்வாழ்க்கையில் உடன்படுவனேல் அவன் மகாரோகம் அடைவன் அவனினும் பாபி ஒருவனும் இலன் அவனை யொருவர் பார்க்கவு மாகாது மனை மனைவி மக்கள் முதலியோரை நெடுங்காலம் பிரித்து நெடுந்தூரஞ் சென்று தீர்த்த யாத்திரை செய்கிறவனுக்குப்பிரமாதிதேவரெல்லாரும்வேண்டியவற்றைக்கொடுக்கின்றனர் திவ்யதேசயாத்திரையை உத்தேசித்துச்சென்று விதியால் வழியில்மரிப்பனேல் அவன் சுவர்க்கம்புகுவன். சந்நியாசிகளையும் யாத்திரை செய்வோர்களையும்தேவரெல்லாருங் காப்பாற்றுகின்றனர் விசேஷமாய் விஷ்ணுகணங்களே அவர்களை ரட்சிக்கின்ருர்கள்மரிக்கவேண்டுமென்றேபுண்ணியக்ஷேத்திரத்தில்நெடுங்காலம் வசித்துச் சிறிது தீவினையால் வேறிடத்தில் மரிப்பனேல் அவன் மறுசன்மத்தில் காவேரிதீரத்தில் வைதிக பிராமணகுலத்தில் சர்வசாஸ்திர சம்பன்னனுய்நல்லொ

௧௨-வது படம்

மரித்தபிணம்.

பரபுருஷனைச் சேர்ந்தவள்.

முக்கம் உடையவனாய் பகவத் பாகவத ஆசாரிய பக்தியுடையவனாய்ப் பிறந்து இறுதியில் நல்லுலகடைவன். இன்னக்ஷேத்திரம்போய் அங்கே மரிப்பேன் என்றும் அங்குமரிக்காமல் மீளேனென்றும் அறங்கரைநாவின் நான்மறைமுற்றிய அந்தணர்சந்நிதியில் சங்கற்பம்செய்து கொண்டு சென்றவன் மீண்டும் மனைக்கண் வருவனேல் அவன் மகாபாபி ஆவன் அவனும் பிராயச்சித்தம்செய்துகொள்ளவேண்டும். மரணகாலம் அணித்தாயது என்பதையறிந்து விஷ்ணு க்ஷேத்திரங்களில் மரிக்கவேண்டுமென்று யாவன் நடக்கின்றானோ அவன் நடக்கும் அடிகளுக்கெல்லாம் அடியொன்றுக்கு ஒருகோதான பலன் அடைவன் எக்காரணத்தினாலேனும் அங்ஙனம் சென்றவன் திரும்பி வருவனேல் அவன் நடந்த அடிகளுக்கு அடியொன்றுக்குஒருகோவைக்கொன்றதோஷம் அடைவன். கிருகத்தில் ஒருவன் செய்கின்றபாபங்கள் திவ்விய தேசங்களில் பகவத் பாகவத சேவையாலும் தீர்த்தப்பிரசாதங்களாலும் நிவர்த்தியாகும் க்ஷேத்திரங்களில் செய்யும் பாபம் எவற்றாலும் எந்நாளும் நிவர்த்தியாகா.

கருடா! அந்நியனுக்கு உதவி புரிதலிலும் தனது தாய்தந்தையருக்கும் உடன்பிறந்தாளுக்கும் உடன்பிறந்தானுக்கும் வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தலே விசேடமாம் புத்திரன் தந்தைக்குப் பொருள்முதலியவை கொடுத்தால்உத்தமபிராமணனுக்குக்கொடுத்தலால்உளதாகும் புண்ணியத்தினும் நூறுபங்கு அதிகபுண்ணியம் பெறுவன் தாய்க்குக் கொடுத்தால் ஆயிரம்பங்கு அதிகம்பெறுவன் சகோதரிக்குக்கொடுத்தல் லட்சம்பங்கு அதிகம் எய்துவன் சகோதரனுக்குக் கொடுத்தால் புண்ணியத்துக்குக் கணக்கேயில்லை வருந்தித் தான்பெற்றபொருளை நல்லவிநியோகம் செய்தல்வேண்டும் யாவன் இறத்தலை மறந்து நிலையில்லாத சரீரத்தைப் போஷித்து ஆடையாபரணங்களால் அதனையலங்கரித்துச் சமுசாரசாகரத்திலேயே முழுகுகின்றானோ அவனைப் பார்த்து இச்சீவன் திற

ன். இங்ஙனமே மானிடசன்மம் பெற்றும்கருமத்தால்இ வன் நமது கைப்படுவோனே யாமென்று யமன்சிறிக் கின்றான்.

ஒருத்தி பரபுருஷனைச் சேர்ந்து பெற்ற மகவை அ வள் ஆமுடையான் எடுத்துமடியில்வைத்துக்கொஞ்சிக் குலாவும்போது இக்குழந்தையை இவனோபெற்றான். நம் மைப்புணர்ந்து பெற்றவன் வேறொருவனாயிருக்க, அஃ துணராமல், இவன் தான்பெற்றான்போலவும், தனக்குரி யதுபோலவும் கொண்டாடுகின்றானே என்று நினைத்துக் கணவன் குழந்தையோடு குலாவுதலைக் கண்டும் மகிழ்வா ளென எண்ணுமாறு இதழ்பிதுக்கி நகை புரியும்கள்ள மாதுபோல,பூதேவியானவள் அளவற்ற நிலனையும், கொள்ளக்குறையா நிதியையும் அடைந்தும்,தான்உடாதும் உண்ணாதும்,பிறர்க்குக்கொடாது, பொருளீட்டி வைக்கு ம் முழுமகனைப்பார்த்து இவனுக்கே யாமுரியேமோ? அஃதுணராது,எனது எனதுஎன்கின்றானே என்று வாயா ரச்சிரிப்பாள் பூமியும் மற்றபொருளும் ஒருவனுக்கே உ ரியவோ? நமது நமது என்று பிதற்றித் திரிந்தோரெல் லாரும் இறுதியில் நீத்தேகினரே என்று நல்லாற்றில்ஒ ழுகி உயிர்களுக்குஉதவிசெய்துபூதானம்செய்கின்றவனை ப் புவிமகள் நம்மாளுடையான் நல்லன். அவனால் நாம் சத்பிராமணன் கையில் கொடுக்கப்பட்டோமேயென்றுஉ வக்கின்றாள் பூதானம் செய்தவனும், புனலில் மூழ்கியே னும் பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்தேனும் தவம் செய்தவ னும்,மகங்கள்புரிந்தவனும்,யுத்தத்தில் பின்வாங்காமல் முன்னின்றவனும்இகத்திலும்பரத்திலும்உறுதிபெறுவ ரென்றருளினர்.

இருபத்துநான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமநுசார்கள் திருவடிகளே சரணம்.

௯௫-வது படம்.

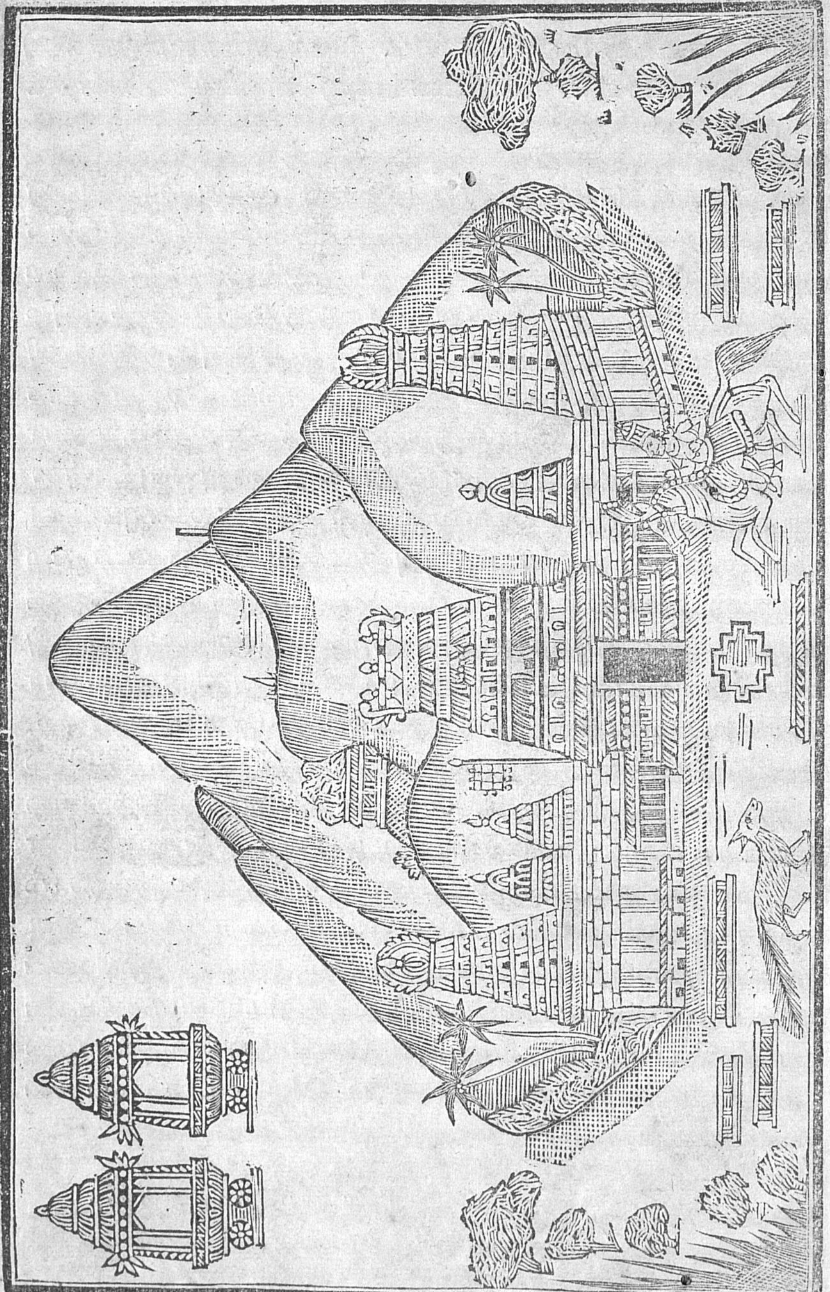

ஸ்ரீ காசிக்ஷேத்திரம்.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

சூதமகாமுனிவர் நைமிசாரணியவாசிகளே! கருடபகவான் ஆதிமத்தியாந்தரகிதனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனைத்தொழுது சகதிசா! நித்திய சிராத்தம் எங்ஙனம் புரியத்தக்கது? நவின்றருளுக வெனலும் அறவாழியந்தணன் புள்ளாசனை நோக்கி தார்க்ஷியா! நாள்தோறும் ஒரு சத்பிராமணனுக்குப் போசனஞ்செய்வித்து அன்னமும் புனலும் ஒருகடத்தில் நிறைத்து அதனை அவ்வேதியனுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் இந்த நித்திய சிராத்தத்தால் மாய்ந்தசீவன் இன்ப மடைகின்றனன் அச்சீவனை ஒருவருஷம் வரையிலும் வழியில் நடத்திக்கொண்டு யமலோகம் சாரும் தூதரும் அச்சிராத்தத்தால் திருப்தி யடைந்து அச்சீவனுக்கு இதஞ்செய்கின்றனர். இறந்த பன்னிரண்டாநாள் சங்கற்பப்பூர்வமாய்ப் பன்னிரண்டுகடங்கள் தானஞ்செய்தல்வேண்டும், தரித்திரனாயினும் ஸ்ரீவிஷ்ணு பகவானைக் குறித்துப் பெரிதாகிய ஒருகடமும் சித்திரகுப்தனைக்குறித்து ஒருகடமுங்கொடுத்தல்வேண்டுமென்று அருளினர். கருடபகவான் பரமாத்துமனைவணங்கிப் பரமபதநாதா? மோக்ஷமும் சுவர்க்கமும் எந்தக்ஷேத்திரங்களில் மரித்தால்கிடைக்கும்? அவ்விரண்டும் எக்கருமங்களைச் செய்தால் கிடைக்கும்? புகன்றருளுக வெனலும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் வைனதேயா அயோத்தியா, மதுரா, மாயா, * காசி, காஞ்சி, அவந்திகா, துவாரகாஎன்ற சப்தபுரிகளில் எதிலேனும் ஒன்றில் துஞ்சுவோன் நிரதிசய இன்பவீடாகிய நம்முலகுஎய்துகின்றனன் சந்நியாசியாச்சிரமம் பெற்றுமரிக்கின்றவனும் ஸ்ரீவிஷ்ணு

* காசி இப்போது சிவக்ஷேத்திரம் ஆதியில்விஷ்ணு க்ஷேத்திரம். சிவன் பிரமஹத்தி தோஷங்களால் பீடிக்கப்பட்டு புவியெங்கும் திரிந்து காசிக்ஷேத்திரம்வர, உடனே அம்மகாபாதகம் நீங்க அச்சிவன் அப்போது அந்தக்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீயப்பதியைத் திருவடிதொழுது கைலைமலைசேர்வான் அகலமீண்டும் அப்பாதகம்வந்துபற்ற கபாலி திரும்பிக் காசியினுட் புகுந்து உலகையுண்டுமிழ்ந்த ஒருவனைவணங்கி உற்றவாறுரைத்துச்சுருதிமூர்த்தி நீ எழுந்தருளியிராநின்ற இந்த க்ஷேத்திரத்தை அடியேனுக்குத் தந்தருள்வை

பக்திசெய்து மரிக்கின்றவனும் ஸ்ரீராமகிஷ்ணுதி நாமங்களைப்புக துஞ்சுகின்றவனும் இன்பவீடடைகின்றனர். திருத்துழாய்வைத்துவிருத்திசெய்கின்றவனும், அதற்குப்புனல் பாய்ச்சுகின்றவனும்பாபம் நீங்கிநல்லுலகடைகின்றனர் கோவுக்கும் பிராமணனுக்கும் குழந்தைக்கும் ஆபத்துவந்தகாலைதன்னுயிரைவிட்டாயினும் அவற்றை யாவன் ரட்சிக்கிருனோ அவன் இறுதியில் தேவரெல்லாம் எதிர்கொள்ளச் சுவர்க்கம் சேர்கின்ருன் ஸ்ரீரங்கத்திலேனும், காசியிலேனும் குருக்ஷேத்திரத்திலேனும் பிருதுக்ஷேத்திரத்திலேனும், பிரபாச தீர்த்தத்திலேனும் ஸ்ரீகாஞ்சியிலேனும் திரிபுஷ்கரத்திலேனும் பூதேஸ்வரத்திலேனும் மாண்டவன் வீட்டுலகெய்துகின்றனன். ஏழு அல்லதுஎட்டுவயதுள்ள கன்னிகையைமணப்புரிந்தவனும், வேதசாஸ்திரங்களையுணர்ந்தவனும் கன்னிகையேனும், பூமியேனும், கிருகமேனும். கோவேனும், திலபருவதமேனும் யானையேனும்தானங்கொடுத்தவனும் சுவர்க்கம் எய்துவர். கிணற்றையும் நடவாவியையும், குளத்தையும். தேவாலயத்தையும் புதுக்கினவன்முன்னமே அவற்றையுண்டாக்கினவனினும் அதிகபுண்ணியமடைந்துவிண்ணுலகுசார்வன். குசைப்புல்லாலேனும் வீடுகட்டித்தானம் செய்தவன் மூன்றரைக்கோடிவருடம் சுவர்க்கவாசம் செய்வன். பிராமணருக்கு வுருஷாசனம்கொடுப்பவனும் சுவர்க்கம் எய்துவன் என்றருளினர்.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளேசரணம்.

யேல் மகாபாதகத்தாலே பீடிக்கப்படாமல் இவணிருப்பேனென்று பிரார்த்திக்க, பரமகாருண்யனுகிய பகவான்காசியை அரனுக்குக்கொடுத்துப் பிரயாகையில் எழுந்தருளினரென்று நாரதீய புராணம் நவிலாநின்றது பின்புசிலர் சிவனைக் குறித்துத் தவம்புரிந்து முத்திவேண்ட, அச்சங்கரன் பிரமனைநோக்கி, எந்தையே! அடியேன்முத்திகொடுக்கும் தெய்வமென்றுஎண்ணி அடியேனைச் சிலர் முத்திகேட்கின்றனர் அவர்களுக்குநான்முத்திகொடுக்க ஒருபாயம் அருளுதியென்று பிரார்த்திக்கச், சதுமுகன் சம்புவை நோக்கி! இராமநாமத்தை யோதிக் காசியில் இறப்போர்க்கு முத்திகொடுவென்று அருள, அரன் அதுமுதல் அங்ஙனம் முத்திகொடுக்கின்றன னென்று அசத்திய இராம அரகங்கீதை கூறுகின்றது.

இருபத்நாலும் அத்தியாயம்.

சூதர் ஸ்ரீ அரிதாசர்களே! பின்னர் வேதவுருவன்சகத்காரணனை நோக்கி ஸ்ரீசர்வேசர் ஆசௌசம் இன்னவகையுளவென்று அடியேனுக்குக் கூறியருளவேண்டுமெனலும், ஆதிநாயகன் விநாயகா! பிராமணனுக்குப் புத்திரன்பிறந்தாலும், விப்பிரன் மாய்ந்தாலும் தாயத்தார்களுக்குப் பத்துநாள் வரையில் ஆசௌசம் உளது. ஆசௌசமுடையோர் தேவதாராதனம் ஓமம் முதலியவற்றைச் செய்யலாகாது ஆசௌசமுடையோர் வீட்டில் அது நீங்கும் வரையினும்எவரும்உண்ணலாகாது நெருப்பில் விழுந்து இறந்தவனுக்கும். சிங்கம் முதலியமிருகங்களால்மாய்ந்தவனுக்கும், தேசாந்தரங்களில்துஞ்சினவனுக்கும் உடனே கருமம் செய்யலாகாது. ஆதலால், கிரியை செய்யத்தொடங்குநாள்முதல் ஆசௌசம்உண்டாகும் இறந்தானென்று கேட்டவுடனே ஸ்நானமாத்திரம் செய்தல்வேண்டும் அரசனுக்கும், தவம்செய்யும்பூசுரனுக்கும், மகம்புரியும் விப்பிரனுக்கும் அவர்கள் தாயத்தார் இறந்தால் ஆசௌசமில்லை. ஒருவனுக்குப் பெண்பிறந்தால் அதன் தாயத்தாருக்கு ஆசௌசம் இலது. பெற்றதாய்க்கு மாத்திரம் பத்துநாள் ஆசௌசமுளதென்பதும், தந்தைக்கு ஸ்நானமாத்திரம் போதுமானதென்பதும்சிலர் அபிப்பிராயமாயிருக்கின்றன. மணக்கோலங்கொண்டிருக்கும் காலத்திலும், யாம்செய்யும் காலத்திலும், உற்சவத்துக்காகக்கங்கணம்பூண்டகாலத்திலும் ஆசௌசம்நேர்ந்தால் அவ் ஆசௌசம் அத்தொழில் பூண்டாருக்கு அக்காலங்களில் இலது. ஒருஆசௌசம் நேர்ந்தகாலத்தில் இடையில் வேறொருஆசௌசம்வந்தால் முன்னமேவந்தஆசௌசத்தோடு பின்வந்ததும்தாயத்தார்களுக்கு நிவர்த்தியாகும். ஆசௌசம்வருமுன் பிராமணருக்குக் கொடுப்பனவாய் உத்தேசித்திருந்தவற்றை ஆ

சௌசம் வந்தபின்பும் கொடுக்கலாம் பிராமணர்களும் வாங்கலாம் கோக்களையும் பிராமணர்களையும் ஸ்திரீகளையும்இரட்சிக்கும் விஷயத்திலும், யுத்தபூமியிலும் ஒருவன் உயிர்விடுவனேல் அவனைச்சேர்ந்தவர்களுக்குஒருநாள் மாத்திரம் ஆசௌசம் உளது ஆசௌசமே இலது. ஸ்நானம் செய்தலேபோதுமானது என்பாரும் உளரென்று அருளினர்.

இருபத்தாறும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்திருவடிகளேசரணம்.

—*—

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் மாதவர்களே ! கருடபகவான் மாதவனைநோக்கித் துன்மரண மடைந்தவன்எக்கதியடைவன்? அவனுக்கு எவ்விதம்கருமம் செய்யத்தக்கது? மொழிந்தருளுகவெனலும் இலக்குமிநாயகன், காலால்தாண்டியேனும், கழுத்தில் சுருக்கிட்டுக்கொண்டேனும் விஷமுண்டேனும் அக்கினியில் விழுந்தேனும் வைரப்பொடி உண்டேனும் மரித்தவனும் பறவை மூக்கினுலேயும்எருதுமுட்டியேனும், சலத்தில் விழுந்தேனும், நாய்நரிகள் கடித்தேனும், குஷ்டரோகத்தாலேனும், தேகத்தில் புழுஉண்டாகி மரித்தவனும் பிராமணயவனராலேனும் மிலேச்சராலேனும் சண்டாளராலேனும், அடிப்பட்டுத்துஞ்சினவனும் இடிவிழுந்தேனும் மரம்விழுந்தேனும் மாண்டவனும் சூத்திரஸ்திரீயையேனும், வண்ணாத்தியையேனும் தீண்டி ஸ்நானம் செய்யாமல் மாய்ந்தவனும்நற்கதிபெறுமல் நரகமெய்துவர். அங்ஙனம்மரித்தவரைச் சார்ந்தவர்கட்கு ஆசௌசமில்லை அவர்கள்உடனேகிருத்தியம்செய்யவேண்டுவதுமில்லை நாராயணபலி செய்தபின்புகருமம்செய்யலாம் துன்மரணமடைந்தவன் பிராமணனுயின் ஆறுமாதத்திற்குப் பின்பும் க்ஷத்திரிய

னாயின் இரண்டுமாதத்திற்குப் பின்பும், வைசியனாயின் பதினைந்துநாளுக்குப்பின்பும் சூத்திரனாயின் இறந்தவுடனும் கருமம்செய்யத் தக்கது கங்காதீரத்திலேனும் யமுனா தீரத்திலேனும் நைமிசவனத்திலேனும், புஷ்கரக்ஷேத்திரத்திலேனும் அரசமரத்து நிழலிலேனும், பசுமாட்டுக் கொட்டிலிலேனும், இல்லத்திலேனும் நாராயணபலி செய்தல் வேண்டும்.+ வேதமந்திரங்களாலே ஸ்ரீவிஷ்ணு பகவானை ஆராதித்துஸ்தோத்திரம்செய்து தெற்குமுகமாயிருந்துகொண்டு சங்குசக்கரபீதாம்பரதாரியாயும் நித்தியனாயும், சர்வாந்தர்யாமியாயும் திவ்ய மங்கள விக்கிரக அனந்தகல்யாணகுணவிஸ்வரூபனாகியும் இராநின்றஸ்வாமி! *மரித்தவனுக்கு நற்கதிகொடுத்தல்வேண்டுமென்று அப்பகவானைப் பிரார்த்தித்துந் தியானித்துப் பத்திபூர்வமாய்ப் பிராமணருக்குப் போசனம் செய்வித்துத்தானியதானம்கொடுத்துப் பிண்டதருப்பணமுதலிய யாவும் புரிதல்வேண்டும் அங்ஙனம் புரிந்ததினத்துக்கு மறுதினத்தில் சுவர்ணத்தினால் ஸ்ரீவிஷ்ணு பிரதிமையொன்றும், தாமிரத்தினால் உத்திரப் பிரதிமையொன்றும், வெள்ளியினால் பிரமப்பிரதிமையொன்று இரும்பினால் யமப்பிரதிமையொன்றுமசெய்து மேற்கில்விஷ்ணுவையும் கிழக்கில் பிரமனையும் தெற்கில் யமனையும் வடக்கில் உருத்திரனையும் மத்தியில்மரித்தவனையும் வைத்துப் பூசித்து ஐந்துகும்பங்கள்வைத்து அவற்றில்நவரத்தினங்கள் பெய்து பூணூல் சார்த்தி அலங்கரித்து மேற்கூறிய ஐந்து தேவர்களைக்குறித்துச்சிராத்தம்செய்து பிண்டம்வைத்துஎட்டுத்தானங்களுமசெய்து, செம்புப்பாத்திரத்தில்திலமும் இரணியமும்வைத்துத் தானம்கொடுத்துஇருக்குவேதமுணர்ந்தவருக்குப் பயிருடன்பூதானமும் எசுர்வேதமோதியவருக்குக் கன்றுடன் ஆனும்சாமவேதம்வல்லவருக்குச் சம்பாநெல்லும்கொடுத்தல்வேண்டும்முந்நூற்றறுபது*பலாச இலைக் காம்பினால் மரித்தவனதுசரீரம் போல ஒன்று செய்தல்வேண்டும்.

கருடா! முந்நூற்றறுபது காய்புகளுக்கும் விவரம் சொல்லுகின்றும் சிரசுக்கு நாற்பதும், கழுத்துக்குப் பத்தும்; மார்புக்கு இருபதும், வயிற்றுக்கு இருபதும்; இருகரங்கட்கு நூறும்; இடைக்குஇருபதும் தொடைகளுக்கு நூறும், முழந்தாள்களுக்கு முப்பதும் ஆண்குறிக்கு நாலும், விருஷணங்களுக்கு ஆறும்; கால்களுக்குப்பத்தும் வைத்து மீண்டும் சிரசுக்குத் தேங்காயும் முகத்திற்குப்பஞ்சரத்னமும் நாவுக்கு வாழைப்பழமும் மூக்கிற்குஎட்பூவும் காதுக்கு எள்ளும் நரம்புக்குத் தாமரைத்தண்டும் தசைக்கு அன்னமும், இரத்தத்துக்குத் தேனும் மயிர்களுக்குச் சவரியும் தோலுக்குக்கிருஷ்ணசினமும் ஸ்தனபிரதேசத்துக்குக் குன்றியும், நாபிக்குத் தாமரைப்பூவும், விருஷணத்திற்குப் பனங்காயும் வைத்துக் சந்தன புஷ்பங்களால் அலங்கரித்துச்சாஸ்திரப்படி கிருத்தியம்செய்தல்வேண்டும் இங்ஙனம்செய்யின் துன்மரணமடைந்தவன் நற்கதியடைவன். இவ்விதம் கருமம்செய்யும்புத்திரனுக்குப் பத்துதினமும்மற்ற தாயத்தார்களுக்கு மூன்றுதினமும் ஆசௌசம் உளதுஎன்றருளிப் பின்னும் அருளுகின்றனர்.

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம் மூற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர் திருவடிகளேசரணம்

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

சூதமாமுனிவர் மறந்தும் புறந்தொழாத திருமாலடியார்களாகிய நைமிசாரணிய வாசிகளே! பின்னர்ச் சர்வஜ்ஞன் எம்மையாளுடைய பிரானைநோக்கி வைனதேயா! விருஷோற்சர்க்கத்தைக்குறித்துவேறொருபிரகாரம் சொல்லுகின்றேம்கேண்மோ? முன்னமேசொன்ன தினங்களில் ஒன்றில்ஸ்தலசுத்தி செய்தபின்னர் அக்கினிபிரதிஷ்டைசெய்து ஒரேவருணமுடைய காளைக்கன்று ஒன்றும்அதற்குச் சிறிதாய்க் கடாரிக்கன்று ஒன்று கொண

ர்ந்து அவ்விரண்டனையும் மஞ்சனமாட்டி வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரித்து; வாலில்தருப்பணம்செய்துவிடுத்து நாந்திசிராத்தம் செய்து ஒருபக்ஷம் வரையிலும் பிராமணர்களுக்குப் போசனம் செய்வித்துவெள்ளி, தலம்,உதககும்பம், வஸ்திரம் ஆகிய இவற்றைத் தானம் செய்யின் நூற்றொருதலைமுறையிலுள்ளோர்களும்சுவர்க்கம்புகுவர். இதனைக் காமிய விருஷோற்சர்க்கம் என்பர் என்று பகர்ந்தருளிப் பின்னும் பகருகின்றனர்.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளேசரணம்.

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

வியாசர் மாணாக்கர், ஸ்ரீ ஹரிகதாசங்கீர்த்தனசீலர்களே? புருஷோத்தமன்,வைனதேயா?சீவன் இன்பம் துன்பம் அடைவதற்கு அவன்செய்தநல்வினைதீவினைகளே காரணமாகும். சீவர் பலராயிருக்க ஒரு சன்மத்தில் ஒரு சீவனால் செய்யப்பட்ட கருமம் தன்னைச்செய்தவன்இன்னனென்றுஎங்ஙனம் அறிந்து மறுசன்மத்தில் அவனை எப்படியடையும்? என்று ஐயப்படவேண்டாம் ஓரிடத்தில் ஆன்கள் பலவாயிருக்கக் கன்று தன்னையீன்றபசுவையே அடைதல்போலக் கருமம் தன்னைச்செய்தவன் யாவனோ அவனையே தவிராது அடையும். வைனதேயா! பூதானம் செய்தலினும் உத்தமதானம் வேறில்லை மெய்பேசுதலினும் புண்ணியம் வேறில்லை. பொய் சொல்வதினும், பொய்பத்திரம் எழுதுதலினும் பாபம் வேறில்லை பூமி முதற்கடவுளாகியஸ்ரீவிஷ்ணு சம்பந்தியாகலாலும் சுரபிகள்சூரியனுடையதிருக்குமாரத்திகளாகலாலும்சுவர்ணம் அக்கினியின் மகவாகலாலும், அம்மூன்றனையும் தானம்செய்வோன் மூன்றுலோகங்களையும் உடையவனாய் தானஞ்செய்த பலன் அடைவன். ஒருகோவினுடைய தோலின் அளவுஒருவன்தானம்செய்யினும்அவன்மகா

பாபத்தினின்றும் நீங்குவன். பூதானம் கொடுத்து அவா விஞல் அப்பூமியை அபகரிக்கஎத்தனித்தவனும், தான ம்கொடுத்தபூமியின்பலனைத்தானம்வாங்கினேன் அடை யாமல் கெடுத்தவனும், தானம்கொடுத்த நிலத்தின்பேரில் ஒருவன்வழக்கிட்டால் தானம் வாங்கினவனுக்கு உதவி செய்யாதவனும் பிரளயகாலம் வரையிலும் நரகவாசம் செய்வர். ஒருவன் ஒருவிருத்தியால் வாழ்ந்துகொண்டிரு க்க, அவ்விருத்தியைக் கெடுத்தவன் ஆயிரம் கோவைக் கொன்ற தோஷமடைவன். ஒருவனுக்கு ஒருசீவனம் செ ய்வித்தவன்லக்ஷம் கோதானம்செய்தபலன் அடைவன் நூறுகோதானம் செய்தலினும்ஒருகோவைக்கோல்கொ ண்டு ஓச்சாமலும், களவாடாமலுமிருத்தல்நலமாம் ஒரு வன்ஒருகோவைக்கொன்று நூறுகோதானம்செய்யினும் கொன்றபாபமே மேலாகும். நல்ல சீலனுய் நான்மறைப யின்றநாவினனுய் உள்ள ஒரு உத்தமபிராமணனைவழிப ட்டுக் கிருககிருத்தியங்களில்அவனுக்குச் சிந்தையில்லா மற்செய்தல் அசுவமேதம் செய்தலினும்மிக்கவிசேடமா ம் யாகம்செய்யின் அப்பிரத்தியட்சராகி யசுர் உளமுவக் கின்றனர் இதனல் பிரத்தியட்சனுகிய பூசுரன் உவக்கின் ருன். அரசன் பிராமணனுடைய பொருளை யபகரித்துச் சதுரங்கசேனைசேர்த்து யுத்தம்செய்யின் அச்சேனையுத்த பூமியில்ஒருங்குமடியும். தன்னுலேனும், தனது முன்னோ ர்களாலேனும் விப்பிரனுக்குக் கொடுத்தபொருளை அபக ரிக்கலாகாது. அதனை அபகரித்தவன் அறுபதினுயிர வ ருடம்மலத்தில் கிருமியாய்ப் பிறப்பன். பொருள்மேலா சையால் கபடத்தோடு நண்பாடிப் பிராமணர்க்குரியதை அபகரித்தவன் நெடுங்காலம் நிரயத்தில்உறைவன்இரு ம்புப் பொடியேனும், கருங்கற் பொடியேனும், விஷமே னும் உண்டு ஒரு வினையாலே சீரணம் செய்து கொள்ளி னும் கொள்ளலாம். பிராமணருடைய பொருளை உண்டு சீரணம் செய்தலுக்குத் திரிலோகத்திலும் ஒருவினையும் இலது. தெய்வத்தின் பொருளை அபகரித்தாலும், வேதிய

ர்பொருளை அபகரித்தாலும், அவ்விப்பிரரை அவமதித்தாலும், குலம் நாசமடையும். சாஸ்திரப் பயிற்சியும் ஒழுக்கமுமுடைய உத்தமபிராமணனையாராதித்து, அவற்றைச் சிறிதும் அறியாத பிராமணனை அவமதித்தால் தோஷமிலது. சத்பிராமணனுக்குக் கொடுத்தால் அக்கினியில் ஆகுதிசெய்தலை ஒக்கும் அசத்பிராமணனுக்குக்கொடுத்தால் சாம்பலில் ஆகுதிசெய்தலை ஒக்கும். சங்கராந்தி புண்ணியகாலத்தில் தான தருமங்கள் செய்யின் அவற்றை ஆதித்தன் அளவில்லாமல் விருத்தி செய்கின்றான் இருபிறப்பாளருக்குரிய அறுதொழில்களுள் ஓதுவித்தலும் யாகம்செய்வித்தலும், தானம் ஏற்றலும் ஆகியமுத்தொழில்களில் தானம் வாங்கலாலே அதிக தோஷமிலதுவாங்குதலாலுளதாகும் பாபம் ஸ்நானஜபங்களால் நிவர்த்தியாகும். மற்றஇரண்டால்வரும்பாபம் நிவர்த்தியடைதல் அரிதாகும். ஒழுக்கத்தினின்று நீங்காமலும், பரான்னம் புசியாமலும் உள்ள பிராமணன் கடல்புடைசூற்றிப் புவிமுழுதும் தானம் வாங்கினும் அவன்தோஷத்திற் குட்படாமல் தானம்கொடுத்தவனுக்குவிசேடபலனைஉண்டாக்குவன் என்றருளிப் பின்னும் கூறுகின்றனர்.

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

முப்பதாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர், துவாதசோர்த்துவபுண்டரந்தரித்த திருமேனியையுடைய பரமவைதிகர்களே! வாசுதேவன் விந்தை புத்திரனைநோக்கி, விநாயகா! நான்குவயதுக்குமேல் பன்னிரண்டுவயதுவரையில் குழந்தைகள் செய்யும் பாவம் தாய்தந்தையரைச் சாரும், தாய்தந்தையரிலராயின் அக்குழந்தைகளை ரட்சிக்கின்றவர்களைச்சாரும். அப்பாபத்துக்காக அவர்கள் பிராயச்சித்தம்செய்துகொள்ளவேண்டும், குழந்தைகளுக்குப்பாபமில்லை குழந்தை

களை அரசன் தண்டிக்கலாகாது. அதுநிற்க, பிணியால் பீடிக்கப்பட்டு ஸ்நானம் செய்யக்கூடாமலிருக்கின்றவனுக்குஆசௌசம்நேர்ந்தால் ஆசௌசமில்லாதொருவன்பத்தாவர்த்தி ஸ்நானம்செய்து ஓராவர்த்தி அவனைத்தீண்டி, மீண்டும், அவ்விதம் பத்துஸ்நானம் பத்தாவர்த்தி செய்து பத்தாவர்த்திதீண்டுவானாகில் அவன் சுத்தனாகின்றான் பகவான்இலனென்றுகுழறுகின்றவன்யாவனோ அவன் மகா பாபியாவன் அவனுக்கும் துன்மரணமடைந்தவனுக்கும் உத்திரகிரியை செய்யவேண்டுவதில்லை அங்ஙனம் இறந்தவன் யாகம் செய்தவனாயின் அக்கினியை நீரிலும் ஔபாசனத்தை நாற்சந்தியிலும் பாத்திரங்களை நெருப்பிலும் எறிதல்வேண்டும் பின்பூவருடம் முடிகின்றகாலத்தில் தயையுடைய புத்திரன்சுக்கிலபட்சம் ஏகாதசியில் ஸ்ரீ விஷ்ணுவையும் யமனையும் ஆராதித்து மரித்தவனைக் குறித்துப்பத்துப் பிண்டங்கள்போட்டு அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு சென்றுபுனலில் போட்டு தெற்குமுகமாய்நின்றுமரித்தவன்பெயரைமூன்றுவர்த்தி இறைந்துசொல்லாநின்று நீராடி இல்லமணுகிஉபவாச மிருந்து மறுதினம்வேதசாஸ்திரமோதிய ஏழுஅல்லது ஐந்து பிராமணர்களைவரித்துமத்தியான்னத்தில் வடக்குமுகமாய் அவர்களை ஆசனத்தில்இருத்திஆராதித்துப் பீதகவாடைப் பிரானைப்பூசித்து அப்பிராமணர்களுக்குப் போசனம் செய்வித்து ஸ்ரீவிஷ்ணுவுக்கும் பிரமனுக்கும் உருத்திரனுக்கும் தூதர்களுடன் யமனுக்கும் மரித்தவனுக்கும் கிரமமாய் ஐந்துபிண்டம்வைத்துத் துஞ்சினவனுடைய பெயரையும் கோத்திரத்தையும்சொல்லி ஸ்ரீ விஷ்ணுநாமங்களை யுச்சரித்து மாய்ந்தவன் பிதிரரோடு சேராமையால் அவனதுஐந்தாம்பிண்டத்தை எடுத்தகற்றிப் பின்பு தண்டம் சமர்ப்பித்துத்தானங்கள் கொடுத்து மேற்சொன்ன பிராமணர்களில் மரித்தவனது ஸ்தானத்தி லிருக்கின்றவனுக்கு அதிகம் தக்ஷிணை கொடுத்துப்பகவான் திருப்தியடைந்து கடாட்சிக்கவேண்டுமென்று பி

ரார்த்தித்து, அந்தணர்களைப் பிரதட்சண நமஸ்காரம் செய்து பின்பு தெற்கு முகமாய் இருந்து தருப்பணம் செய்தல் வேண்டும். இன்னும் விசேடமாய்ச் செய்யவேண்டுமென்று புத்திரனுக்கு மனமிருந்தால் சுவர்ணத்தினுல்சர்ப்பம்செய்துசாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி யாவும் செய்யலாம் என்றருளி வருடசிராத்தம்செய்யவேண்டிய விதி கூறியருளுவார்.

முப்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளேசரணம்

—*—

முப்பத்தொன்றும் அத்தியாயம்.

சூதர் திருமாலடியார்களே! சாட்குண்ணியபரமன்பட்சிராஜனைப்பார்த்துக் காசியபதனயா! புத்திரன் முதலியோர் தாய்தந்தையர் முதலியோரைக் குறித்து வருடந்தோறும் சிராத்தம்செய்தல்வேண்டும். தந்தைதன்புத்திரனுக்கும் தமயன் தனதுதம்பிக்கும் சிராத்தம் செய்யும்படிநேரிட்டால்தலைமுறையிலுள்ளோரைக் குறிக்காமல் இறந்தவனைக்குறித்து மாத்திரம் செய்தல்வேண்டும்புத்திரன் தாய்தந்தையருக்கு செய்வானாயின் மூன்றுதலைமுறையைக் குறித்தே செய்தல்வேண்டும் ஆசௌசம் விருத்திமுதலியவைநேரிட்டால்அவை நீங்கியதினத்தில்சிராத்தம் செய்தல் வேண்டும் மரித்தவனுக்குக் கிருத்தியம் செய்யும்போதே சபிண்டீகரணம் செய்யாமல் மாசிகமாத்திரம்செய்துவரும்போது ஆசௌசம நேர்ந்து மாசிகம் நிறுத்தப்பட்டால் அம்மாசிகத்தை மறு மாசிகத்தோடு சேர்த்துசெய்தல்வேண்டும். சபிண்டீகரணம்செய்து மாசிகம் செய்யப்பட்டுவந்தால்ஆசௌசத்தால் நின்றமாசிகத்தை அவ் ஆசௌசம் நீங்கிய தினத்தில்செய்யலாம் பூணூல்பூணாத புத்திரன் சிராத்தம் செய்யும்படி நேரிட்டால் சங்கற்பவிதானமாய்ச் செய்தல்வேண்டும்ஒரேகாலத்தில் தேசாந்தரத்தில்பலர் துஞ்சினரென்று கேள்வியுற்

ருல் யாவன் இறந்தானென்று முன்புகேட்டானோ அவ
னுக்கு முன்பும் மற்றவருக்குப்பின்பும் கிரியை செய்தல்
வேண்டும் மரித்ததினந் தெரியாமல் செத்தாரென்று மா
த்திரங் கேள்வியுற்ருல் அமாவாசையில்கருமஞ்செய்தல்
வேண்டும் தினந்தெரிந்துமாதந்தெரியாவிட்டால் ஆடி,
புரட்டாசி மார்கழி மாசி இந்தமாதங்களில் கிருஷ்ணப
ட்சத்தில் அஷ்டமியிலேனும், அமாவாசையிலேனும்
செய்யலாம் தேசாந்திரத்தில் ஒருவன் இறந்த தினமாவ
துமாசமாவது தெரியாவிடின் யாத்திரைக்கு அவன்புற
ப்பட்டதிதியில் செய்தல்வேண்டும் ஒரு குடும்பத்துக்குத்
தலைவன் அவனைச்சேர்ந்தசிலரோடு தேசாந்தரஞ்சென்
றகாலை அவரில் ஒருவன்மரித்து அத்தலைவன்ஆங்குஆ
சௌசம் அநுஷ்டித்துப்பின்பு மனைக்குவருவனேல் அ
ந்தகாலத்தில் வீட்டிலிருந்த அவன் புத்திரன்வேகருரு
வருக்குச் சிராத்தம்செய்துகொண்டிருந்தால் வந்ததலை
வன் சிராத்தம்செய்துமுடியும்வரையிலும் தூரத்திலிருந்
துபின்பு வருதல்வேண்டும் சிராத்தத்துக்கு வரிக்கப்பட்
ட பிராமணன் மேற்சொன்ன சமாசாரத்தை முன்னமே
யுணர்ந்து சிராத்தம் செய்கின்ற புத்திரனுக்கு அதனை
சொல்லாமல் சிராத்தத்தில் சாப்பிட்டால்தோஷம் அப்பி
ராமணன் கையதாகும் தாய்தந்தையர் இறந்த திதியை
மறந்துவிட்டால் அஷ்டமியிலேனும் ஏகாதசியிலேனு
ம் அமாவாசையிலேனுஞ் செய்தல்வேண்டும். செய்யாம
ல் விடலாகாது சிராத்தஞ் செய்யாமல் விடுகின்றவன்யா
வனோ அவனே சண்டாளன். ஒருவன் மரிக்குங்காலம்வ
ரையிலும் நாள்தோறும் நித்தியசிராத்தஞ் செய்வனேல்
அவனுக்கு மிக்க நலமுண்டாகும் இறந்தவனைக் குறித்
தல்லாமல் உயிரோடுள்ளவன் தன் க்ஷேமார்த்தமாய்ச்
செய்யத்தக்கதாகிய இந்த நித்திய சிராத்தத்துக்கு விதி
யொன்றுமிலது ஆவாகனமுமிலது சாப்பிடுகின்ற பிரா
மணனுக்கும் யாதொரு நிர்ப்பந்த விதியுமிலது தினந்
தோறும் ஒரு பிராமணனுக்குப் போசனம் செய்வித்தல்

மாத்திரமே என்றருளி, ஓகருடா நீவினவியவற்றிற் கெல்லாம் விடைதந்தோம் இனிஏதேனும் வினவுவாயேல் செப்புகின்றோம் என்று பகர்ந்தருளினர்.

முப்பத்தொன்றும், அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

முப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ வியாசர்மாணுக்கர்பகவத்திருவாராதனபரர்களே கருடபகவான் வாசுதேவனைத் தொழுது சுவாமி! உலகில்தோன்றுகின்றசீவரில் இந்தச்சீவன் பூர்வசன்மத்தில் இன்னபாபம் செய்தவன் இந்தச்சீவன் இன்னபுண்ணியம் செய்தவனென்று பகுத்தறியலாகுமா? பாபம்செய்தவனைத் தண்டிப்பார் யமனன்றி வேறொருவரும்இலரோ பகர்ந்தருள்க வெனலும் பக்தவத்ஸலன் காசியபதனயா! இந்தச்சீவன்இன்னபாபம் செய்தவனென்று நன்கு அறியலாகும் சிஷ்டன் தவறிப் பாபம்செய்வனேல் அவனை அவனுடைய ஆசாரியன்சிட்சிக்கின்றனன் துஷ்டன்ஆசாரியன் ஆணையிலும்அடங்காணுகலால்அவனை அரசன் தண்டிக்கின்றனன் சிஷ்டனுயினும்துஷ்டனுயினும் யாரும் உணராவண்ணம் பாபம் செய்யின்யமன் நன்கு தண்டிக்கின்றனன் பாபம்செய்தவன் அப்பாபநிவர்த்தியின் பொருட்டுப் பிராயச்சித்தம் செய்யாமல்மரிப்பனேல் அவன்யமலோகத்தில் நெடுங்காலம் நரகவாசஞ் செய்து நாய்நரி முதலாகிய இழிந்தசன்மமடைந்து பின்பு மானிடச்சன்மம் பெற்று முன்மாண்ட சன்மத்தில் செய்த பாபத்தை யாவரும் அறியத்தக்க குறியுடையோனுவன் வார்த்தைசொல்லவொண்ணுமல்நெஞ்சடைப்புடையானைப் பூர்வசன்மத்தில் பொய்சொல்லிநரகவாசம் செய்தவனென்றும் மூங்கையானைச் சுரபிவிஷயத்தில்இழுதை நிகழ்த்தினவனென்றும், பிறன்இல்லத்தைக்கொளுத்தினவனென்றும் குஷ்டரோகியைப்பிரமஹத்தி செ

ய்தவனென்றும் புழுக்குற்றபல்லுடையானை மத்தியபானம் செய்தவனென்றும், புழுக்குற்ற நரகம்அடைந்தவனைச் சுவர்ணம் திருடினவனென்றும் விகாரமுள்ள மேனியுடையானைக் குருஸ்திரீகமனம் செய்தவனென்றும் சண்டாளசன்மமடைந்தவனைத் தன் சாதிப் பரஸ்திரீயைச் சேர்ந்தவனென்றும் வறிஞனை ஒருவனுக்கு ஒன்றும் கெடாதவனென்றும் உணர்க.

கருடா! பதிதனுக்கும் அசத்சூத்திரனுக்கும்புரோகிதனுயிருந்தவன் பன்றிச் சன்மமடைகின்றனன். ஒரு கிராமத்துக்குப் புரோகிதர் பலருளரேல் பாபம் முழுதும் ஒருவனையே சாராமல் புரோகிதரெல்லாரையும் சாரும். அங்ஙனமின்றி ஒரு கிராமத்துக்குப் புரோகிதன் ஒருவனே இருப்பனேல் பாபம் முழுதும் அவனையே சார்ந்து அப்புரோகிதன் கழுதைச்சன்மமடைகின்றனர். ஸ்நானமும், சந்தியும், தேவதாராதனமும் செய்யாமல்புசித்தவன் காக்கைசன்மமடைகின்றனன் இல்லம் அல்லது பந்தல்முதலிய இடங்களிலன்றிவெளியிலிருந்துஉண்பவன் மனிதசஞ்சாரமில்லாத அரணியத்தில் குரங்கு சன்மமடைகின்றனன் யாரும் அஞ்சஅதட்டிப்பேசினவன்பூனைச்சன்மமடைகின்றனன்,செடிகளைக்கொளுத்தினவன் மின்மினிச்சன்மம் அடைகின்றனன். பிராமணருக்குத் தீயபதார்த்தம் கொடுத்தவனும்,சூத்திரஸ்திரீயைப்புணர்ந்த பிராமணனும்,வண்டி இழுக்கும் எருதுசன்மம் அடைகின்றனர் விப்பிரனுக்குப் பழையசோறுகொடுத்தவன் கருங்குரங்குசன்மமடைகின்றனன். காரணமின்றியாரையும் விரோதித்தவன்குருடனுய்ப்பிறக்கின்றனன். புஸ்தகம் திருடினவன்பிறந்துசிறிதுகாலத்துக் கப்புறம்குருடனுகின்றனன். பிராமண குடும்பத்தைநசிக்கச் செய்தவன்பெருகின்ற மகவையெல்லாம் இழக்கின்றனன். பசித்துச்சோறு தம்மினென்றவனுக்கு அன்னங் கொடாதவன் மக்களைப் பெருத பாபியாகின்றுன் ஆடைதிருடினவன் உடும்புச்சன்மமடைகின்றுன். பிறருண்டுமரிக்கவிஷ

ய்கொடுத்தவன் சர்ப்பமாய் பிறக்கின்ருன் சன்யாசாச்சிரமம் பெற்றவனுடையமனைவியைப்புணர்ந்தவன்பிசாசு சன்ம மடைகின்ருன் மற்ற அன்னியஸ்திரீகளைக் கூடினவன் சிறுவயதி லிறக்கின்ருன் குருஸ்திரீயை அணைய இச்சித்தவன் ஓந்திச்சன்மமடைகின்ருன் தனக்குக் கீழ்ச்சாதிப் பெண்ணைக் கூடினவன் செந்நாய்ச்சன்மமடைகின்ருன். குளம் வெட்டிக் கிணறு எடுத்துப்பின்பு அவற்றைத் தூர்த்தவன் மீன்சன்மமடைகின்ருன் நீதி விரோதம் செய்தவன் கோட்டான்சன்மமடைகின்ருன் ஏகோதிஷ்டம் சாப்பிட்டவன் நாய்ச் சன்மமடைகின்ருன் த்தாபகாரம் செய்தவன் நரிச்சன்மம் அடைகின்ருன். இராஜஸ்திரீயைப் புணர்ந்தவன் இழிசன்ம மடைகின்ருன் வேதியருக்குத் தோஷம் கற்பித்தவன் ஆமைச்சன்மமடைகின்ருன் மூன்று வருஷம் வரையிலும் தக்ஷிணை பெற்று ஆராதனம் செய்தவனும் வேத மோதுவித்தவனும் சண்டாளச் சன்மமடைகின்ருன் கனி காய் பூவிருக்கின்ற விருக்ஷங்களை வெட்டினவன் ஒருகதியுமில்லாதவனுகின்ருன் வாசனைபொருளைத்திருடினவன்தீநாற்றமுடைய சரீரமடைகின்ருன பிறனுடைய எப்பொருளையேனும் கவர்ந்தவன புழுமுதலிய இழிசன்மமடைகின்ருன் யமபுரிக்குச்செல்லும் மார்க்கத்தில் சீயாலும் இரத்தத்தாலும் பலவகை மிருகங்களாலும் முதலைகளாலும் கீடங்களாலும் நிறைந்த வைதரணியென்ற ஒரு நதி உளதென்ருேமே! அந்நதியில் உருக்கியநெய்போல ஊனீர் பெருகாநின்றது மகாபாபங்களைச் செய்தவர்களுக்கெல்லாம் அந்நதி ஸ்தானமாயிராநின்றது எவற்ருலும் நம்மை யொப்பவனும் ஒருவனுளனே வென்றுசெருக்குற்றவனும் தாய்தந்தையரையும் குருவையும் புரோகிதனையும் அவமதித்தவனும் தன்னை நேசித்தவனுக்கும் தனக்குச் சீவனம் செய்வித்தவனுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் கண்முதலிய இந்திரியக்குறைவுள்ளவருக்கும் தீங்குசெய்தவனும் விவாககவிஷயத்திலும் பிரா

மணவிஷயத்திலும் தானவிஷயத்திலும் தருமவிஷயத்திலும் மாறு புரிந்தவனும் பிராமணருக்கு ஏதேனும் ஒன்று தருகின்றேனென்றுசொல்லி இன்றுநாளையென்று அலைவித்தவனும் புரோகிதன் மனைவியைப் புணர்ந்தவனும் ஸ்ரீமத்ராமாயண பாரத பாகவதங்கள்படிக்குமிடத்தில் வீண் வார்த்தை பேசினவனும் மணம்புரியுங்காலை கன்னிகைகளுக்குத் தோஷம் கற்பித்தவனும் பசுமுதலியமிருகங்களுக்குச் சமமாய்த்தீர்த்தம்கொடாமல்தனக்குரியவற்றிற்குமிகுதியாயும் பிறனுக்குரியவற்றிற்குக் குறைவாயும் கொடுத்தவனும் ஒருபொருளை ஒருவனுக்குக்கொடுத்து கொடுத்தோமே யென்று பின்பு துக்கித்தவனும், பிராமணனுக்குரியகருமானுஷ்டானங்களைவிட்டுப்புலாலுண்ட பிராமணனும், பகவானிலன் என்றவனும் எப்போதும் பிறரை முனிந்தவனும் பிறன்பழி கூறினவனும் அந்நதியிலேயே மூழ்கி மிருகங்களாலும் முதலைகளாலும் கீடங்களாலும் துன்பப்படுவர்.

தார்க்ஷியா! தீவினைசெய்யாமல் நல்வினைசெய்த சீவன்இறுதியுற்றபின்பு சுவர்க்கவாசம்செய்து நல்லக்ஷேத்திரத்தில்உத்தமகுலத்தில் சர்வசாஸ்திரசம்பன்னனாய்தனமுடையவனாய்ப் பிறந்துவாழ்வன்தந்தைமரித்தகாலை ஆசௌசம் நீங்குவதற்குள் புத்திரன் இப்புராணத்தை கேட்பனேல் அத்தந்தை நிரதிசய இன்பவீடாகிய நம் மூலகுளம்புவன் தாய்மரித்தகாலை கேட்பனேல் அத்தாய்புருடசன்மமடைந்து சுவர்க்கம்சார்வள் பிதிரர்களும் நற்கதியடைவர். சங்கராந்தியிலும் விஷு வென்னும்புண்ணிய தினத்திலும் கிரகணத்திலும் சிராத்தத்தின திலும் இப்புராணத்தைப் படிப்போரும் கேட்போரும் படிப்பிப்போரும் இறுதியில் நல்லுலகு சேர்வர் அவர்களுடைய பிதிரர்களும் உத்தமலோகமடைவர்கள்கோடி கன்னிகாதானம் செய்தலாலும் நூறு ஆவர்த்திசோடச மகாதானம் செய்தலாலும் கயாசிராத்தம் செய்தலாலும் வரும்புண்ணியம்இப்புராணத்தைக்கேட்டலால்உளதா

கும் சீவருக்கு யமலோகபயத்தை நிவர்த்திப்பதும் மோக்ஷமார்க்கத்தைத் தெரிவிப்பதும் ஆகியஇப்புராணம் உலகநன்மையின் பொருட்டு நினக்குநம்மால் சொல்லப்பட்டதென்றுபத்தராவி திருவாய்மலர்ந்தருளினர் பின்னர் கருடபகவான் பரமகாருணியனுகிய பகவானைவலம்வந்து திருவடியைத்தொழுது வேதாவுக்கு வேதமோதியருளிய திருநாவால் சர்வேசன் புராணம் சொல்லி யருளப் பெற்றேனே ! எத்தவம் புரிந்தேனே? எனமகிழ்வுற்றனன் சூதர் நைமிசாரணிய வாசிகளே ! புராணசிரவணம் செய்யவிருப்பிய நுங்கட்கு அறிந்தவாறுசொன்னேனென்றுகிளத்தி ஸ்ரீஹரிநாமங்களைப் புகன்றிருந்தனர் அக்காலை புராண சிரவணம்செய்த சௌனகாதி மகருஷிகளெல்லாரும் ஆநந்தவேலையில் ஆழ்ந்து புராணிகரை நோக்கி சூதமாமுனிவரே அடியோங்களிடத்தில் கருணைசெய்து இப்புராணம் பகர்ந்தருளினீர் அனேகபுராணங்கள் தேவர்முகமாய்க் கேட்டிருக்கின்றோம் சீவனுக்குஉறுதி கற்பிக்கும் புராணம் இதனினும் மற்றொன்றிலது தேவருக்கு விசேஷமாய்ச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டுமென்றஎண்ணம் எங்கட்குத்திண்ணமாயுளது எங்கள் நிலைமை தேவருக்குத் தெரியாததன்று யாங்கள்எல்லாம்எளியேமாகவேயிருக்கின்றோம் என்றுபுகன்றுகைந்நீர் அடிநீர உண்ணீர் கொடுத்துப்போற்றினர் அவருள்ஒருவர் வெறுமனே புராணம்கேட்கலாகாதென்று புராணிகருக்கு ஒரு கடம்கொடுத்தனர் ஒருவர் மரவுரி கொடுத்தனர் ஒருவர் புலித்தோல் கொடுத்தனர் ஒருவர்பூணூல்கொடுத்தனர் ஒருவர் யாதைக்கொடுக்கலாமென்று சற்றே யாலோசித்துக் குசைப்புல் கொடுத்தனர். ஒருவர் சூதரைப் போலப்புராணம்சொல்லுவோர் திரிலோகத்திலும்உளரோவென வாயாரப்புகழ்ந்தனர் ஒருவர் பன்முறை தண்டம்சமர்ப்பித்தனர் பின்னர்யாவரும் புராணிகரைவலம் வந்து தண்டம்சமர்ப்பித்து தத்தம் ஆச்சிரமமேகினர்.

ஸ்ரீகருடபுராணவசனம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீகருடபுராண வசனத்தின்

திருத்தமானபதிப்பின் விளம்பரம்.

கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த கனதனவான்களே! பகவான் ஹம்ஸராய் இவ்வுலகின்கண் அவதரித்தருளிய ஸ்ரீ வேதவியாசமுனிவர் தாம் இயற்றிய புராணங்களுள் இக்கருடபுராணத்தையும்லோகோபகாரார்த்தமாகவெளியிட்டனர் அவ்வாறு வெளிப்படுத்தினாராயினும் அந்நூல் வடமொழிப்பாலதாய் தமிழ்ப்பயிற்சி யுடையார்க்கு பலன் தராது நிற்றலின் அதனை வசன நடையாகச் சாதாரணகல்வியுடையாரும் எளிதில்தெரிந்துகொள்ளும்படி மொழிபெயர்த்து கவித்தலம் ஸ்ரீமான் துரைசாமி மூப்பனாரவர்கள் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய பிரதிக்கிணங்கப்பலவித்வசிரோன்மணிகளைகொண்டு பிழையறச்சீர் திருத்தி 12-முழுப்படங்களுடன் பெரியஎழுத்தில் செவ்வனே அச்சிட்டுள்ளோம் இதன் உண்மையையும் அருமை பெருமைகளையும் இதை வாங்கி வாசித்துவருபவர்கட்கே தெரியுமாகலின் ஒவ்வொருவரும் தவறாமல் எங்களுடைய பதிப்பையே வாங்கிவாசித்து அதனால் உண்டாகும் நற்பலனைப் பெறுவார்களெனத் திருவருளைச்சிந்திக்கின்றனம்.

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாசம் பிரஸ்,

சென்னை ஆச்சாரப்பன் தெருவு நெ-84.